Biblioteca Municipiului Iași
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX. SERIA II. Nr. 7470 | 8 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 26 MAI 1973

cu MARILE ȘANTIERE în legătură directă

Reporterii noștri prezenți la Lotru, Brăila, Someș, Constanța transmit noi vești despre recorduri de producție, despre confruntarea bărbătească cu sarcinile de plan, despre aspirația fiecărui brigadier spre titlul de fruntaș. Corespondențele lor cuprind, de asemenea, și invitații adresate celor care se preocupă de condițiile de viață și de muncă ale constructorilor.

Pagina a 5-a

În pagina a 4-a

LUMEA IDEILOR

• UMANISMUL ACTIV • DE CE 1973 ESTE AN HOTĂRÎTOR AL CINCINALULUI ? • SPIRIT ROMANTIC.

ȘTIINȚĂ

• SĂ „DECIMĂM" DECIBELII • REGINDIRE TEHNICĂ ÎN AUTOMATICĂ • STUDENȚII PE DRUMUL AFIRMĂRII.

VIZITA PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN SAN MARINO

• Vizita șefului statului nostru — strălucită manifestare a dorinței popoarelor român și sanmarinez de a întări prietenia și colaborarea reciprocă • „Viva Ceaușescu !", „Viva la Romania !" — o urare care exprimă sentimente de înaltă prețuire și afecțiune față de conducătorul României socialiste

25 mai, 1973. San Marino — una din cele mai mici și mai vechi republici din lume — trăiește o mare sărbătoare, sărbătoarea prieteniei româno-sanmarineze, prilejuită de vizita oficială a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu.

Este un eveniment de seamă, pe care opinia publică din această țară îl salută cu bucurie și satisfacție. Interesul excepțional față de vizita conducătorului României socialiste are temeiuri profunde, deoarece aceasta vizita se înscrie ca un moment de covîrșitoare însemnătate în istoria de secole a relațiilor de prietenie româno-sanmarineze, relații ce își au originea și trăinicia în afinitățile de limbă și cultură, în năzuințele de progres și pace ale celor două popoare. Dialogul româno-sanmarinez la nivel înalt — încununare a contactelor oficiale de pînă acum — deschide o nouă etapă, superioară, în evoluția raporturilor dintre România și San Marino, clădite pe temelia principiilor respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Vizita șefului statului român dă o strălucită expresie dorinței celor două țări și popoare

(Continuare în pag. a III-a)

„Poporul sanmarinez cunoaște îndeaproape virtuțile poporului român, cunoaște problemele sale, aspirațiile sale, eforturile pe care le depune în fiecare zi pentru pașnicul său progres, lupta pe care el o duce pentru idealurile sale. De aceea, în spiritul cordialului bun venit de astăzi, nu poate să nu fie cuprins un profund semn de simpatie, o expresie vie de prietenie".

Francesco Maria Francini

„Venim în țara dumneavoastră animați de convingerea că această vizită — care este prima vizită pe care un șef de stat român o face în Republica San Marino — se va înscrie ca un moment important în istoria relațiilor dintre popoarele român și sanmarinez, că ea va servi cauzei generale a apropierii și colaborării dintre toate statele continentului, va corespunde eforturilor și aspirațiilor popoarelor de a edifica pe planeta noastră o lume mai bună, mai dreaptă, o lume a păcii și colaborării".

Nicolae Ceaușescu

CONVORBIRI OFICIALE

Vineri după-amiază, la Palatul Congreselor, au avut loc convorbiri oficiale între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și Francesco Maria Francini și Primo Bugli, căpitanii regenți ai Republicii San Marino.

Din partea română la convorbiri au participat : Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior, George Macovescu, ministrul afacerilor externe, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini grele, Gheorghe Oprea și Constantin Mitea, consilieri ai președintelui Consiliului de Stat, Pompiliu Celan, consulul Republicii Socialiste România la San Marino.

Din partea Republicii San Marino au luat parte : Gian Luigi Berti, secretar de stat pentru afacerile externe, Giuseppe Lonfernini, secretar de stat pentru afacerile interne, Remy Giacomini, secretar de stat la finanțe, Francesco Valli, șeful Departamentului agricultură, Maria Antonietta Bonelli, șef al Secretariatului de stat pentru afacerile externe, Raffaele Giardi, șeful cancelariei Secretariatului de stat pentru afacerile externe.

În cadrul convorbirilor, s-a făcut un schimb de păreri în legătură cu problemele interne și externe care preocupă cele două țări. A fost exprimată dorința comună de a dezvolta în continuare, pe multiple planuri, relațiile de prietenie și colaborare dintre România și Republica San Marino, pe baza deplinei egalități în drepturi, a respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. De asemenea, a fost afirmată hotărîrea celor două țări de a dezvolta conlucrarea lor pe planul vieții internaționale, de a contribui la instaurarea în Europa și în lume a unui climat durabil de securitate și colaborare pașnică și fructuoasă.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

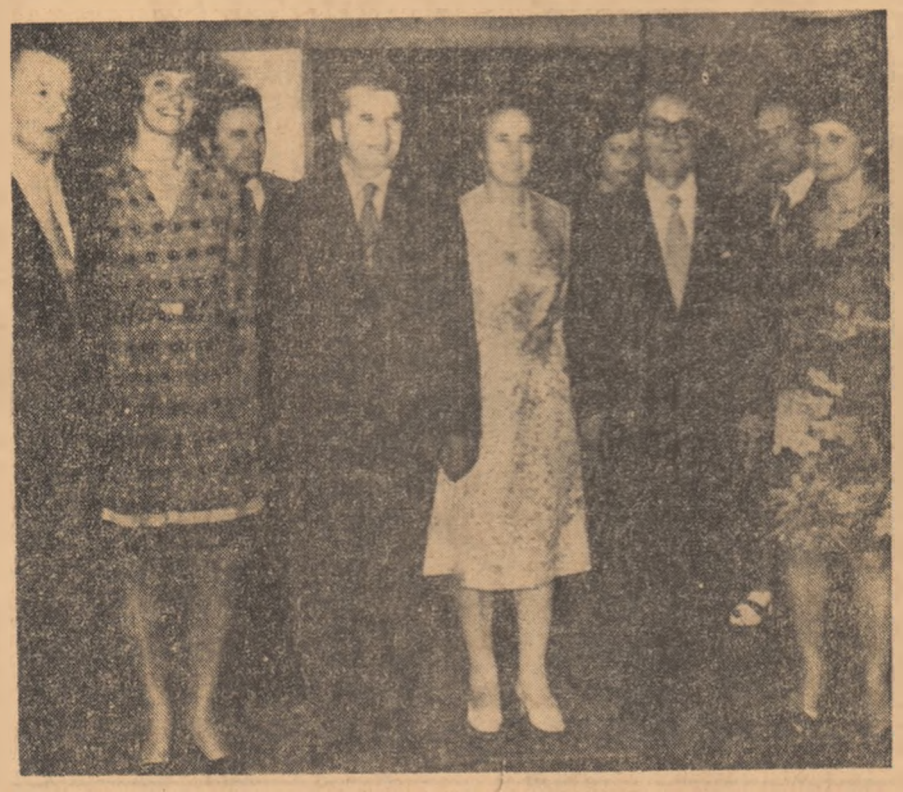

Dineu în onoarea președintelui Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu

Vineri, căpitanii regenți ai Republicii San Marino, Francesco Maria Francini, și Primo Bugli, cu soțiile, au oferit un dineu în onoarea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu.

Au participat Ion Pățan, George Macovescu, Ioan Avram și celelalte persoane care îl însoțesc pe șeful statului român în vizita sa.

De asemenea, au luat parte miniștri și membri ai Marelui Consiliu general din San Marino, precum și alte oficialități sanmarineze.

Căpitanul regent Primo Bugli și președintele Nicolae Ceaușescu au rostit toasturi.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială.

După dineu, președintele Consiliului de Stat al României, și tovarășa Elena Ceaușescu, împreună cu căpitanii regenți ai Republicii San Marino au asistat la un concert coral.

ÎN PAG. A 3-A TOASTURILE ROSTITE LA DINEU

Încheierea vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu în Italia

• Șeful statului român a fost primit cu sentimente de cordialitate și stimă în capitala Lombardiei • Milano — la înălțimea tradiționalei sale ospitalități • „Mă bucură nespus de mult această vizită a conducătorului român, atît de iubit și stimat nu numai de muncitorii din România, dar, după cum v-ați putut da seama, și de noi, muncitorii italieni" — a declarat Leone Cechia

Milano, ultima etapă înscrisă în itinerariul vizitei în Italia a președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a încununat în mod strălucit marele dialog al prieteniei româno-italiene. Ocupînd un loc important în cadrul relațiilor dintre cele două țări, capitala Lombardiei a fost la înălțimea tradiționalei sale ospitalități, primind cu sentimente de cordialitate și stimă pe șeful statului român, sentimente exprimate atît de grăitor de oficialitățile orașului, de harnicii săi locuitori. Și aici, la Milano, ca și la Torino și Genova, au ieșit pregnant în evidență noi posibilități pentru a se extinde și mai mult relațiile de colaborare dintre România și Italia. De altfel, există dorința reciprocă, exprimată nu o dată în cursul vizitei de ieri, ca Milano să ocupe un loc tot mai important în cadrul acestor relații.

Cu o frămîntată istorie, de mai bine de douăzeci de secole, orașul, situat la încrucișarea celor mai importante linii de comunicație care leagă Europa de principalele porturi mediteraneene, este astăzi capitala celei mai bogate provincii a Italiei : Lombardia.

Puternica și continua sa dezvoltare industrială a făcut din Milano centrul vital al industriei și comerțului țării, pilonul principal al triunghiului industrial al nordului. Împreună cu regiunea înconjurătoare, la Milano se află 18 la sută din totalul forței de muncă a Italiei (ceea ce reprezintă peste 3 milioane de muncitori).

Valoarea producției industriale a regiunii este de cinci mii miliarde lire, adică aproape 30 la sută din venitul întregii țări. Dintre primele 220 de societăți naționale mai importante, 77 își au sediul la Milano.

(Continuare în pag. a II-a)

Pagina a 7-a

RĂMAS BUN, ȘCOALĂ !

• Ultimele medii din carnetul de elev • Flori • Panglici lungi, colorate cu semnăturile colegilor și dascălilor • Emoții • Cea din urmă oră de dirigenție • Cheia simbolică a școlii predată celor mai mici • Tabla fără exerciții, cu urarea „La revedere, în 1983" • Cartea de onoare cu gîndurile unei noi promoții • Careul festiv • Serbarea de rămas bun • Banchetul.

EXIGENȚĂ

de ACULIN CAZACU

Exigența nu poate fi decît radicală. Ea merge pînă la rădăcini, este explosivă și nereceptivă la jumătăți de măsură. O cît de mică fisură pe palierele ei poate fi speculată cu vorbe mari și cu apeluri afectuoase la îngăduință, care viciază și perturbă pînă la dezordine valorile. Am ajuns cred, în toate domeniile, la nivelul superior care ne obligă să dăm de o parte intențiile și dorințele aleatoare și să judecăm exclusiv lucrul făcut, ceea ce ni se pune în față. Să judecăm cu indicatorii de calitate cei mai înalți, să acceptăm doar treaba împlinită pe deplin și să refuzăm fără menajamente sentimentale treaba superficială și confecționată anapoda. O piesă, un aparat, un răspuns la examen, un curs universitar, un obiect casnic, orice poate cade sub incidența aprecierii exigente, fără rabat și iertare ocolită. Un minus trecut cu vederea din considerente pseudoconjuncturale este un simptom de slăbiciune și o deschidere spre pierdere. Pentru că în dosul nerealizării stă întotdeauna o incompetență, care abia așteaptă un moment prielnic pentru a prolifera, a contagia și a eroda

(Continuare în pag. a VII-a)

Grigore Hagiu

INIMĂ DE IZVOR

Stau nemișcat
cu fața către stele
să-mi înverzească boabele de grîu din trup
cît de rar se străvede și înmiresmat
cerul gurii de miel ;
și parcă am tăvălit prin cîmpuri cu flori
oase plăpînde și pline de suc și de miere.

Drum către mare-mi deschid
prin fluiere lin murmurate,
o stea făcută numai din cocori
a explodat departe-n univers
și marginile ei abia acum ne-ajung :
aripă-nceată,
aproape fără scrum.

Curat întru marile
munci ale anului,
stau într-o limpede inimă de izvor
și așteaptă în inima mea
toată-nflorirea patriei mele —
deschide-te, inimă,
Primește-mă, patrie !

Rusalin Mureșan

ȚARĂ

La tîmple mi se zbate o Dunăre străveche
Care uimită mării s-a dăruit învolt.
Din brațul sting un Mureș îmi murmură-n
ureche
Și în adînc de suflet mă freamătă un Olt.

Tot ce sînt eu acuma a fost odinioară
Doar un contur de țară, doar un contur de vis.
În mine voievozii n-au hotărît să moară,
Îi simt în oxigenul răsuflului deschis.

Nicolae Ioana

MIREZME ALE TIMPULUI

A te vede în alt om,
a spune : pîinea aceast se poate împărți
și astfel.
și a nu-ți asupri fiul
și a nu-l atinge
nici cu o boare
pe fratele tău, pe propria ta iubită
A trăi într-o floare,
Înlănțuit precum ne ține în jurul munților
soarta
cu toți și singur să te bucuri de zborul
vertical și lin al păsării în cîmpie
a nu asupri adevărul cu [illegible]
casele cu priviri, cerul cu neștiința ta
a te cufunda în mulțime de dragul
chipurilor
aplecate sau înălțate de gînduri
a-i mîngîia pe ei cum te mîngîi pe tine
a te [illegible] în alt om.
Ah, mirezme ale timpului,
a intra în timp este ca și cum ai avea
destin de fluviu !

Corneliu Șerban

Mult...

Mult îi iubesc pe tinerii tineri,
mult mă-ndurerează bătrînii bătrîni,
pe tinerii bătrîni mult îi urăsc,
mă plec în fața bătrînilor tineri.

Cu groază, cu spaimă întîmpin
pe cei fără de o vîrstă anume,
o singură fericire-mi doresc :
aceea de a rămîne, totuși, copil.

Mă plec în fața bătrînilor tineri,
pe tinerii bătrîni mult îi urăsc,
mult mă-ndurerează bătrînii bătrîni,
mult îi iubesc pe tinerii tineri.

ÎNTRECEREA UTECISTĂ NU PRESUPUNE DOAR MUNCĂ PATRIOTICĂ

Un lucru nu l-am înțeles din capul locului la Uzina de reparații București : deși comitetul U.T.C. al sectorului 5 afirma că organizația U.T.C. de aici are rezultate dintre cele mai bune, singurele angajamente concrete pe marginea cărora am putut discuta rezultatele primelor patru luni ale anului se opreau la colectarea fierului vechi, a borcanelor, a hîrtiei, la munca voluntară pentru înfrumusețare. Știam că întrecerea „Tineretul — factor activ în îndeplinirea cincinalului înainte de termen" este o întrecere mult mai cuprinzătoare, vizînd obiective raportate direct la producție și faptul că aici se vorbea de o angajare doar pentru cîteva acțiuni tradiționale, comune oricărei alte organizații, m-a descumpănit întrucîtva. Nu am părăsit totuși ideea de a afla concluziile la care a ajuns organizația U.T.C., sau de a le trage împreună, pentru perioada trecută de la lansarea întrecerii. La urma urmei și din această latură la care s-a oprit aici întrecerea se puteau trage unele concluzii, mai multe decît se așteptau înșiși interlocutorii.

La început, susținînd că altceva decît muncă patriotică nu văd ce s-ar mai putea face, reprezentanții organizației de la U.R.B. apărau un punct de vedere de care nici ei nu erau prea convinși. Dar pentru că la comitetul U.T.C. al sectorului nimeni nu a zis altfel cînd s-au prezentat cu planul, înseamnă că și așa este foarte bine, explicau ei. E drept că aveau și un formular pentru urmărirea rezultatelor întrecerii, generalitatea datelor înscrisă însă în el i-a și jenat să-l amintească de la începutul discuției. Din 15 coloane cîte cuprindea tabelul, rost pentru întrecere abia 6 dacă ar fi avut în situația în care organizația U.T.C. s-ar fi angajat la ceva. „Din această cauză, spunea Costică Dima, secretarul comitetului, nici nu i-am mai acordat atenție acestei fișe". I-am invitat totuși pe membrii comitetului să dăm ceva mai multă atenție fișei, să căutăm, dincolo de rubricile și cifrele pe care le cereau realitățile concrete presupuse. Așa s-a desprins faptul că numărul orelor pierdute pentru producție din cauza absențelor nemotivate și a întîrzierii tinerilor este încă destul de mare, că cei care determină această situație nedorită sînt în general cam aceiași și din aceleași organizații și că există încă unii tineri cu realizări frecvente sub normă.

Aflînd această stare de lucruri, știind către ce anume direcții să-și îndrepte atenția, organizația U.T.C. își putea stabili de acum și mijloacele de intervenție. Într-un fel va interveni în cazul celor care au acumulat un număr mare de absențe pentru că nu le mai place munca în uzina lor și bat la întîmplare pe la porțile altor întreprinderi și în alt fel va interveni în cazul celor ce vin zilnic la program dar cu întîrziere ; într-un fel se va preocupa pentru antrenarea unui cît mai mare număr de tineri la mișcarea de inovații și în alt fel se va preocupa de cei aflați sub normă. Fiecare neajuns are un anume remediu, fiecare nerealizare are o anume cauză, dar ca să dai peste cauză pentru a o înlătura, mai întîi trebuie să știi exact ne-

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

realizarea. Că între ridicarea calificării și realizarea la un nivel superior a sarcinilor de producție este o legătură directă se știa și aici în general. În timpul discuției membrii comitetului U.T.C. aminteau de multe ori că tinerii au posibilități mari de ridicarea calificării, în uzină existînd și un curs de calificare fără scoatere din producție. Dar cîți dintre tinerii cu realizări sub normă au categorii inferioare de încadrare sau cîți urmează aceste cursuri, nu mai știau. Acest lucru nu îi interesase pentru că de fapt ei nici nu își propuseseră reducerea numărului de tineri care nu își realizează normele, după cum nu își propuseseră nici reducerea absențelor sau mărirea numărului de inovatori, ci doar o raportare postfaptică a celor care și-au depășit sau nu norma, a absențelor și inovațiilor. Mult sau puțin cît vom realiza vedem la urmă — si-au zis ei. Direct atîta îi interesa : să strîngă pînă la sfîrșitul anului cît se poate de mult fier vechi peste cele 250 tone planificate și deșeuri de hîrtie și ambalaje peste 2 000 lei. În rest pentru că aveau doar sarcina să rescrie din evidențele uzinei numărul absențelor, al tinerilor peste sau sub normă, al inovațiilor și să le raporteze comitetului U.T.C. de sector, atîta au făcut și nimic mai mult.

În felul acesta, din precizare în precizare, comitetului U.T.C. i-a devenit mai clar ce anume cere întrecerea din partea utecistilor și necesitatea unei angajări concrete pe trasele ei, pentru ca întreaga organizație să se integreze în competiția pe toate planurile ei. Simpla afirmație „și noi ne preocupăm de îndeplinirea planului înainte de termen" nu spune mare lucru. Important este cu cît ne angajăm, pentru că numai stabilind cu cît anume ne și mobilizăm și căutăm formele și mijloacele pentru îndeplinire. Rămînînd cu angajament concret doar pentru munca voluntar-patriotică mare lucru nu realizăm. Muncă patriotică am făcut și pînă acum vom face și de aici înainte, dar o întrecere ca cea despre care vorbim nu am mai avut și această întrecere prin [illegible] definiție, urmărește mult mai mult decît colectarea fierului vechi sau înfrumusețarea unei alei din fața fabricii. Din discuțiile pe care le-am avut la U.R.B. am dedus că în primul rînd acest lucru s-a înțeles pe deplin aici și că, [illegible] a fost și concluzia cea mai importantă care obligă pe reprezentanții organizației de tineret la mult mai mult de acum înainte.

N. COȘOVEANU

MUZEUL LUCEAFĂRULUI POEZIEI ROMÂNEȘTI

La Ipotești e sărbătoare-n fiecare zi. Aici a copilărit Mihai Eminescu, „sfînt prea curat al ghiersului românesc" și de-atunci iubitorii de poezie obișnuiesc să asemene marginile de pămînt din nordul Moldovei cu o gură de rai, grație singularității peisajului și fertila înclinație a sufletului spre frumos. Elementelor cosmice identificate în versurile de tinerețe — ...lacul cel verde și lin, „Dumbrava cea verde pe mal", „O stincă stirpită de ger" ș.a. — li se alătură „Muzeul...", în fond un adevărat complex memorial, astfel că pelerinajul a devenit un fapt cvasicotidian pentru primitoarele gazde, oamenii locului — „eminescologi" în toată puterea cuvîntului ori simpli „megieși" ai „moșiei" căminarului Gheorghe Eminovici. În prezent se prevede „reconsiderarea" organizării interioare a încăperilor, soluție de principiu constînd în a „restitui", pe cît e posibil, inventarul de lucruri și documente aparținînd familiei poetului, completat numai cu acele elemente care evocă atmosfera epocii. Surprizele chiar pentru cel ce cunoaște în detalii actualul „cadru" — nu vor întîrzia. Dulapuri date zestre surorei sale Aglae, „Cristelnița", pagini de cărți cu semnăturile fraților, ediții din titlurile știute a fi fost odinioară prezente în biblioteca familiei [illegible] în cea „personală", exemplare din periodicele de prestigiu în coloanele cărora a publicat — „Familia", „Convorbiri literare", „Timpul" etc. etc. — totul într-o dispunere cronologică, sugestivă, îmbinînd criteriul „memorial", fundamentat pe originalitatea exponatelor, cu cel „documentar" reprezentativ.

Sînt dovezi numeroase cu o incontestabilă forță evocatoare a destinului împărtășit de primul între poeții noștri naționali (V. B.).

Încheierea vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu în Italia

(Urmare din pag. 1)

Se poate spune că din gama largă a produselor industriale care ies din mîinile harnicilor muncitori milanezi nu lipsește aproape nimic din ceea ce reprezintă [illegible] ale industriei contemporane. Produsele industriei constructoare de mașini cu toate subramurile sale, ale industriei chimice, ale industriei electrotehnice și electronice, ale căror caracteristici de exploatare și calități se situează la cel mai înalt nivel, se bucură de o largă apreciere pe plan internațional.

Noi posibilități de extindere a relațiilor dintre România și Italia

Ca o expresie a acestei activ[illegible] industriale, a dezvoltării relațiilor economice, la Milano se organizează, [illegible] începutul acestui secol, Tîrgul internațional, [illegible] astăzi printre primele din Europa și din lume. La „Fiera campionaria" care-și deschide porțile [illegible] în fiecare an în luna aprilie, în [illegible] „Piazza d'armi" participă mii de firme de pe toate continentele, printre care în mod constant și țara noastră. A 52-a ediție a tîrgului internațional care s-a încheiat nu cu mult timp în urmă, a consemnat astfel cea de-a 18-a participare a industriei românești la această manifestare economică internațională de prestigiu, rod al colaborării și cooperării economice în continuă dezvoltare între România și Italia. Prezența țării noastre, an de an, la acest tîrg facilitează o mai bună cunoaștere și apropiere reciprocă, constituie un prilej pentru încheierea de noi contracte între întreprinderile românești și cele italiene. La Milano își au sediul trei din cele patru societăți mixte romano-italiene de desfacere. Tot aici, întreprinderile românești întrețin o fructuoasă colaborare cu diferite societăți și unele italiene, cum ar fi Innocenti, [illegible] Pirelli etc.

Oraș muncitoresc prin excelență, Milano a cultivat încă din cele mai vechi timpuri tradițiile de libertate și progres. Este de ajuns să amintim istoricele „Cinque giornate di Milano" (cele cinci zile de luptă ale locuitorilor orașului) în 1848, împotriva dominației austro-ungare. Mult mai tîrziu, în anii grei ai dominației fasciste și ocupației naziste, populația din Milano a înscris pagini glorioase în cartea de aur a Rezistenței. Formațiile de partizani, cunoscutele „Brigăzi Garibaldi", care acționau în munții din împrejurimi și în cîmpiile Văii Padului, au eliberat orașul cu mult înainte ca trupele aliate să ajungă aici.

...Coloana oficială străbate străzile orașului îndreptîndu-se spre cunoscuta uzină „Innocenti Santeustacchio". Pe traseu, cetățenii salută cu bucurie pe conducătorul României Socialiste. Gesturile lor prietenești constituie expresii vii ale cordialității acestei primiri, sînt manifestări ale considerației deosebite a populației de aici față de poporul nostru, față de solii săi.

Dialog fructuos cu muncitorii milanezi

Este ora 8.40. Convoiul de mașini, pornit cu puțin timp în urmă de la prefectură din Milano, ajunge la uzină. La intrarea în clădirea consiliului de administrație, șeful statului român este întîmpinat de administratorul delegat, dr. Jean Rodocanachi, de directorul general adjunct, ing. Giorgio Benevento, și de alți înalți funcționari ai societății.

În sala de consiliu a întreprinderii, administratorul delegat adresează un cuvînt de bun sosit președintelui Nicolae Ceaușescu. „Sînt bucuros, domnule președinte, să vă pot saluta în mod călduros și să vă mulțumesc pentru onoarea ce ne-ați făcut-o acceptînd invitația de a vizita uzina noastră. După opinia mea, această vizită are o semnificație deosebită. Pe lîngă legăturile de cultură și limbă care ne unesc, pe lîngă originea noastră comună, ea subliniază, cred, și contribuția pe care uzina și specialiștii noștri au avut-o cu ani în urmă, încă, la dezvoltarea colaborării dintre țările noastre. De mai bine de 20 de ani de cînd am inițiat contactele cu întreprinderile românești, relațiile noastre s-au dezvoltat continuu atît pe plan industrial cît și pe cel uman". În continuare au fost amintite diferite acțiuni de colaborare realizate cu Uzina Republica din București, Uzina Metalurgică din Iași și Combinatul de la Hunedoara, precum și recentul protocol încheiat chiar în zilele vizitei în Italia a președintelui Consiliului de Stat, de către reprezentanții industriei constructiilor de mașini grele române și societatea Innocenti care constituie un punct de plecare pentru intensificarea în continuare a cooperării industriale comune.

„Am primit cu multă plăcere, domnule președinte, a spus în încheiere administratorul delegat al societății, Ordinul „Tudor Vladimirescu", cu care am fost distins, angajîndu-mă de a face totul pentru a realiza, cît mai rapid și mai constructiv, acțiunile de cooperare pe care ni le-am propus să le înfăptuim. Consider că numai pe această cale, a întîlnirilor și colaborărilor, ca cea a noastră, se poate înainta spre înfăptuirea destinderii, care, așa cum ați arătat ieri, în cuvîntul dumneavoastră, domnule președinte, poate și trebuie să se realizeze".

În semn de omagiu, președintelui Nicolae Ceaușescu îi este înmînată o placă de aur pe care scrie: „Innocenti Santeustacchio: Președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, ca amintire a vizitei sale". Tovarășul Nicolae Ceaușescu mulțumește pentru primirea făcută și semnează în Cartea de Onoare a uzinei.

Se vizitează în continuare cîteva din secțiile întreprinderii. La intrarea în uzină, pe o pancartă mare este scris în limbile română și italiană : „Bine ați venit, domnule președinte Nicolae Ceaușescu !" Întregul parcurs este împodobit cu steaguri românești. Pe cel mai înalt edificiu flutură împreună tricolorul românesc și cel italian.

La intrarea în secția mecanică, președintele Nicolae Ceaușescu este înconjurat și aclamat cu căldură de cîteva sute de muncitori. Două tinere fete oferă oaspetelui mult stimat mari buchete de flori. Din rîndul celor prezenți se desprinde, apoi, unul dintre cei mai în vîrstă lucrători de aici care se adresează președintelui Nicolae Ceaușescu : „Consiliul de fabrică al întreprinderii noastre, organ sindical al muncitorilor, vă adresează, domnule președinte, cel mai cordial bun venit în numele tuturor celor care lucrează în această uzină, împreună cu urarea și dorința fierbinte de a consolida prestigiul pe care l-ați cucerit de-a lungul anilor, pe plan mondial. Multora dintre noi le este încă vie experiența contactului uman avut cu oamenii muncii, cu populația țării dumneavoastră în timpul șederii noastre în România în interes de serviciu. Dorim ca vizita dumneavoastră să contribuie la întărirea stimei reciproce între oamenii muncii italieni și români, cărora, prin persoana dumneavoastră, le adresăm un călduros și frățesc salut".

Răspunzînd, președintele NICOLAE CEAUȘESCU a spus : „Aș dori să mulțumesc muncitorilor din această uzină pentru salutul ce mi l-au adresat mie personal și muncitorilor români. Mă bucură faptul că muncitorii din întreprinderea dumneavoastră s-au numărat printre aceia care au luptat împotriva fascismului, mă bucură, de asemenea, faptul că întreprinderea dumneavoastră are relații bune de colaborare cu România, că între muncitorii de aici și muncitorii români există strînse raporturi. Îmi exprim speranța că strîngerea relațiilor noastre de colaborare va contribui și la dezvoltarea contactelor dintre muncitorii români și cei italieni. Doresc să vă urez succese tot mai mari în activitatea dumneavoastră, multă fericire. Să dezvoltăm colaborarea dintre muncitori, pentru că muncitorii reprezintă principala forță în lume. De ei depind pacea și înțelegerea între popoare". Toți cei prezenți aplaudă îndelung pe președintele Nicolae Ceaușescu pentru cuvintele sale, pentru mesajul său de prietenie și colaborare.

În secțiile vizitate este urmărit cu atenție procesul tehnologic, în întregime automatizat. Șeful statului român se întreține cordial cu specialiști, se oprește în fața unor utilaje și agregate, interesîndu-se de performanțele lor tehnice, de modul de funcționare. Totul, indiferent că este vorba de gigantice mașini-unelte pentru industria mecanică și electromecanică, de mașinile pentru industria siderurgică și a metalelor neferoase, sau de cilindri de laminare, poartă pecetea hărniciei, seriozității și exigenței în muncă, care, împreună cu nivelul tehnic și organizarea producției, stau la baza rezultatelor obținute.

Atît în secția mecanică, cît și în cea de montaj, numeroși muncitori țin să strîngă mîna tovarășului Nicolae Ceaușescu, să-i transmită urări de sănătate, să-și exprime personal satisfacția pentru vizita pe care șeful statului român o face aici. Printre ei, nu puțini sînt cei care au lucrat la București, Iași sau Timișoara, alături de muncitorii români. „Îmi amintesc cu plăcere de timpul petrecut în România, de strînsa colaborare cu muncitorii de la Uzina metalurgică din Iași — ne spune Leone Cechia. M-am întors din țara dumneavoastră nu numai cu cele mai frumoase amintiri, ci și cu un sentiment de sinceră apreciere pentru acele minunate lucruri pe care le înfăptuiți. De aceea, mă bucură nespus de mult această vizită a conducătorului român, atît de iubit și stimat, nu numai de muncitorii din România, dar după cum v-ați putut da seama, și de noi, muncitorii italieni". La rîndul său, Giuseppe San Filippo, din secția montaj, a ținut să ne spună că „primirea caldă și plină de afecțiune de care s-a bucurat aici președintele Nicolae Ceaușescu constituie o manifestare directă a aprecierii muncitorilor italieni față de întreaga activitate a conducătorului României socialiste, îndreptată spre dezvoltarea și înflorirea continuă a țării sale, spre dezvoltarea colaborării și înțelegerii dintre toate statele lumii".

„Sper să ne vedem în România" — spune la despărțire președintele Nicolae Ceaușescu conducătorului uzinei Innocenti, în timp ce muncitorii adunați în fața întreprinderii, îi adresează „Drum bun" și succes în vizita sa în Republica San Marino.

★

...Ultimele momente ale vizitei șefului statului român la Milano au oferit din nou locuitorilor prilejul de a-și exprima stima și simpatia față de înaltul oaspete. Numeroși cetățeni se opresc la trecerea cortegiului prezidențial în drumul spre aeroportul „Linate", fac semne prietenești de salut.

La aeroport, unde erau arborate drapelele celor două țări, președintele Nicolae Ceaușescu este salutat cu onoruri militare. Se intonează Imnul de Stat al Republicii Socialiste România.

Președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu sînt conduși la scara avionului de Matteo Matteotti, ministrul comerțului exterior, de prefectul orașului Milano, Libero Mazza, de primarul municipiului, Aldo Aniasi, și de celelalte persoane oficiale italiene care l-au însoțit pe șeful statului român în vizita sa în nordul Italiei.

După aproximativ 45 minute de zbor, avionul special cu care călătoresc președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu, aterizează pe aeroportul din Rimini. Oaspeții sînt salutați de prefectul provinciei Forli, Mario Bettarini, de primarul orașului Rimini, Nicola Pagliarfani, cu soțiile, și de alte oficialități civile și militare locale.

Convoiul de mașini se pune în mișcare pornind spre o nouă etapă a călătoriei președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu : vizita oficială în Republica San Marino, la invitația Căpitanilor regenți ai acestui stat.

În felul acesta ia sfîrșit rodnica și prestigioasa vizită oficială în Italia a președintelui Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, vizită care marchează un moment de importanță istorică în dezvoltarea și amplificarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Italia.

Desfășurată sub semnul prieteniei tradiționale dintre popoarele român și italian, al stimei și încrederii reciproce, vizita președintelui Nicolae Ceaușescu la Roma, Genova, Torino, Milano a prilejuit nu numai manifestarea sentimentelor de înaltă prețuire și afecțiune ale poporului italian față de conducătorul României socialiste, față de poporul nostru, ci și întîlniri și convorbiri cordiale și fructuoase cu președintele Giovanni Leone și premierul Giulio Andreotti, cu membri ai guvernului și oficialități locale, cu oameni politici și reprezentanți ai cercurilor economice — toate acestea fiind menite să ridice pe o treaptă superioară colaborarea și cooperarea dintre cele două țări.

Declarația solemnă comună, semnată cu prilejul vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu în Italia, celelalte documente, au o deosebită importanță atît pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor româno-italiene cît și pentru climatul politic de pe continentul european, pentru afirmarea în acest cadru a principiilor care trebuie să stea la baza raporturilor dintre state.

VIZITA TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU LA CENTRUL DE CERCETĂRI „MONTEDISON" DIN MILANO

La invitația conducerii Centrului de cercetări „Montedison", din Milano, tovarășa Elena Ceaușescu, împreună cu George Macovescu, însoțită de miniștrii plenipotențiari Molajoni și Mezzalama, cu soția, a vizitat, vineri dimineața, acest important institut științific.

În întîmpinare, au venit Giorgio Rivalta, consilier al președintelui Societății „Montedison" — unul dintre cele mai mari grupuri industriale din Italia, prof. Giovanni Crespi, director general al diviziunii de cercetare și brevete, prof. Pietro di Petri-Tonelli, directorul Centrului de cercetări „Montedison". În numele conducerii și al colectivului de specialiști, Giorgio Rivalta urează bun venit tovarășei Elena Ceaușescu, mulțumind pentru onoarea ce le face vizitînd unitatea lor de cercetare.

Gazdele invită, apoi, pe tovarășa Elena Ceaușescu în Sala consiliului, unde are loc o cordială discuție.

Prof. Giovanni Crespi prezintă date sugestive privind activitatea de cercetare care se desfășoară aici, rezultatele obținute, domeniile principale de investigație : chimia analitică, biochimia, fiziologia vegetală. Sînt menționate cîteva produse antiparazitare create în cadrul centrului, care își găsesc astăzi cu eficiență aplicabilitatea, cum ar fi insecticidele „Rogar", „Citadol" și altele.

În cursul convorbirii se subliniază posibilitățile și perspectivele unei colaborări rodnice între centrul de cercetare milanez și institutele similare române.

După ce semnează în cartea de onoare, tovarășa Elena Ceaușescu vizitează cîteva secții de bază ale centrului.

În amintirea acestei vizite, gazdele oferă distinsei oaspete, în semn de omagiu, o lucrare de specialitate de o deosebită valoare științifică, editată acum 500 de ani.

Vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în San Marino

(Urmare din pag. 1)

de a întări prietenia și colaborarea dintre ele. Ea ilustrează, în același timp, voința comună de a contribui la instaurarea unui climat de pace, înțelegere și largă cooperare pe continentul nostru și în lume.

Sub semnul acestor sentimente de amiciție și stimă, al dorinței ambelor popoare de a se cunoaște mai bine și de a conlucra mai strîns, în interesul lor și al cauzei generale a apropierii și a colaborării între națiuni, a început vizita șefului statului român în Republica San Marino.

...Localitatea Dogana, situată la frontiera țării. În această pitorească așezare, care s-a pregătit — la fel ca întreaga țară — să primească cu caldă ospitalitate pe solul poporului român prieten, este așteptată sosirea cortegiului prezidențial.

Aici, au venit în întîmpinare căpitanii regenți Francesco Maria Francini și Primo Bugli.

Sînt de față secretarul de stat pentru afacerile externe, Gian Luigi Berti, miniștri, alte personalități ale vieții politice, ofițeri superiori.

De asemenea, sînt prezenți pentru a saluta pe președintele Consiliului de Stat al României, șefi de misiuni diplomatice acreditați la San Marino.

Este ora 11,30, ora locală. Sunete prelungi de trompetă vestesc sosirea cortegiului prezidențial.

La coborîrea din mașină, șeful statului român, tovarășa Elena Ceaușescu sînt așteptați de secretarul de stat pentru afacerile externe, care îi conduce la căpitanii regenți ai Republicii San Marino. Președintele Nicolae Ceaușescu și căpitanii regenți își string cordialitate mîna.

Doi copii se apropie de tovarășa Elena Ceaușescu oferindu-i buchete de flori.

Sînt intonate imnurile de stat ale Republicii Socialiste România și Republicii San Marino. În cinstea înalților oaspeți se trag 21 salve de tun.

O gardă militară, în splendide costume de paradă, prezintă onorul. Președintele Consiliului de Stat și căpitanii regenți ai Republicii San Marino trec în revistă garda de onoare.

Solilor poporului român le sînt prezentate personalitățile sanmarineze venite în întîmpinare.

La rîndul său, șeful statului român prezintă persoanele oficiale care îl însoțesc în vizita sa în Republica San Marino — Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior, George Macovescu, ministrul afacerilor externe, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini grele.

Aproape toți locuitorii localității Dogana participă cu însuflețire, la acest moment deosebit al întîlnirii conducătorilor celor două țări, aclamîndu-i îndelung. Auzim rostite, urările „Viva Ceaușescu", „Viva la Romania !".

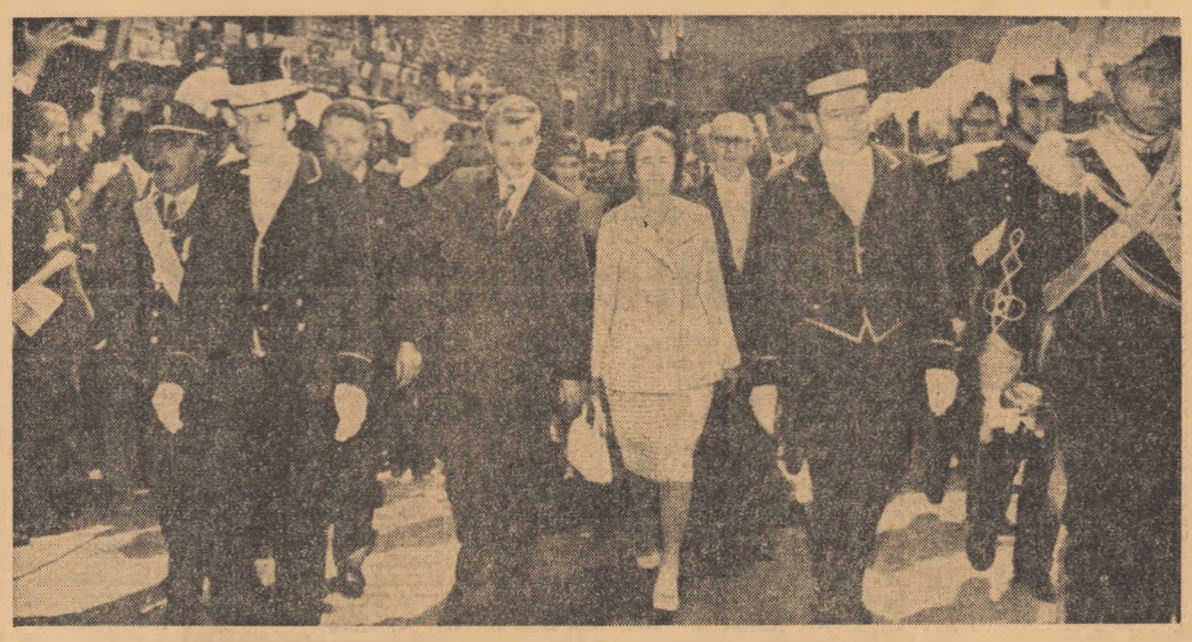

În această atmosferă caldă, prietenească, președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, împreună cu căpitanii regenți și soțiile lor, iau loc în mașinile oficiale, îndreptîndu-se spre capitala țării.

Coloana de mașini ajunge în piața Garibaldi a orașului San Marino, unde înalții oaspeți sînt așteptați de aproape întreaga suflare a capitalei sanmarineze — bărbați și femei, tineri și vîrstnici, mulți dintre ei cu flori și steguțe. Asistăm la manifestări entuziaste, în care regăsim exprimate emoționant stima și considerația față de președintele Nicolae Ceaușescu, față de activitatea sa neobosită pusă în slujba păcii și cooperării.

Președintele Nicolae Ceaușescu, căpitanii regenți răspund cu cordialitate aclamațiilor mulțimii.

Solii poporului român, împreună cu căpitanii regenți și cu soțiile acestora, pornesc pe jos spre Palatul guvernamental.

În Sala Marelui Consiliu general a Palatului guvernamental are loc unul dintre momentele de mare semnificație ale vizitei.

Aici, în prezența membrilor guvernului, a altor personalități politice sanmarineze, a membrilor corpului diplomatic, se desfășoară ceremonia primirii oficiale.

Căpitanul regent Francesco Maria Francini rostește salutul Republicii, al poporului sanmarinez adresat șefului statului român.

În semn de profundă prețuire și de înalt omagiu, în continuarea solemnității, căpitanii regenți ai Republicii San Marino înmînează președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România „Ordinul ecvestru de San Marino".

Tovarășa Elena Ceaușescu este distinsă cu marele titlu de „Cavaler al Marii Cruci a Ordinului ecvestru de San Marino"

În aplauzele celor prezenți, ia cuvîntul președintele Nicolae Ceaușescu.

În încheierea festivității, căpitanii regenți prezintă președintelui Consiliului de Stat al României și tovarășei Elena Ceaușescu, pe șefii misiunilor diplomatice acreditați la San Marino. Ambasadorii și însărcinații cu afaceri a numeroase state exprimă omagiul lor șefului statului român, mărturie grăitoare a prestigiului de care se bucură președintele Nicolae Ceaușescu, politica de pace, prietenie și colaborare promovată de România socialistă.

Apoi, în Sala scrutinelor, președintele Consiliului de Stat și tovarășa Elena Ceaușescu semnează în „Cartea oaspeților iluștri".

Populația capitalei sanmarineze este adunată în Piața palatului. Șeful statului român și căpitanii regenți ies în balcon, răspunzînd manifestărilor pline de căldură, de simpatie ale sanmarinezilor.

De la Palatul guvernamental, coloana oficială se îndreaptă spre reședința rezervată solilor poporului român.

În cursul după-amiezii, președintele Consiliului de Stat, însoțit de căpitanii regenți, a vizitat muzeul armelor antice, care evocă prin numeroasele sale exponate, momente din lupta sanmarinezilor pentru libertate și independență, pentru apărarea ființei naționale.

Se lasă înserarea. Străzile cunosc însă o mare animație. Locuitorii capitalei țin să-și exprime, încă o dată, bucuria de a avea ca oaspete pe șeful statului român, simțămintele de prietenie pentru România și conducătorul ei.

Aceste simțăminte le regăsim, vibrant sintetizate, în sute de mesaje-manifest afișate pe străzi. Pe fondul celor trei culori — roșu, galben și albastru — se poate citi: „Poporul Republicii San Marino salută cu vie simpatie pe președintele Consiliului de Stat Nicolae Ceaușescu. Sanmarinezii adresează cel mai călduros bun venit președintelui, doamnei Elena Ceaușescu, precum și celorlalți oaspeți din Republica Socialistă România. Sanmarinezii exprimă cele mai bune urări pentru bunăstarea și prosperitatea poporului român".

Dineu în onoarea președintelui Nicolae Ceaușescu

Toastul Căpitanului regent PRIMO BUGLI

Domnule președinte și drag prieten,

Vă rugăm să permiteți Regenței republicii ca, la finele acestei zile fericite, să vă exprime cu plăcere și onoare sentimentele cele mai sincere de simpatie și de prietenie dumneavoastră, distinsei doamne Ceaușescu, căreia sîntem bucuroși cu toții să-i adresăm un omagiu deosebit și admirație, precum și miniștrilor și personalităților care vă însoțesc.

Regența, convinsă că exprimă voința guvernului și poporului pămîntului liber al Republicii San Marino, dorește să-și manifeste din nou sentimentele vii și cordiale pentru prezența dumneavoastră la San Marino, pentru întîlnirea avută, care a permis să se pună bazele mai strînse pentru cooperare și colaborare între țările noastre.

Dorim să reamintim cu satisfacție, domnule președinte, că legăturile dintre popoarele noastre datează din vremuri îndepărtate. Popoarele noastre sînt de origine latină și țara dumneavoastră este cea mai grăitoare mărturie a acestei latinități în Europa răsăriteană, tot așa cum noi sîntem în apus expresia cea mai străveche a domniei dreptului și a organizării de stat.

De aceea, popoarele noastre, întîlnindu-se mai frecvent, vor putea, în viitorul apropiat, să se cunoască mai bine și să găsească o cale comună de rezolvare a problemelor arzătoare pentru popoarele noastre, cît și a celor la nivel internațional.

Știind că se adresează principalului reprezentant al unei țări cu tradiție și prestigiu, Regența Republicii San Marino dorește, cu sentimente de gratitudine, să vă încredințeze un mesaj de salut pentru poporul român, precum și călduroase urări de prosperitate și de pace pentru existența sa nobilă și glorioasă.

Cu aceste sentimente, domnule președinte, Regența ridică paharul, urînd succese României și conducătorilor ei, în cinstea prieteniei dintre republicile noastre !

Toastul președintelui NICOLAE CEAUȘESCU

Domnilor căpitani regenți,
Dragi prieteni,
Doamnelor și domnilor,

Aș dori să încep prin a vă mulțumi în mod cordial pentru primirea caldă ce ne-ați făcut-o, pentru cuvintele pe care le-ați exprimat în această seară la adresa poporului român.

Sîntem încă sub impresia călduroasei primiri pe care ne-ați rezervat-o dumneavoastră și populația orașului San Marino. În toate aceste manifestări, noi vedem o expresie a bunelor raporturi, de sinceră și caldă prietenie, care s-au statornicit și se dezvoltă între țările și popoarele noastre.

În convorbirile pe care le-am avut astăzi ați evocat faptul că de sute de ani poporul dumneavoastră nu a cunoscut războaiele. Într-adevăr, vă putem felicita că în toți acești ani — în secolele care au trecut și în deceniile secolului nostru — ați putut rămîne în afara frămîntărilor și războaielor care au bîntuit Europa de nenumărate ori. Aș dori să interpretez exemplul dumneavoastră ca un semn că Europa poate să-și asigure secole de viață pașnică, dacă va acționa împotriva forțelor care doresc dominația și asuprirea altor popoare. Iată de ce, venind în San Marino, am învățat foarte multe — am învățat că un popor care dorește să fie liber și independent, fie el chiar mic, poate să realizeze acest lucru și își poate impune voința de a-și asigura o viață liberă și independentă.

România a cunoscut în aceste secole dominația străină, asuprirea și multe războaie. De aceea ea este animată astăzi de dorința de a face totul pentru a se pune capăt politicii de război, de dominație, pentru a-și asigura dezvoltarea independentă și liberă. Iată pentru ce acordăm o mare atenție problemelor securității europene. Noi considerăm că este pe deplin posibil ca popoarele continentului nostru — mari sau mici — să poată trăi în colaborare și pace, să-și consacre forțele dezvoltării, bunăstării și fericirii. În definitiv, oamenii, indiferent dacă trăiesc într-un stat mare sau mic, sînt tot oameni ; ei trebuie să se bucure de aceleași drepturi, de aceleași libertăți, de aceleași posibilități de afirmare a capacității lor (Aplauze îndelungate). Și oamenii care au dat mult omenirii nu s-au născut numai în țările mari ; au dat mult omenirii cei care au putut să aibă acces la tot ceea ce a creat mai bun omenirea, care și-au propus să servească interesele propriului popor, cauza prieteniei și umanității în general.

Iată de ce, poporul român este animat de dorința de a dezvolta colaborarea largă cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială. Noi sîntem convinși că rezultatele care s-au obținut pe calea destinderii pot fi extinse, că stă în puterea popoarelor — unite — să asigure ca în Europa, pe planeta noastră, să fie instaurate relații noi, menite să obezăștuiască egalitatea, libertatea și fericirea fiecărei națiuni.

În acest spirit am făcut și vizita în țara dumneavoastră. Dorim ca această vizită să fie o expresie a bunelor relații între popoarele noastre. Mergînd însă mai departe, dorim ca ea să demonstreze încă o dată că două popoare, cu sisteme sociale diferite, și de mărime diferită, pot — și trebuie — să conlucreze pentru bunăstarea și fericirea lor. Am dori ca tocmai în condițiile de astăzi relațiile dintre țările noastre să demonstreze lumii că putem, și trebuie, să acționăm în strînsă unitate cu toate popoarele pentru pace și colaborare, pentru progresul științei și culturii, pentru fericirea tuturor națiunilor.

În încheiere, doresc să exprim satisfacția noastră pentru vizita pe care am făcut-o în frumoasa dumneavoastră țară, pentru rezultatele bune ale convorbirilor. Permiteți-mi să ridic paharul în sănătatea și fericirea harnicului popor sanmarinez, în sănătatea dumneavoastră, domnilor căpitani regenți și stimați prieteni, a soțiilor dumneavoastră, în sănătatea membrilor guvernului și a celorlalți sanmarinezi care se găsesc aici, pentru relații tot mai strînse între popoarele noastre, pentru pace și colaborare !

Cuvîntarea Căpitanului regent FRANCESCO MARIA FRANCINI

Domnule președinte,

Cu toate că raporturile diplomatice care leagă țara dumneavoastră de Republica San Marino sînt relativ recente, contactele culturale pe care le-am avut și, în special, cele din cadrul Festivalului teatral al popoarelor, dedicat României, au făcut să fie cunoscute și apreciate de către sanmarinezi anticele și importantele tradiții culturale românești.

S-a continuat, astfel, o prietenie străveche care astăzi se consolidează în forma cea mai solemnă. Poporul sanmarinez, bucuros de a vă avea ca oaspete, vă transmite prin intermediul nostru cel mai cordial bun venit.

Poporul sanmarinez cunoaște îndeaproape virtuțile poporului român, cunoaște problemele sale, aspirațiile sale, eforturile pe care le depune în fiecare zi pentru pașnicul său progres, lupta pe care el o duce pentru idealurile sale. De aceea, în spiritul cordialului bun venit de astăzi, nu poate să nu fie cuprins un profund semn de simpatie, o expresie vie de prietenie.

Înaltul omagiu pe care domnia voastră ați binevoit să-l aduceți anticei noastre republici, odată cu vizita pe care o faceți și-a găsit momentul său cel mai important în ceremonia de azi, de mare semnificație, chiar dacă de extremă simplitate. Este mărturia validității unui principiu în care San Marino a crezut dintotdeauna și anume, că relațiile între state diferite, între popoare diferite nu sînt condiționate de raporturi de forță sau de mărime, ci ele își bazează temeliile pe valori umane și ideale, cînd acestea sînt sprijinite de o comună și profundă năzuință de pace, de respectul reciproc, de prietenia și înțelegerea între popoarele lumii.

În lungul curs al istoriei sale, uneori încercat și de vîrtejuri, Republica San Marino, se poate spune, cu hotărîre, nu a urmărit niciodată alt obiectiv decît acela al păcii.

Poporul sanmarinez a avut într-adevăr clarviziunea că numai o politică pașnică, bazată pe forța dreptului, a comunităților libere, poate să supraviețuiască, fără a aduce daune nimănui, poate să garanteze apărarea sigură a independenței și suveranității sale.

Pacea și prietenia față de toate țările și cu toate popoarele, cooperarea sinceră și leală cu statele vecine, și în mod deosebit cu Italia, de care Republica San Marino este unită printr-o comuniune de frontiere, de limbă, de obiceiuri și cultură, înțelegerea în interiorul micului nostru teritoriu, acestea sînt obiectivele poporului și ale guvernului din San Marino în decursul veacurilor. Națiunile, statele — gîndim noi — sînt realități vii, create de oameni ce înfruntă în fiecare zi problemele, adesea complexe și grave ale vremii noastre și care privesc cu neliniște și îndoială, sau cu speranță și seninătate, spre viitorul care se apropie.

Pacea stă, de fapt în inima omului și, de aceea, tot ce tulbură conștiințele reprezintă un atentat împotriva păcii, iar tot ceea ce satisface sufletul este conștiința care construiește pacea.

San Marino nu a căutat niciodată să alimenteze tulburări în rîndurile celorlalte popoare. Această veche vocație care s-a manifestat și printr-o strictă respectare a principiilor păcii, a neutralității, nu ne-a împins niciodată să ne dezinteresăm de ceea ce se întîmplă în lume. Dimpotrivă, ne-a solicitat mereu mai mult în acești ultimi ani să intensificăm și să strîngem contactele cu un număr cît mai mare posibil de popoare de pe toate continentele. În acest spirit, republica noastră s-a aflat alături de țara dumneavoastră, domnule președinte, la negocierile la care de cîteva luni se acționează în mod activ pentru a se pune bazele viitoarei securități a continentului european. Și tot în acest spirit, țara noastră dorește să-și aducă propria-i contribuție, modestă dar fermă, pentru ca, într-o Europă nouă, să fie garantată fără echivocuri și în spiritul unei egalități suverane, libertatea, autonomia și viața pașnică a statelor mici, la fel ca și cea a statelor mari.

Vizita dumneavoastră oficială în San Marino, domnule președinte și dragă prietene, se înscrie ca un moment de o deosebită însemnătate pentru popoarele din Europa și din întreaga comunitate internațională.

Regența este sigură că interpretează și gîndul dumneavoastră atunci cînd formulează, în această zi de deosebită bucurie a întregului popor sanmarinez, zi dedicată prieteniei, cele mai bune urări pentru ca idealurile concrete de pace să poată să fie atinse și pentru ca speranțele popoarelor să nu fie dezamăgite.

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Domnilor căpitani regenți,
Doamnelor și domnilor,

Aș dori, înainte de toate, să exprim satisfacția de a ne afla pe pămîntul țării dumneavoastră și să vă mulțumesc în modul cel mai cordial, în numele meu, al soției și al colaboratorilor mei pentru calda ospitalitate cu care ne inconjurați. De asemenea, mulțumesc în mod călduros populației din San Marino pentru primirea deosebit de călduroasă pe care ne-a făcut-o. Vă mulțumesc dumneavoastră pentru cuvintele de apreciere rostite aici la adresa țării mele, a poporului român, care nutrește, la rîndul său, cele mai calde sentimente de simpatie și stimă față de țara și poporul dumneavoastră.

Totodată, dați-mi voie să vă mulțumesc, dumneavoastră și Marelui Consiliu, pentru distincțiile ce ne-au fost acordate, în care vedem o expresie a relațiilor de prietenie și colaborare între România și San Marino.

Într-adevăr, prezența noastră în Republica San Marino evidențiază evoluția fericită a relațiilor româno-sanmarineze, care — deși din punct de vedere diplomatic sînt de dată destul de recentă — se întemeiază pe vechi tradiții, determinate atît de originea latină comună, de afinitățile de limbă și cultură, cît și de interesele și idealurile comune de progres și pace de care sînt animate în prezent cele două popoare ale noastre.

În România sînt binecunoscute și prețuite strădaniile poporului sanmarinez — întemeietor al uneia din cele mai vechi republicii din lume — pentru păstrarea independenței naționale, îndelungatele lui tradiții democratice, eforturile sale de progres material și spiritual. Cunoaștem și înțelegem dorința ce însuflețește astăzi poporul țării dumneavoastră, de a trăi și munci într-un climat de pace, de înțelegere și conlucrare fructuoasă între națiuni ; asemenea dorințe și idealuri de pace și progres ne sînt comune — și sînt convins că, pe temelia lor, a stimei și respectului reciproc, a deplinei egalități în drepturi și neamestecului în treburile interne, putem clădi și dezvolta în viitor raporturi fructuoase de prietenie și colaborare între țările și popoarele noastre. Mă refer atît la relațiile bilaterale, cît și la conlucrarea noastră pentru un climat de destindere, securitate și pace pe continentul european și în întreaga lume.

Doresc să menționez cu multă satisfacție că, în cadrul convorbirilor de la Helsinki, țările noastre au conlucrat strîns și și-au adus aportul la rezultatele obținute pînă acum în pregătirea conferinței general-europene.

În zilele noastre, popoarele simt tot mai puternic — ca o cerință obiectivă a însuși progresului lor pe calea civilizației și păcii — nevoia de a se apropia, de a se cunoaște mai bine unele pe altele, de a intensifica schimburile de valori materiale și spirituale, beneficiind, astfel, pe deplin de gigantica dezvoltare a științei și tehnicii contemporane, de a conlucra tot mai strîns în soluționarea problemelor internaționale. Nici un popor care dorește să se dezvolte, să progreseze, nu mai poate face astăzi abstracție de aceste cerințe și realități obiective.

Constituie o realitate că în lumea contemporană există țări mari — și unele din ele foarte mari — țări mijlocii și mici, unele foarte mici. Noi considerăm că în abordarea relațiilor internaționale trebuie să se pornească de la această realitate, de la necesitatea de a se asigura participarea activă, în condițiile deplinei egalități în drepturi a tuturor statelor, la soluționarea problemelor vieții contemporane, la rezolvarea lor în spiritul păcii și în conformitate cu interesele popoarelor de a se dezvolta libere și independente.

Mai mult ca oricînd, popoarele doresc să se pună capăt politicii de forță și dictat, doresc să acționeze pentru a-și asigura dezvoltarea corespunzător voinței lor, fără nici un amestec din afară. Mai mult ca oricînd, stă în puterea popoarelor ca — unite — să asigure un curs nou în viața internațională, de destindere și colaborare. După părerea noastră, astăzi nici o problemă nu mai poate fi soluționată în mod viabil dacă nu se ține seama de poziția și interesele tuturor țărilor, indiferent de mărimea teritoriului sau a populației lor, de orînduirea lor social-politică. România este hotărîtă ca, alături de toate popoarele iubitoare de pace, să participe activ la viața internațională, să-și aducă contribuția la instaurarea în Europa a unui climat trainic de securitate și colaborare, de pace în întreaga lume.

Venim în țara dumneavoastră animați de convingerea că această vizită — care este prima vizită pe care un șef de stat român o face în Republica San Marino — se va înscrie ca un moment important în istoria relațiilor dintre popoarele român și sanmarinez, că ea va servi cauzei generale a apropierii și colaborării dintre toate statele continentului, va corespunde eforturilor și aspirațiilor popoarelor de a edifica pe planeta noastră o lume mai bună, mai dreaptă, o lume a păcii și colaborării.

Cu aceste convingeri, doresc să vă adresez încă o dată, dumneavoastră, și, prin dumneavoastră, întregului popor sanmarinez prieten, cele mai cordiale urări de sănătate și fericire, de progres și prosperitate (Aplauze).

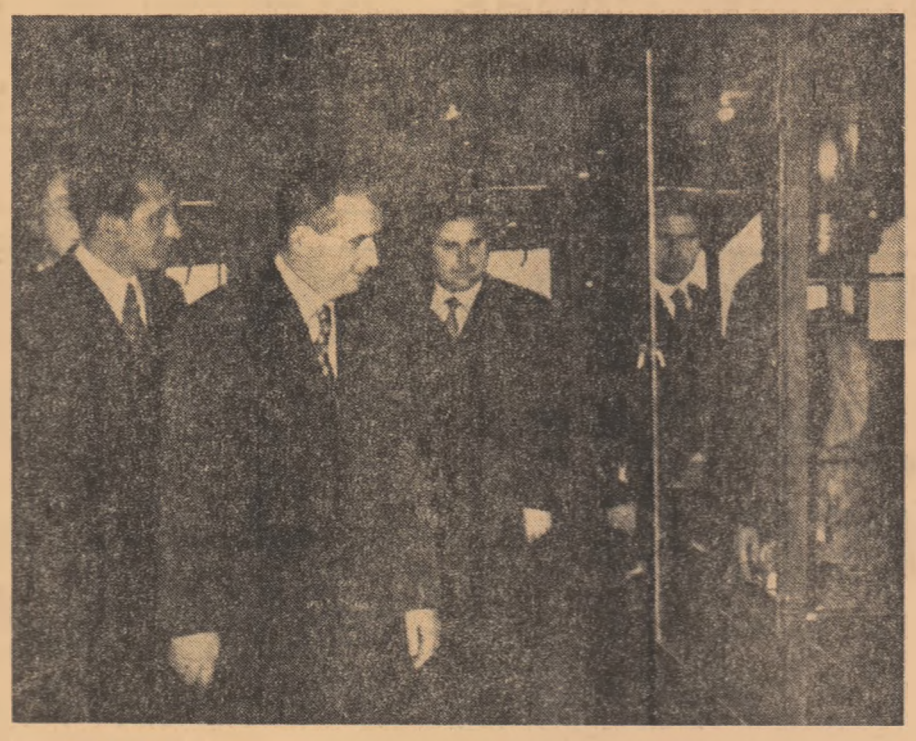

DEJUN OFERIT DE CĂPITANII REGENȚI

Vineri la amiază, căpitanii regenți ai Republicii San Marino, Francesco Maria Francini și Primo Bugli, cu soțiile, au oferit un dejun în onoarea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu.

Au participat persoanele oficiale române care îl însoțesc în vizită pe șeful statului român.

Au luat parte, de asemenea, Gian Luigi Berti, secretarul de stat pentru afacerile externe, Giuseppe Lonfernini, secretar de stat pentru afacerile interne, Remy Giacomini, secretar de stat pentru finanțe, Francesco Valli, secretar de stat pentru agricultură.

În timpul dejunului a domnit o atmosferă de cordialitate.

Reportajele vizitelor au fost realizate de :
NICOLAE PUICEA,
NICOLAE VAMVU,
RADU BOGDAN

Fotografiile :
ANGHEL PASAT,
ION DUMITRU

300 de ani de la nașterea lui Dimitrie Cantemir

UMANISMUL ACTIV

Dimitrie Cantemir nu a fost un om de cabinet. Ca politician, savant și literat, a gîndit, a scris și a acționat cu ochii larg deschiși spre realitățile timpului său, preocupat fiind de rezolvarea problemelor complexe ridicate de idealul propășirii, libertății și independenței țării și poporului său. Expresia cea mai caracteristică a acestor trăsături definitorii pentru personalitatea lui Dimitrie Cantemir, pentru activitatea lui, o constituie umanismul, în egală măsură sinteză și concluzie a aspirațiilor care l-au animat. A vorbi despre umanismul lui Dimitrie Cantemir înseamnă, implicit, a vorbi despre tot ce a făcut și a gîndit.

Situat pe coordonatele generale proprii oricărui umanism — în acest sens stau ca mărturii înclinația spre clasicism, erudiția, concepția despre rolul civilizator al culturii și educației — umanismul promovat de Cantemir are adînci rădăcini în viața țării căreia îi aparține. Pe firul acestei idei este demn de relevat că, în cazul marelui moldav, umanismul a căpătat valențele realității concrete și a fost pus în slujba împlinirii unor scopuri imediate, devenind un focar al acțiunii practice.

Două trăsături par a fi fundamentale în orizontul umanist elaborat de Dimitrie Cantemir: cîștigarea demnității patriei și respectarea demnității omului. Fiecare dintre aceste mari obiective se articulează într-o multitudine de direcții, conturînd însă o perspectivă unitară în care se regăsesc gîndurile, ideile politicianului și savantului.

În ceea ce privește demnitatea omului, Cantemir s-a exprimat de pe poziția unei opoziții mai mult sau mai puțin deschise față de religie, luînd atitudine în favoarea eliminării ascetismului și misticismului teologic. Desigur, nu a ajuns pînă la o atitudine radicală, persistă încă destule concesii făcute spiritului și moralei religioase, dar aceasta nu anulează viabilitatea atitudinii novatoare adoptate în această problemă. Cantemir afirmă răspicat dreptul omului de a-și gîndi și realiza viața potrivit normelor vieții pămîntene. Pentru el nu există soartă fatală, ci fapta săvîrșită de om, singura care-l ridică pe acesta pe treptele tot mai înalte ale libertății, demnității și respectului pentru sine și semenii săi.

Examinînd posibilitățile și căile de afirmare a omului, Cantemir înlocuiește ierarhia după criteriul rangurilor sociale cu meritul personal pe care fiecare și-l cîștigă prin acțiunile întreprinse alături de ceilalți oameni, în vederea făuririi binelui colectiv.

Demnitatea omului este strîns legată de demnitatea patriei. Una se clădește pe baza celeilalte, deoarece articulează același țel unic. Pentru aceasta, Dimitrie Cantemir a acordat o deosebită atenție afirmării ideilor originii latine și unității tuturor românilor, creării unei limbi veritabil românești, ca un factor indispensabil al creșterii nivelului de civilizație. Intr-un spirit clasic umanist, Dimitrie Cantemir a conceput istoriografia, cunoașterea trecutului glorios al țării, ca o cale de asigurare a viitorului acesteia, bază necesară în lupta pentru progres și prosperitate.

Umanismul pe care l-a promovat Dimitrie Cantemir constituie o probă elocventă de inestimabilă valoare politică și culturală a [illegible] lui, dacă nu depline, în orice caz suficient de mare, încît urmașii să-l cinstească îndatorați pentru tot ceea ce generozitatea și talentul cu care era înzestrat l-au îndemnat să săvîrșească pentru patria sa, căreia i-a rămas întotdeauna fidel.

TRAIAN GÎNJU

LUMEA IDEILOR

Dialog cu tinerii

De ce 1973 este an hotărîtor al cincinalului ?

● EUGEN ȘOIMU — Liceul industrial pentru construcții de mașini din Brașov: **„Doresc să știu ce anume stă la baza afirmației că 1973 este anul hotărîtor al cincinalului".**

Baza reală a afirmației că 1973 reprezintă o etapă hotărîtoare a actualului cincinal este dată de faptul că — așa cum s-a subliniat și la Plenara C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie a.c. — în acest an s-au creat posibilități largi de realizare a parametrilor planului îmbunătățit. Este vorba în principal de utilizarea mai bună a potențialului productiv deja existent ca urmare a importantelor investiții efectuate în ultimii ani și în mod deosebit în primii doi ani ai cincinalului. Numai în 1972 au fost date în folosință 336 capacități noi de producție industriale și agrozootehnice, iar alte 80 obiective au început să producă cu o parte din capacitatea prevăzută. Exploatarea acestor obiective la parametrii proiectați dă certitudinea unor noi succese la scară națională. La aceasta contribuie și investițiile alocate din fondurile centralizate ale statului și care însumează 93,8 miliarde lei, cu 7,6 la sută mai mult în 1973 față de 1972; aceste alocații vor fi utilizate în principal pentru obiective și lucrări cu caracter productiv destinate în continuare dezvoltării și modernizării economiei noastre și care vor asigura noi și importante capacități de producție industriale, agricole, în transporturi, telecomunicații, pentru activități social-culturale etc. Astfel de eforturi materiale, conjugate cu realizările pe plan științific — domeniu unde urmează a fi elaborate 216 teme de cercetare științifică și valorificate rezultatele a 130 de cercetări științifice încheiate — dau garanția că anul 1973 este un an hotărîtor pe linia realizării cincinalului înainte de termen.

Un alt factor de care depinde atingerea acestui obiectiv, dar tot atît de important, am putea spune chiar hotărîtor, se referă la valorificarea factorului uman. Este vorba nu numai de o creștere a numărului de salariați care în 1973 va fi de 235 mii față de 1972, ci și de o mai bună pregătire prin învățămîntul profesional, tehnic, liceal de specialitate, precum și prin cursuri de calificare post liceale de scurtă durată a unui număr de 201 mii muncitori calificați care vor intra în producție în anul 1973. Valorificarea corespunzătoare a posibilităților factorului uman, conjugată cu folosirea deplină și eficientă a factorului material, vor constitui, desigur, cheia succeselor ce se vor obține în 1973. De asemenea, un rol esențial îl dețin aspectele calitative ale producției, realizarea unei eficiențe economice sporite, creșterea productivității muncii, îmbunătățirea calității și structurii sortimentale a produselor, etc.

De ce este 1973 an hotărîtor al actualului cincinal? Pentru că volumul mai mare de investiții, eforturile materiale în general, străduința obținerii unei eficiențe sporite, realizarea unor niveluri superioare la indicatorii cantitativi și calitativi ai economiei noastre, stabiliți și ca urmare a propunerilor și angajamentelor suplimentare ale oamenilor muncii și introduse deja în planul unic de dezvoltare economico-socială a țării noastre pe anul 1973, reprezintă startul obținerii unor noi succese ale planului cincinal pe care îl parcurgem, succese ce **se vor concretiza în indicatori superiori la nivel macro și microeconomic.** Presa noastră ilustrează permanent de la începutul acestui an nu numai chemări la noi întreceri pentru realizarea cincinalului înainte de termen, ci și numeroase succese subordonate acestui țel, obținute de numeroase colective de oameni ai muncii. Municipiul București și un număr de 36 de județe și-au propus să depășească planul pe 1973 la producția marfă industrială cu aproape 6 miliarde lei. La export, 18 județe s-au angajat să depășească prevederile planificate pe anul în curs cu peste 180 milioane lei valută. Numai în primele două luni ale acestui an, depășirea prevederilor pe ansamblul industriei a asigurat o creștere a producției de 14,5 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut.

Se remarcă în mod deosebit faptul că în planul de dezvoltare economico-socială pe anul 1973 se pune un accent puternic pe aspectele calitative și de eficiență a producției, evidențiindu-se intensificarea procesului de modernizare și perfecționare a activității economice.

În realizarea acestor sarcini un rol important îl au, împreună cu celelalte colective de oameni ai muncii, organizațiile revoluționare de tineret, întreaga forță de muncă tînără ale cărei capacități creatoare contribuie în mod real la atingerea acestui obiectiv, la formularea și justificarea căruia participă fiecare tînăr, la locul său de muncă, acolo unde de fapt se transpun în viață angajamentele luate, angajamente cu mari semnificații economice și cu un sens profund patriotic. **În acest context, întrecerea inițiată de C.C. al U.T.C. și care antrenează toate organizațiile revoluționare de tineret din țară în vederea unei contribuții tot mai importante la realizarea cincinalului înainte de termen, reprezintă, în ansamblul efortului depus la scară națională, de oamenii muncii pentru a depăși parametrii planului pe 1973, entuziasmul și voința generației tinere, hotărîrea ei de a da viață angajamentelor luate.**

MARIA BUCUR
cercetător la Institutul de cercetări economice

Tribună de luptă a tineretului revoluționar *)

Recenta apariție a lucrării „Așa a fost ieri", datorată lectorului universitar Gheorghe Sbârnă, reprezintă o contribuție însemnată la studierea presei revoluționare a tineretului din România. Autorul — așa cum subliniază și Constantin [illegible] Mocanu în „Cuvîntul înainte" — a înmănuncheat și comentat textele culese din presa comunistă de tineret, imprimată în anii de pînă la 23 August 1944, texte scrise de tineri și vîrstnici care au reflectat cu deosebire problemele condițiilor de existență și ale activității politice a tinerilor din fabrici, de pe ogoare sau din școli, idealurile și năzuințele lor.

Cercetarea aportului tinerei generații la lupta revoluționară a clasei muncitoare și poporului nostru relevă concluzia incontestabilă că o arma deosebit de eficace, folosită cu succes în această luptă, a constituit-o presa de tineret. În carte se evidențiază rolul publicațiilor de tineret în lupta pentru făurirea organizației marxist-leniniste a tineretului din România. Exponent și purtător de cuvînt al năzuințelor tineretului muncitoresc, țărănesc și studios în lupta revoluționară, presa a slujit cu devotament această cauză, înscriind pagini memorabile în istoria publicațiilor militante din țara noastră.

Autorul evocă cu căldură activitatea desfășurată de U.T.C., sub conducerea Partidului Comunist Român, în lupta pentru apărarea drepturilor tinerei generații, contra primejdiei fascismului, pentru apărarea independenței și suveranității naționale. Sînt reproduse, pe larg, extrase din presa legală și ilegală, înflăcăratele chemări la luptă împotriva vechiului regim, de exploatare și asuprire, precum și numeroasele articole despre acțiunile tinerei generații, conduse de partidul comunist, pentru făurirea unei vieți noi, libere și fericite.

Emoționante sînt paginile care descriu activitatea revoluționară a tînărului comunist Nicolae Ceaușescu, poziția combativă deosebit de sugestivă pe care a adoptat-o curajosul și neînfricatul militant [illegible] în timpul procesului înscenat de către autoritățile vremii, în 1936, la Brașov.

Un spațiu important este rezervat în lucrare prezentării aportului Uniunii Tineretului Comunist la lupta generală a proletariatului și poporului român, în frunte cu P.C.R., împotriva dictaturii militaro-fasciste, pentru eliberarea țării de sub jugul hitlerist.

Înfățișînd cititorilor idealurile pentru care au militat tinerii revoluționari, organizația lor comunistă, sub steagul partidului, „Așa a fost ieri" constituie un eveniment editorial, care marchează un pas înainte în aprofundarea unor momente semnificative din lupta revoluționară a tinerei generații.

Conf. univ. dr. ION BABICI

*) Gheorghe Sbârnă „Așa a fost ieri", București, 1972

BIBLIOTECA

Cibernetică și economie *)

Scrisă cu evidentă competență și obiectivitate științifică, lucrarea cercetătorului bulgar Ivan Nikolov — „Cibernetică și economie" (recent apărută în colecția „Idei contemporane" a Editurii politice) se dovedește a fi o serioasă sursă de asimilare de cunoștințe din cibernetica economică. Aportul important al acestei cărți constă, fără îndoială, în aplicarea ciberneticii la obiectivele și fenomenele economice ca și în modul în care reușește să facă această interferență.

Ferită de un limbaj matematic specios, lucrarea captează prin accesibilitate și reușește să-și convingă cititorii de avantajele simbiozei ciberneticii cu cele mai diverse domenii de activitate, dar îndeosebi cu economia și sociologia.

În prima parte, autorul expune concepțiile fundamentale ale ciberneticii și ale teoriei generale a sistemelor. Nikolov dedică un întreg capitol teoriei informației și relației acesteia, disciplina cu cibernetica teoretică și aplicată. În se constată [illegible] informațional; se poate calcula cantitatea și se poate evalua calitatea informației [illegible]. Fără întrebări care prilejuiesc cercetătorului bulgar o interesantă expunere.

A doua parte a lucrării reinterpretează într-o manieră originală principalele concepte ale Teoriei economice marxiste prin prisma ciberneticii, capitolul încheindu-se cu prezentarea funcționării economiei ca sistem dinamic complex. Autorul reușește, aici, să trateze sau cel puțin să identifice problemele și aspectele economice a căror rezolvare e de maximă urgență.

Alături de „Introducere în cibernetica economică", cartea cunoscutului economist polonez Oskar Lange, de volumele de cibernetică sociologică și filozofică ale cercetătorului est-german Georg Klaus — recenta traducere „Cibernetică și economie" reprezintă un material bibliografic util atît pentru cercetătorii noștri în domeniul economiei cît și pentru tinerii care în cadrul învățămîntului politico-ideologic U.T.C. participă la dezbaterea unor teme desprinse din problematica economică.

DORINA TURCU

*) Ivan Nikolov: „Cibernetica și economia" — Editura politică, 1973

SPIRITUL ROMANTIC

● MARIN NĂSTASE — elev din Craiova: „La școală sîntem îndemnați să fim romantici. Pentru a înțelege bine ce ni se cere, am deschis Dicționarul limbii române moderne. Definiția m-a nedumerit: «Romantism — înclinare spre lirism, spre individualism, spre visare, spre melancolie» „De ce ni se recomandă un astfel de model?"

Am primit la redacție și alte scrisori de la tineri derutați de definiția dată romantismului în Dicționarul limbii române moderne. „Imaginea pe care o am eu despre romantici — ne scrie un elev — este aceea a unor neadaptați. Ei trăiesc ori în trecut, ori în viitor, fugind de prezent. Dicționarul numește, printre caracteristicile romantismului, înclinația către individualism. Cred într-adevăr că individualismul este cea mai puternică trăsătură negativă a romantismului".

E drept că atunci cînd s-a afirmat, la începutul secolului trecut, romantismul era puternic colorat de poziția individului. Mai mult chiar: uneori romantismul a însemnat negarea oricărei puteri a rațiunii; alteori a dovedit înclinație către misticism. Să ne gîndim că mulți dintre eroii literaturii romantice consideră viața lor sentimentală ca fiind deasupra oricărei rațiuni superioare. Pentru a-l înțelege însă mai bine concepția, este necesar să depășim sfera romantismului literar, extinzînd analiza la domeniul politic, filozofic, juridic. Vom vedea atunci că romantismul nici măcar la începuturile afirmării sale nu a cultivat opoziția dintre individ și societate și nici nu și-a făcut o regulă din situarea pe pozițiile iraționalismului. „Romantismul — notează M. Ralea — produs al revoluției franceze, prin gustul său pentru progres, prin difuziunea științei, culturii și rațiunii, s-a menținut mereu aproape de raționalism".

Am avut nu de mult prilejul să discut cu cîțiva tineri a căror atitudine față de romantism era ușor ironică. Am consemnat opiniile lor:

— Să fim sinceri, cine mai crede azi în romantism? Și cine mai are nevoie de romantism?

— Astăzi reafirmarea romantismului ar duce la stagnare.

— Realitatea este că trăim repede, prea repede pentru a mai avea timp să ne gîndim și la aspectul romantic al vieții.

— Sîntem o generație care cultivă spiritul practic.

Interesant este însă că tinerii respectivi se războiau cu un termen al cărui conținut nu-l cunoșteau bine. Pentru că prin ceea ce mi-au povestit despre ei și prin modul lor de viață, sînt de fapt niște romantici. Dar ca și în cazul Dicționarului limbii române moderne, și au pierdut firul evoluției romantismului.

Romantismul nu a rămas la nivelul secolului XIX. El a evoluat de la o etapă istorică la alta, cunoscînd cea mai puternică afirmare în societatea noastră socialistă. Romantismul autentic este o stare afectivă care respectă legea timpului istoric, care este mereu în consens cu aspirațiile economice, politice, ideologice ale forțelor sociale progresiste. Dacă ne gîndim bine, vom vedea că romantismul este concepția perioadelor revoluționare, a epocilor trăite la cea mai înaltă tensiune. De-a lungul timpurilor, romantismul autentic s-a identificat cu speranța, cu entuziasmul — simțăminte creatoare care se regăsesc în tot ceea ce există bun în lumea modernă. Iar dacă este să ne referim la exemplul comuniștilor, trebuie să avem în vedere că romantismul i-a înzestrat cu energii, cu puterea de sacrificiu, cu idealismul necesar marilor acțiuni politice.

Romantismul este și astăzi o necesitate; avem nevoie de romantism — de acel romantism despre care Călinescu spunea că se identifică cu spiritul revoluționar.

ADRIAN VASILESCU

● ȘTIINȚĂ ● ȘTIINȚĂ ● ȘTIINȚĂ ● ȘTIINȚĂ ● ȘTIINȚĂ ● ȘTIINȚĂ ●

SĂ „DECIMĂM" DECIBELII

Proiectul de lege cu privire la protecția mediului înconjurător izvorăște din politica generoasă a Partidului Comunist Român, politică de adînc umanism, care se vădește în întreaga-i activitate și se răsfrînge pe toate planurile vieții economice și sociale.

Această lege stabilește obligații concrete din partea tuturor forurilor și organelor interesate. Deosebit de mari sînt responsabilitățile ce revin celor care se ocupă cu cercetarea în domeniul combaterii poluării mediului înconjurător și în cazul meu și al colectivului pe care-l conduc, în domeniul combaterii poluării sonore.

Dat fiind specificul muncii noastre, aș dori să mă refer mai mult asupra unor aspecte ale cercetării-dezvoltarii în activitatea de combatere a poluării sonore.

În prezent, în țara noastră există o tendință, care de altfel se manifestă pe plan mondial, de creștere a nivelului de zgomot și vibrații, ale căror surse apar odată cu dezvoltarea impetuoasă a tuturor ramurilor economiei naționale pe întreg teritoriul țării. Este suficient să menționez intensificarea traficului de transport generată de dezvoltarea rețelelor feroviare și rutiere, mărirea numărului de autovehicule care străbat aceste rețele cu viteze de circulație în tendințe certe de creștere, pentru a avea numai unul din factorii care contribuie la poluarea cu zgomot și vibrații a unor zone foarte întinse, cu efecte nocive, asupra oamenilor și construcțiilor.

În România zgomotul și vibrațiile afectează în prezent peste 6 000 000 locuitori din întreaga țară, iar în industrie numărul celor expuși direct la zgomot și vibrații peste limite admise se menține încă mare. Pe plan științific, pentru prevenirea și combaterea zgomotului și vibrațiilor, din inițiativa Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, s-a elaborat un program prioritar de cercetare în acest domeniu, care este în curs de realizare.

Pe baza lui, se efectuează cercetări în cadrul unor institute de specialitate (Institutul de cercetări științifice pentru protecția muncii — I.C.S.P.M., Institutul de cercetări în construcții și economia construcțiilor — I.N.C.E.R.C., Institutul de creație științifică și tehnică — I.N.C.R.E.S.T., Centrul de mecanica solidelor (C.M.S.), Institutul de igienă și sănătate publică — (I.I.S.P. etc), a unor institute mixte și în cadrul unor catedre din învățămîntul superior, cercetări legate de specificul de activitate al unităților sau catedrelor respective.

Activitatea de cercetare în domeniul combaterii poluării sonore în țara noastră, s-a dezvoltat în mod deosebit în ultimii 10—15 ani. Cu toate acestea, cerințele de cercetare-dezvoltare în acest domeniu sînt mult mai mari față de capacitatea existentă, necesitînd o creștere substanțială a personalului de specialitate.

La ora actuală nu avem o unitate de cercetare specializată în cercetarea combaterii poluării sonore, personalul care se ocupă cu această problemă fiind dispersat la diferite institute de cercetări din țară.

În scopul asigurării capacității de cercetare în acest domeniu sînt necesare, după opinia mea, următoarele măsuri: ● înființarea unui centru de cercetări pentru combaterea zgomotului și vibrațiilor, care să funcționeze în cadrul unui institut republican pentru protecția atmosferei; ● înființarea unor nuclee de cercetare pentru probleme de zgomot și vibrații în cadrul institutelor de cercetări și proiectări departamentale existente; ● organizarea și dezvoltarea cursurilor de specialitate în cadrul institutelor de învățămînt superior.

Pe plan economic, eficiența cercetărilor în domeniul combaterii poluării sonore rezultă din creșterea productivității muncii datorită reducerii nivelului de zgomot și vibrații la locurile de muncă precum și din reducerea cheltuielilor și recuperarea pierderilor materiale cauzate direct sau indirect de acțiunea nocivă a zgomotului și vibrațiilor.

Studiile și cercetările ergonomice efectuate în străinătate cît și în țara noastră au demonstrat că sub acțiunea unor zgomote și vibrații de intensități ridicate, productivitatea muncii scade cu circa 33 la sută. Ținîndu-se seama de acest fapt și de numărul de salariați din țara noastră expuși direct la acțiunea nocivă a zgomotului și vibrațiilor, se poate aprecia că economiile care s-ar realiza — considerînd o creștere a productivității muncii de numai 5 la sută, ar fi de cîteva miliarde lei pe an.

Pe plan medico-social, eficiența constă în prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor prin protejarea omului împotriva efectelor nocive provocate de acțiunea zgomotului și vibrațiilor de intensități ridicate. Se știe că expunerea organismului uman la un nivel ridicat de zgomot și vibrații poate cauza disconfort psihic și fizic; scăderea capacității de muncă fizică și intelectuală: creșterea numărului de accidente de muncă; apariția unor îmbolnăviri profesionale specifice: apariția și agravarea unor afecțiuni de patologie generală.

Dr. ing. A. DARABONT
șef de laborator la Institutul de cercetări științifice pentru protecția muncii

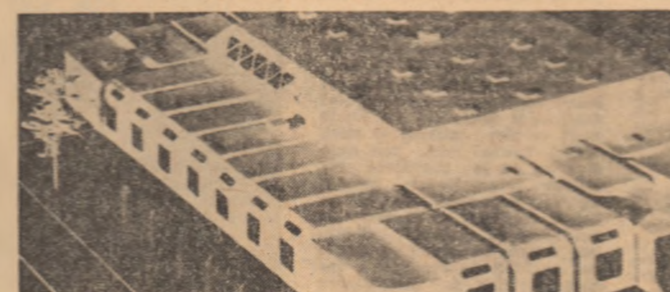

Studenții pe drumul afirmării

UN NOU PROCEDEU DE OBȚINERE A BENZENULUI

Benzenul este cerut astăzi în cantități din ce în ce mai mari de industria noastră petrochimică. După procedeele de obținere din gudroanele rezultate la arderea cărbunilor în cocserii și în urma procesului de reformare catalitică prin extracție din concentratul aromatic, recent a fost pusă la punct o nouă tehnologie de obținere a benzenului. Ideea a pornit de la o temă de cercetare a catedrei de inginerie chimică din cadrul Facultății de tehnologia petrolului din București, temă contractată cu Grupul industrial de petrochimie din Pitești.

Tema se intitulează „Studiul hidrodezalchilării termice a fracției de benzină obținută — ca produs secundar — la piroliza etanului". Autor — studentul utecist Gheorghe Brebeanu din anul V. Înainte de a intra în învățămîntul superior, Gheorghe Brebeanu a lucrat timp de patru ani ca operator chimist la fabricarea polietilenei din Grupul industrial de petrochimie din Ploiești. Familiarizat cu problemele pe care le ridică această ramură modernă a industriei chimice, studentul Gheorghe Brebeanu studiază cu un deosebit interes temele de cercetare cu aplicație directă în procesul de producție.

L-am rugat pe Gh. Brebeanu să ne dea cîteva explicații cu privire la tema amintită.

— Prin hidrodezalchilarea fracțiunilor grele de piroliză se poate obține naftalină superioară celei obținute din gudroanele rezultate din cocserii, datorită faptului că nu are impurități.

Prin intrarea în funcțiune la Pitești, în viitorul apropiat, a unei noi instalații de piroliză de capacitate mai mare decît cea existentă, noul procedeu își justifică interesul, cantitatea de benzină rezultată ca produs secundar fiind tot mai crescîndă. Aș dori să mai adaug că la această temă participă și doi studenți din anul IV — Ionel Gomboș și Eugen Iavloski. Noi toți lucrăm sub conducerea directă a șefului catedrei de inginerie chimică, prof. ing. Sergiu Rașeev, și a conf. dr. ing. Vasile Teșcan.

M. KARACAȘIAN

Așa arată — în viziunea specialiștilor leningrădeni — un complex social demontabil destinat regiunilor greu accesibile ale Nordului.

Noi apariții în Editura științifică

A. Kaufmann, G. Culmann:
● MATEMATICA MODERNĂ PENTRU RECICLAREA PĂRINȚILOR.

A. Kaufmann, G. Culmann:
● PROBLEME SIMPLE DE MATEMATICĂ MODERNĂ PENTRU RECICLAREA PĂRINȚILOR.

Constantin Păunescu:
● LIMBAJ ȘI INTELECT (ÎN COLECȚIA PSYCHÉ).

Ovidiu Cazacu:
● PE URMELE DOMESTICIRII ANIMALELOR.

Lucienne Felix:
● EXPUNERE MODERNĂ A MATEMATICII ELEMENTARE.

Thor Heyerdahl:
● EXPEDIȚIILE RA.

REGÎNDIRE TEHNICĂ ÎN AUTOMATICĂ

Ing. TEODOR STELIAN
director adjunct științific la I.P.A.

Automatica este parametrul numărul unu al unei economii moderne. Din acest motiv, în anul 1973 cercetătorii români, pornind de la indicațiile Conferinței Naționale a partidului, s-au angajat într-o acțiune de proporții privind ridicarea competitivității instalațiilor de automatizări cu care urmează să fie înzestrate, mai ales, marile obiective petrochimice și energetice. În acest sens, ei vor proceda într-o măsură tot mai mare la regîndirea tehnică a vechilor sisteme. Altfel spus, se va trece de la circuitele discrete, la o tehnologie nouă, net superioară, bazată pe circuite integrate. În felul acesta, realizările românești se vor situa, încă o dată, la cota cea mai de sus, existentă în momentul de față pe plan mondial. Se are în vedere în special, reglarea proceselor tehnologice cu ajutorul a 30 de tipuri de bază și diferite variante de instalații care vor intra în producție la Fabrica de elemente de automatizare. Circuitele integrate vor conferi noilor instalații caracteristici superioare, adică o siguranță mai mare în funcționare și o precizie ridicată.

În domeniul automatizării grupurilor de 300 de megawați va intra în pregătire de fabricație la F.E.A. un sistem de comutație statică pentru comandă și semnalizare care cuprinde 25 de produse noi. Cu ajutorul acestor elemente se vor automatiza grupurile numărul 2, 3 și 4 de la Termocentrala de la Rovinari și alte două grupuri la Mintia, realizîndu-se pentru fiecare grup economii în valoare de cîteva milioane lei. Noul sistem prezintă cîteva particularități semnificative. Transmiterea comenzii se face pe două căi, dublîndu-se astfel semnalul de comandă pentru cazul că una din căi este defectă. Mai mult, semnalul este controlat cu precizie dacă a ajuns la elementul de execuție. În caz contrar se dă alarma pentru a se lua măsurile de rigoare. Toate aceste performante tehnice ale noilor instalații erau absolut necesare deoarece grupurile de 300 megawați constituie un obiectiv de cea mai mare importanță în cadrul sistemului energetic național.

De o deosebită atenție se vor bucura din partea specialiștilor noștri automatizarea mașinilor-unelte. Pentru ele s-au elaborat atît echipamente de comandă program numerică cît și elemente de afișare a cotei urmînd ca în acest an să se asimileze două tipuri de circuite integrate care vor fi fabricate la F.M.U.A.B. și la Uzina „Strungul" din Arad. Totodată, se va trece la elaborarea echipamentelor de comandă numerice tip „Standard" care vor putea fi folosite la orice tip de mașină unealtă care se va fabrica în țară. Nu trebuiesc uitate nici cele 4 tipuri de variatoare necesare pentru acționarea principală și pentru avansuri care se vor fabrica la „Electrotehnica" în acest an. Lor li se vor adăuga încă două tipuri care vor completa gama de variatoare de turație necesare acționării reglabile de la mașinile-unelte.

cu MARILE ȘANTIERE în legătură directă

La Lotru, Brăila, Someș, Constanța — o concluzie comună a reporterilor noștri:

SE MUNCEȘTE ENERGIC, SE OBȚIN REZULTATE FOARTE BUNE

LOTRU

Aici, recordurile au viață scurtă

BRIGADA 16 GURA LATORIȚEI ȘI-A DEPĂȘIT ANGAJAMENTUL ANUAL ȘI ÎȘI PROPUNE NOI PERFORMANȚE

Deasupra Văii Latoriței răsun. cîntecul brigadierilor. Sus, pe catarg, flutura în bataia vîntului primăvăratic, tricolorul. Aici, pe platoul din fața laboratorului de betoane s-a adunat în careu brigada 16 Gura Latoriței a Șantierului național al tineretului de la Lotru. O adunare obișnuită de analiză a activității, a modului cum se desfășoară întrecerea utecistă lansată aici ca pretutindeni sub chemarea: „Tineretul — factor activ în îndeplinirea cincinalului înainte de termen". O adunare care precede la o seară redusă, pe aceea de duminica viitoare, cînd cei 3 000 de brigadieri de pe Lotru vor aniversa 3 ani de la constituirea Șantierului național.

In urmă cu cîteva luni, cînd aici la stația de sortare și betoane Gura Latoriței s-au lansat cifrele de plan pe 1973, alături de colectivul de muncă, ceilalți constructori brigadieri s-au angajat să realizeze peste prevederile anuale care însumau 180 000 mc material pentru betoane, o producție suplimentară de 15 000 mc. Acum, în careu, darea de seamă consemnează fapte grăitoare: bilanțul unei singure luni a însumat peste 40 000 tone balast, — cifră record în istoria șantierului. Un rezultat cu care pe bună dreptate cei din brigada 16 se mîndresc. Dar aici, recordurile au viață scurtă. Cum s-a stabilit totuși această performanță? Comandantul brigăzii, Ion Bouleanu, ne răspunde prompt.

— Dacă e să vă dau un răspuns strict tehnic ar trebui să vă spun că lucrul acesta a fost posibil printr-o revizie și întreținere corespunzătoare a utilajelor. Dar ceea ce s-a dovedit hotărîtor pînă la urmă, a fost faptul că brigadierii noștri, din rîndul cărora s-au remarcat în mod special Dumitru Dulcu, Vasile Curcudel, Mihai Rusu, Gheorghe Antoci și alții, au lucrat cu o conștiinciozitate și o pasiune exemplară. Aceleași aprecieri se pot face și la adresa colegilor noștri mecanici și a conducătorilor auto de la coloana Latorița. Acum, ne propunem noi performanțe.

Semnificația frumoasei realizări a tinerilor brigadieri de la Gura Latoriței e mult mai largă. Pentru că orice rezultate bune realizate aici, condiționează obținerea unor performanțe superioare, buna desfășurare a procesului de producție în alte puncte de lucru, unele foarte depărtate.

Maistrul Dumitru Duță, care a condus pînă anul trecut organizația U.T.C. de la Gura Latoriței și care a ținut să fie prezent alături de secretarul organizației de partid, Petre Stoenete, în careul brigadierilor, a avut aprecieri dintre cele mai frumoase la adresa muncii acestora.

— Aici, pe Șantierul național, tinerii se dezvoltă frumos, armonios, cresc în toate privințele de la un an la altul. Și tot de la un an la altul vor obține performanțe superioare. Maturitatea, responsabilitatea sînt tot mai vizibile embleme ale activității lor cotidiene.

DORU MOȚOC

[illegible]

BRĂILA

Exemplul tinerilor montori

Cînd am urcat sus, pe uzină, la cota 38, acolo unde lucrează montorii cazanelor, coșul de fum de 200 m din vecinătate părea mai puțin copleșitor și, parcă, mai prietenos. Mă aflu printre montori, și majoritatea lor sînt tineri — cam trei sferturi din întregul lot. Desigur și ei au contribuit în mod direct la obținerea unei viteze medii de execuție în primele 4 luni ale anului de 120 la sută. Echipa lui Ion Matei — campioana absolută a energo-montajului — în care toți băieții sînt tineri, a atins în perioada amintită o viteză de lucru de mai mult de 130 la sută, impunînd și cele mai ridicate lucrări din punct de vedere calitativ.

— Am vorbit cu băieții mei în iarnă cînd s-a lansat angajamentul, își amintește Ion Matei, om cu 14 ani de șantier. [illegible] să terminăm lucrările în avans cu [illegible] Și în [illegible] cu 20 de zile mai devreme. [illegible] să cred că acești băieți lucrează atît de bine și de repede.

Ion Matei pare că se miră de hărnicia propriilor oameni, dar acești tineri au demonstrat și ei, în organizație, devansarea graficelor de plan. Și cuvîntul lor, al celor 54 de uteciști, integrarea lor plenară în întrecerea „Tineretul — factor activ în îndeplinirea cincinalului înainte de termen" a început să prindă contur material. După 4 luni, din cei 100 de tineri din lot, 90 sînt declarați fruntași ai întrecerii. Și printre cei mai buni ing. Stelian Pădeanu, șeful lotului, sublinia cîteva nume: montorii Ion Zafiu, Ioniță Popa, Virgil Albu, Viorel Caranfil, Constantin Iconaru, Ștefan Gorgan, sudorii Alexandru Oprea, Enache Florescu, Stelian Robitu, Dumitru Ioniță.

— Sînt băieți tineri, unii dintre ei chiar la primul lor șantier. Totuși, nu puține sînt momentele în care noi, cei cu 5—6 și mai multe șantiere la activ, ne simțim entuziasmați în fața cutezanței și hărniciei tinerilor completa inginerul.

— Aș dori să notați că cei care nu au fost declarați fruntași sînt și ei, cu toții, „deasupra" sarcinilor de plan. Îmi explică secretarul organizației U.T.C. sudorul Dumitru Ioniță.

De altfel, aici, la montaj, nu se ar [illegible] să fii codaș. [illegible] în continuare [illegible] care par de domeniul [illegible] conductele montate la primul generator măsoară 30 km, cît distanța pe Dunăre de la Brăila la Galați, iar turbina și generatorul cîntăresc cu totul 700 de tone. Cele 10 000 de suduri executate trebuie să fie ireproșabile (adică fără nici un por), iar la centrarea întregii instalații toleranța admisă este de maximum o [illegible] de milimetru. Un asemenea volum și exigență a lucrărilor trebuie să învingă montorii.

EMANUEL ISOPESCU

SOMEȘ

Un „secret" numit hărnicie

Aducțiunea secundară Iara, o lucrare dificilă, prin care apele Someșului Rece vin să sporească debitul viitorului lac de acumulare de la Fîntînele, a fost atacată concomitent din mai multe părți. Constructorii din acest punct al Șantierului național al tineretului de pe Someș s-au angajat de la început într-o dublă întrecere.

Pe de o parte aceea de luptat cu greutățile propriu-zise, cu duritatea rocilor, cu îndărătnicia pămîntului care anevoie se lăsa străpuns, cu nestatornicia vremii care punea piedici lucrărilor de la suprafață. Pe de altă parte întregul colectiv se lansase într-o complexă întrecere cu sine, obiectivul fiind deprinderea din mers a unui meșteșug cu nenumărate secrete. „A unei meserii grele dar asemănătoare de frumoase, de bărbătești" — cum o caracterizează Constantin Achim, secretarul comitetului U.T.C. al [illegible] numărul 3 — Fîntînele.

Intr-un timp relativ scurt, numeroși tineri veniți aici au adăugat entuziasmului și hărniciei priceperea de a se constitui într-un colectiv omogen, ambiționat de înfăptuirea sarcinilor. Inginerul Ionel Ghiran, maistrul Constantin Antonoaia, ceilalți specialiști din lotul Fîntînele-debușare au avut în acești tineri un sprijin deosebit.

La rîndul lui, Constantin Achim ne-a vorbit despre buna organizare a acestui lot — datorată inginerului Ghiran —, despre utilizarea integrală a timpului de lucru și a mașinilor.

— Disciplina fermă de lucru cu care de la bun început s-au obișnuit oamenii, seriozitatea și încrederea ce li s-a acordat — practic și teoretic — pentru calificare, pentru perfecționare profesională au făcut să avem un colectiv sudat, colectiv pe deplin capabil să cîștige întrecerea socialistă, spunea în continuare secretarul U.T.C.

O. P.

Barajul de pe Someș — spre cota finală

Fotografii: GH. CUCU

CONSTANȚA

Titlul de fruntaș — o aspirație a fiecărui utecist

• ȘI REMORCA „ADAMCLISI" VA FI GATA PENTRU NAVIGAȚIE CU 15—20 DE ZILE MAI DEVREME • DIN 90 DE UTECIȘTI - 90 CU NORMELE ÎNDEPLINITE IAR 80 EVIDENȚIAȚI ÎN ÎNTRECEREA UTECISTĂ

— Vom reuși și de data aceasta să ne îndeplinim sarcinile: reparațiile vor fi gata înainte de termen, ne declara Constantin Ion, secretarul organizației U.T.C. pe secție. Recent, tinerii angajați în întrecerea ce se desfășoară sub deviza: „Tineretul — factor activ în îndeplinirea cincinalului în patru ani și jumătate", care alcătuiesc secția noastră, au contribuit substanțial la scurtarea reparațiilor petrolierului „Oltenia" (care a și plecat în cursă), la crearea condițiilor pentru ca remorca „Adamclisi" să fie gata cu 15—20 zile înainte de ziua stabilită inițial.

— Care sînt celelalte „argumente"?

— Executarea de către fiecare utecist — intervine tînărul Petre Obreja, evidențiat în întrecere pe luna aprilie — a peste 25 de ore muncă peste program, desfășurarea unei activități politico-educative și mai intense în vederea creșterii responsabilității față de muncă la fiecare utecist, întărirea disciplinei în producție. Unul din ultimele rezultate concrete în acest sens l-a marcat faptul că doi tineri — Nedeleanu și Mălăiescu — care manifestau lipsuri în activitate, lipsuri ce influențau negativ rezultatele secției, au fost sprijiniți de către colegi, de către biroul organizației, încît acum se numără printre fruntași.

— Și noi țintim unul din primele trei locuri în întrecere! a replicat prompt atunci cînd i-am comunicat dorința uteciștilor de la secția a II-a mecanică, secretarul organizației U.T.C. de la secția construcții corpuri, Năstase Nedelcu.

— O parte din munca pe care o desfășurăm în prezent — mărturisește Ilie Ghiocel, secretarul comitetului U.T.C. de la secția tubulatură, vizează și îndeplinirea unor obligații ale șantierului pentru comenzile de export. Prin executarea unor lucrări de calitate, dorim să scurtăm termenele de execuție la cele două cargouri pentru cherestea ce urmează să fie livrate la export. În acest fel, aportul nostru, al tinerilor din secție, la îndeplinirea sarcinilor generale ale întreprinderii, va spori și mai mult. Intenționăm să ridicăm numărul evidențiaților în producție de la 50 (cifra care nu corespunde posibilităților reale ale secției) la circa 80 din totalul de 84. Faptul că alături de colegii mei țintim și noi să primim drapelul de secție fruntașă pe întreprindere constituie un obiectiv al muncii fiecărui utecist.

— Dorința fiecărei organizații, a fiecărui utecist de a-și onora în mod exemplar sarcinile de producție, de a munci cu toată responsabilitatea și autoexigența pentru a realiza numai lucrări de calitate și în timpul cel mai scurt constituie imperativul nr. 1. Apare firească, astfel, ținta pe care și-a propus-o fiecare organizație de a-și înscrie numele pe panoul de onoare al fiecărui utecist de a fi fruntaș în colectivul în care activează, ne declara secretarul comitetului U.T.C. din Șantierul naval Constanța, Marin Croitoru. Creșterea numărului fruntașilor cu 40 la sută față de anul trecut, economisirea a 5 tone metal și 2 tone combustibil, scurtarea termenelor de reparații la majoritatea vaselor aflate în lucru, economii de circa 20 000 lei prin acțiuni de muncă voluntar-patriotică sînt numai cîteva din realizările acestui colectiv.

Am încercat să prezentăm o secvență din munca, din eforturile cotidiene pe care uteciștii Șantierului național le depun în scopul realizării obiectivelor chemării lansate de conducerea organizației noastre.

ANDREI BÎRSAN

Se înțelege, nimeni nu caută pe un șantier condițiile de muncă și viață dintr-un mare oraș. Chiar dacă acel oraș există, să zicem, doar la cîțiva kilometri de perimetrul șantierului. Însă condiții propice desfășurării unei activități productive normale trebuie și pot fi create. Ce mănîncă, de pildă, tinerii?

Dv., tovarăși directori ai aprovizionării, ați servit masa la cantinele muncitorilor? Aveți invitația noastră!

BRIGADIERI, POFTIȚI LA MASĂ DACĂ V-AȚI ADUS DE-ACASĂ!...

Bena, containerul acela imens care înghite o jumătate de basculantă cu beton — n-am știut că se numește așa pînă a nu mă angaja pe șantier — pendulează amenințător la verticală, agățată în cablurile de oțel ale macaralei turn. Este goală. Vine la umplere.

— Mola! Mola! dau comanda macaragiului, folosind termenul pe care îl copiez destul de binișor, de la noii mei colegi de muncă. „Mola" semnifică pentru macaragiul din cabină că verticala locului este bine prinsă și bena poate fi coborîtă pe sol.

Bena cade. Desfac cîrligul. Macaraua pleacă. Aduce altă benă. Mola! — din nou și două bene goale, imposibil de urnit cu brațele, stau alături, la milimetru, supuse. Vine camionul cu beton. Dintr-o basculare bine potrivită, el le umple pe amîndouă deodată. Prind cîrligul.

— Vira! containerele pleacă pe rînd în frontul de turnare.

Echipa maistrului Gheorghe Pătrașcu din care fac și eu, nepriceputul, parte, a descărcat ieri într-un singur schimb 38 de basculante cu beton! Pauza de masă se dă la orele 12. Inutil să spun că la ora asta — cînd mă gîndesc cu ciudă că unii „domnișori" de București, bacalaureați de meserie, poate de abia se scoală, și strîmbă din nas la micul dejun! ? — foamea este de lup și prînzul pe deplin meritat.

— Unde mănîncă oamenii șantierului, tinerii brigadieri tovarășe Pătrașcu?

Aflu că masa de prînz se servește, după preferințe, la cantina din incintă chiar în frontul de lucru, hrană rece — pe care fiecare muncitor și-o aduce de-acasă. Sînt frapat de observația personală că foarte mulți muncitori preferă ultima variantă. Echipa mea, de pildă, fără nici o excepție, nu folosește cantina. De ce oare? O fi costînd scump un bon de masă? Sau prînzul servit acolo nu-i satisface din punct de vedere al calității? Sau poate serviciul o fi deficitar? M-a pus pe gînduri faptul că macaragiul nostru, nea Nicolae Tîrcu, a acut cu o zi înainte niște violente dureri de stomac și la ora 13,00 a plecat la policlinică fiind înlocuit. Nu cumva...

Ieri mi-am sacrificat pauza de prînz și-am plecat spre cantină în rolul muncitorului necalificat ce sînt și care ar vrea să servească o masă gătită. Căutam, de fapt, răspuns la întrebările de mai sus. Și iată pe scurt rezultatul: un prînz costă 5,50 lei dacă ești flotant și numai 4,50 lei dacă îți cumperi la fiecare 10 zile cartelă, inclusiv pîinea. Deci nu prețul bonului ar constitui un motiv. Masa, foarte bună (la felul doi s-a servit mazăre cu miel); am așteptat doar 10 minute. Igiena? calificativul „bine" nu mi se pare exagerat deși, să nu uităm, condițiile de șantier sînt dificile. Mai mult, cantina nici nu este situată departe de fronturile de lucru. Și atunci?

Responsabilul cantinei, Constantin Săvulescu nu-și poate explica nici dumnealui fenomenul, deși ne spunea, el mai are la dispoziție diverse forme de abonament: trei mese, numai prînzul, cartela, fără sîmbete, flotant, ba chiar transportul mîncării gătite cu marmidele la o sală de mese din colonie. Lunea, de pildă, servesc masa în jur de 150 de oameni (!) iar în restul zilelor, media este de 600. Ceilalți mănîncă „din traistă" cum se spune. Dar ce-și pot procura ei de la magazinele din șantier?

Insoțit de secretarul comitetului de partid, Florian Paraschivoiu, și de comandantul șantierului național al tineretului, Alexandru Ciocică, am întreprins în trei un raid prin cele cîteva unități comerciale din șantier. La „Alimentara" în rafturi abundă grisinele, praful de copt, zahărul vanilat, macaroanele, piperul și frunzele de dafin. În schimb mezelurile lipsesc (de opt zile, ne spune responsabilul), sortimentele de conserve sînt sărace. Alături, la Aprozar, întîlnim iarăși cîteva conserve, în locul abundenței de legume care ar fi trebuit să fie. Vînzătoarea Elena Mareș, este supărată, pe bună dreptate:

— Cererile de comandă pe care le facem nu sînt onorate așa cum trebuie de către Centrul județean al Intreprinderii comerciale Gorj, (director Gheorghe Vijuleanu, pe care-l atenționăm pe această cale) *deși în depozite se află tot ceea ce cerem noi. Sîntem aprovizionați la regim de boxă de piață și nu ca o unitate ce deservește mii de muncitori și care ar trebui să fie prioritară.*

Tovarășul secretar de partid, maiștrii, comandantul șantierului și încă mulți alți tineri cu care am stat de vorbă consideră că explicația căutată ține de domeniul educării oamenilor, și că totul ar putea pleca de la omul cu cască galbenă, maistrul, cel care este atît de apropiat de muncitorii cu care zi de zi înalță cotele termocentralei. Mă gîndesc că dacă la echipa mea, maistrul Pătrașcu ar da într-o zi un „ordin" ca acesta. „Băieți, azi toată lumea mănîncă la cantină" s-ar face un prim pas. Muncitorii care îl iubesc și îl ascultă pe maistrul din al cărui cuvînt nu ies niciodată, s-ar convinge repede că este numai în interesul lor.

— Problema sesizată nu e deloc minoră și o vom trata ca atare — spunea tovarășul Paraschivoiu. Trebuie să ne îngrijim cu toată răspunderea de problemele de viață ale oamenilor, de sănătatea lor. Este și acesta un aspect legat de producție, de plan, de termene și randament.

Concluzia este una: să nu omitem a avea în vedere cum și ce mănîncă oamenii șantierului, cei 1 600 de brigadieri de la Rogojelu.

VIOREL RABA

PE MALUL APEI ÎN CĂUTARE DE APĂ...

In ultimele 14 luni pe șantierul nr. 3 — Fîntînele al amenajării hidroenergetice de pe Someș s-au angajat 671 de persoane și au plecat 467. Ce elemente au determinat o asemenea fluctuație, ce motive i-au împins pe mai bine de două treimi din angajați să părăsească șantierul?

— N-am făcut o baie caldă de peste 2 ani de cînd s-a deschis șantierul, îmi relata betonistul Vasile Szabo. Cît despre încălzirea locuințelor, se face cu țîrîita, după toane. Noi, betoniștii, nu ne putem usca îmbrăcămintea care se udă în timpul lucrului în galerie. Pînă și apa rece e o raritate.

Relatări asemănătoare am auzit și de la tinerii betoniști Aurel Turcu, Ovidiu Ciocan, Augustin Ceascai, de la minerii Ioan Balotă, Ion Unguraș, Augustin Costea, Constantin Manolache. Ceea ce spun ei este adevărat.

Din păcate, problema băii nu e singura la Fîntînele, deși colonia constructorilor e legată printr-o șosea aproape integral asfaltată cu Huedinul și Clujul, deși există două magazine alimentare, două de legume și fructe, unul de pîine și lactate, un altul de produse industriale, ba chiar și o plăcintărie, aprovizionarea e departe de a satisface solicitările celor ce muncesc pe șantier. Am vizitat toate aceste magazine, am stat de vorbă cu tineri, cu gospodine, cu responsabilul respectivelor unități comerciale. Cîteva constatări: pîinea, deși uneori (de ce numai uneori?) e de bună calitate, e adusă în sortimente lipsite de diversitate, magazinele de legume și fructe oferă rareori și în cantități mici altceva decît conserve, oțet și fasole, la plăcintărie e drept se poate mînca niște gogoși și biscuiți învechiți. Cît despre magazinele alimentare, în afara conservelor (și acestea într-un sortiment restrîns), a produselor alimentare de bază — ulei, zahăr, făină — nici ele nu prea oferă consumatorilor mare lucru. Lipsesc mezelurile, brînzeturile, untul — produse care după cum am aflat se găsesc din belșug în depozitele organizațiilor comerciale de resort din județul Cluj. În schimb, magazinele amintite sînt suprasaturate cu un bogat sortiment de băuturi începînd cu țuică autohtonă și terminînd cu whiski și cocteil de ouă. Și ne mirăm că mulți tineri capătă aici darul beției, că randamentul multora în producție e scăzut, că își cheltuiesc nerațional salariile și că, în cele din urmă, părăsesc șantierul? Minusurile în aprovizionare aparțin cooperativei de consum Gălățele (președinte Todea Ardelean) și C.L.F. Huedin (director Cl. Dumitrescu), dar se datoresc în cea mai mare măsură lipsei de interes și de preocupare a gestionarilor, care nu strălucesc nici prin ținută sau prin comportarea față de consumatori, după cum nici magazinele nu strălucesc prin curățenie. Se vede de la sine cum acționează aici controlul obștesc.

Nu e mai puțin adevărat că această „uitare" cu care organele comerciale din județ îi „onorează" pe constructorii de la Fîntînele, se datorează și inerției, interesului limitat cu care aceste probleme sînt tratate de conducerea șantierului, de președintele sindicatului, tovarășul Tamaș. Nici de la conducerea grupului de șantiere, nici de la sindicatul pe grup nu s-a intervenit cu suficientă fermitate, eficient pentru rezolvarea operativă și în mod constant a acestor probleme de viață ale tinerilor muncitori.

OVIDIU PAUN

P.S. Intre timp, alertați de prezența unui reporter pe șantier factorii locali s-au grăbit să ia unele măsuri de îmbunătățire a condițiilor de viață pe șantierul nr. 3. Astfel s-a luat legătura cu organele comerciale (deci se poate) ceea ce a avut ca efect imediat aprovizionarea cu bunuri de larg consum în cantități îndestulătoare. Intr-o ședință a comitetului sindicatului la care am participat alături de secretarul U.T.C. al Șantierului nr. 3 Fîntînele, s-au stabilit de asemenea măsuri și termene precise pentru darea în folosință a băii, a clubului și a stației de radioamplificare.

Ancheta Scînteii tineretului

Ştiinţa organizării timpului

„CU CEASUL ÎN MÎNĂ"

de EDMOND NICOLAU

Nu de mult, pe un mare aeroport s-a putut vedea o întîmplare mai puţin banală: două orologii electronice de mare precizie erau îmbarcate pe două avioane care plecau în direcţii opuse. După un număr de ore, orologiile s-au reîntîlnit pe acelaşi aeroport. Ele efectuaseră, ambele, ocolul Pămîntului. Nu în 80 de zile ca eroul lui Jules Verne, dar în cîteva zeci de ore. Ceea ce caracterizase zborul fusese, însă, fără îndoială, faptul că cele două orologii parcurseseră globul în direcţii opuse. În modul acesta unul zburase în sensul de rotaţie al Pămîntului, iar celălalt în sens contrar. Iar experienţa avusese un scop ştiinţific de prim ordin: verificarea teoriei relativităţii, după care scurgerea timpului depinde de viteza cu care se deplasează observatorul.

În cazul de faţă, cele două orologii plecaseră indicînd aceeaşi oră, zburaseră — deci îşi modificaseră vitezele —, iar la întoarcere, cu o precizie foarte bună, verificaseră teoria lui Einstein, nemaiindicînd aceeaşi oră. Concluzia era clară: pentru cele două ceasuri, care s-au mişcat cu viteze diferite, timpul s-a scurs în mod diferit. Era încă o verificare a acestei teorii fascinante, care a revoluţionat fizica secolului nostru.

Dar să fim atenţi: aceste infime variaţii de timp — în cazul la care ne referim variaţiile erau de ordinul miliardimii de secundă — se manifestă numai la viteze comparabile cu viteza luminii, sau în orice caz la viteze foarte mari cum ar fi: viteza Pămîntului (30 km/s), vitezele rachetelor cosmice (8—11 km/s) etc. În viaţa obişnuită, nu se poate pune în evidenţă nici un fenomen relativist de schimbare a scării timpului.

Cu toate acestea, observăm cu claritate că şi în viaţa cotidiană pentru unii dintre noi timpul este „mai plin". Dar nu din motive fizice, ci din cauza unei mai bune organizări a activităţilor. Ştiinţa cunoaşte multe despre realitatea ce ne înconjoară, iar despre timp ştim cu precizie că el este ireversibil. Nu se poate realiza un „tunel în timp", prin care să ne reîntoarcem în trecut — după cum nu există nici o maşină a timpului care să ne proiecteze în viitor. Trăim timpul societăţii noastre, la fel cu toţi semenii noştri. Ceea ce putem face este să întrebuinţăm mai bine timpul pe care îl avem la dispoziţie.

În societatea secolelor trecute ritmul de desfăşurare a vieţii era lent. Astăzi, acest ritm se accelerează, condiţionat de o serie întreagă de factori. În primul rînd organizarea vieţii colective duce la o mărire a exigenţelor în ceea ce priveşte punctualitatea. Pe vremea lui Ştefan cel Mare, timpul se măsura după poziţia Soarelui pe cer. Pe vremea lui Creangă chiar, pentru copiii din Humuleşti, „12 fără 10" nu pare să fi fost o noţiune clară. Din contră, în laboratoarele contemporane se poate măsura timpul cu o precizie de o parte la o sută de milioane de milioane (10^{-16}) — ceea ce depăşeşte posibilităţile noastre de intuiţie.

Viaţa modernă ne obligă să ne dezvoltăm simţul timpului. Trenul sau avionul pleacă la ore fixe, cu o precizie de minute; activitatea începe dimineaţa la oră fixă; spectacolele cer să fim în sală înainte de o anumită oră etc. Toate acestea ne obligă, ca, la propriu, să ne organizăm activităţile „cu ceasul în mînă".

Sub forma sa mecanică, azi atît de familiară, ceasul este o invenţie modernă. E mai puţin cunoscut că ideea „ceasului de mînă" aparţine unui mare om de ştiinţă — Blaise Pascal (1623—1662) — cel puţin aşa afirmă unii istorici. Chiar dacă certitudinea lipseşte, nu este de loc puţin probabil ca un om preocupat atît de problemele ştiinţei şi ale vieţii, să îşi utilizeze mai bine timpul, cu ajutorul unui ceas dispus cît mai comod spre examinare.

Pascal începuse să simtă această presiune a timpului, caracteristică epocii moderne. Evident, în zilele noastre situaţia este cu totul alta. Mijloacele rapide de comunicaţie ca şi întregul angrenaj al vieţii moderne cer o precizie tot mai mare în timp, o eficienţă cît mai mare la fiecare dintre noi.

Totul se desfăşoară în timp şi spaţiu — este o concluzie binecunoscută. Dar ceea ce este evident — şi totuşi mai puţin recunoscut — este capacitatea noastră de a fi mai eficienţi, prin autoeducare. Atunci cînd sîntem punctuali, sîntem în primul rînd politicoşi — respectînd o regulă elementară. În al doilea rînd, respectînd timpul altuia, care ne aşteaptă la o anumită oră, încetăţenim obiceiul firesc al unei punctualităţi generale. Iar în cadrul timpului nostru, putem lucra mai bine sau mai puţin bine, mai mult sau mai puţin, după cum înţelegem să ne facem sau nu un program eficient.

Ideea unei planificări a timpului se impune astăzi ca ceva de la sine înţeles. Organizarea macroscopică a timpului este evidentă: la o anumită oră începe şcoala, la alta se termină, la o oră ne sculăm şi la alta ne culcăm etc. Distingem şi o organizare microscopică, mai puţin observată dar foarte importantă. Ce facem în timpul orei? Participăm sau nu? Ce facem în momentele libere? Cît timp acordăm unor lecturi particulare, plimbărilor, exerciţiilor de gimnastică sau de matematică? Tot mai mult am impresia că această microorganizare are un rol foarte mare — cel puţin în viaţa mea. Am evitat întotdeauna pe acei colegi care mă făceau să îmi pierd timpul, pe cei care merg pe stradă lent, abia mişcîndu-se. Din minutele cîştigate deplasîndu-te rapid, îţi clădeşti o personalitate mai bine informată. În locul orelor pierdute sistematic în cafenea, poţi gusta din plăcerile teatrului, literaturii sau excursiilor. Pentru că timpul are virtuţi cumulative. Mergînd mai repede pe stradă, prind mai uşor autobuzul, deci îmi pierd mai puţin timp în staţie. Pregătindu-mă zilnic la matematică şi fizică, înţeleg mai uşor fiecare expunere nouă. Astfel, din minute se adună sferturi de oră cîştigate, adesea bune ceasuri care devin cîştigul nostru, ca rezultat al unui bun microsistem de utilizare a timpului.

Dar, aşa după cum observa Boris Rybak, profesor la Universitatea din Caen — Franţa, alături de microsisteme şi macrosisteme, putem pune în evidenţă şi megasisteme — cel puţin referitoare la evoluţia lumii vii. Extrapolînd, vom observa că şi în organizarea timpului nostru avem o triplă modalitate de organizare. Macrosistemul ne este în general dat prin sistemul căruia aparţinem — şcoală, producţie, administraţie etc. Dar microsistemul este cu totul la dispoziţia noastră. La fel, în mare măsură megasistemul ni-l putem propune. Trebuie să încercăm să ne cunoaştem şi să ne autoeducăm conform unui anume plan gîndit pe linii mari, de ordinul anilor cel puţin. Voi da două exemple din experienţa proprie.

În timpul liceului eram conştient că nu sînt destul de bine dezvoltat fizic. Părinţii nu erau nici ei prea sănătoşi. Atunci mi-am autoimpus un program de educaţie fizică pe care l-am efectuat zilnic, timp de decenii. Unele defecte fizice s-au corectat şi pot spune că am o bună sănătate fizică şi psihică.

La fel mi-am cultivat sistematic capacitatea de exprimare şi memoria. Am făcut exerciţii de rostire corectă a cuvintelor, tocmai pentru că atunci cînd eram copil aveam dificultăţi la rostirea unor foneme. Toate acestea se înscriu în buna utilizare a microsistemului temporal în care eram angrenat.

Dar aş putea da exemple şi de organizare macrosistemică. Fiind conştient că nu am asimilat suficient materia din şcoala de cultură generală — după concepţia şi baremurile mele — cu trei ani înainte de bacalaureat am început să repet singur materia. Mi-am orientat interesul megasistemic spre politehnică, considerînd că acesta corespunde unui optim faţă de posibilităţile mele. Şi am început ca în vacanţele de vară să mă pregătesc sistematic, cu alţi prieteni, mai mari, care fiind buni, doreau să dea admiterea tot la Politehnică. Am reuşit cu succes la probele grele de admitere de la Politehnica din Bucureşti — la care se cerea mai mult la admitere decît se făcuse în liceu. Iar după aceasta, cu o mică întrerupere în care am funcţionat doi ani la calea ferată, am fost tot timpul în Politehnică, mai întîi ca student, apoi cadru didactic.

Şi astăzi, după ani de zile, am un program de activitate şi planuri pe termene lungi şi pe termene mai scurte. Cred că pregătirea matematică trebuie să o continui tot timpul, deoarece matematica este un instrument indispensabil omului de ştiinţă contemporan. În domeniile în care lucrez — cibernetică şi teoria cîmpului electromagnetic — alături de multe probleme rezolvate, sînt foarte multe încă nerezolvate. Încerc să îmi aduc contribuţia la rezolvarea lor, în cadrul unei munci care pentru unele cazuri se întinde pe zeci de ani.

Mereu putem beneficia de progresele tuturor ramurilor ştiinţei, organizîndu-ne mai bine munca. Televiziunea şi radioul ne oferă posibilităţi vaste de autoeducare. La fel numeroasele volume publicate de editurile noastre. Tehnica electronică de calcul ne pune la dispoziţie o nouă unealtă care ne dă mari posibilităţi. În cadrul unui megasistem, trec azi la rezolvarea cu calculatorul, a unor probleme la care am dat soluţia analitică cu două decenii în urmă. Ceea ce înainte se putea calcula manual în cîteva zile, acum cu calculatorul se determină în cîteva minute, uneori chiar mai rapid.

Deşi timpul se desfăşoară fizic la fel pentru toţi pămîntenii, totuşi timpul psihologic are valori cu totul diferite, după modul în care noi reuşim să ne integrăm unui ritm sau altuia. Depinde de noi ca să trăim mai intens, integrîndu-ne unui sistem de valorificare superioară a timpului la nivelul nostru, la nivelul microsistemului propriu. Personal, pledez pentru un tineret cu viziunea clară a tuturor sistemelor în care se încadrează. Numai prin buna întrebuinţare a timpului putem deveni noi înşine, scoţînd la suprafaţă acele valori potenţiale, care altfel nu se vor manifesta niciodată.

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

De la OM la OM

de OCTAV PANCU-IAŞI

Prof. CONSTANTIN MICU, Bucureşti:

„Regret, tovarăşe redactor, că pînă veţi ajunge la întrebarea pe care vreau să v-o pun şi la care m-aş simţi onorat să-mi răspundeţi, va trebui să parcurgeţi rîndurile destul de numeroase ale scrisorii mele. Regret, dar n-am altă soluţie...

Locuiesc ca alte sute de mii de bucureşteni alături sau aproape de un şantier. Nu-i meritul şi nici vina mea. Plăcerea de a privi de la doi paşi siluetele elegante ale macaralelor şi, deopotrivă, oful de a mă închina aspiratorului, ca în faţa unui atotputernic zeu al apartamentului, le datoresc simplului fapt că pretutindeni se construieşte. Îmi cunosc ori, cel puţin, nu refuz efortul de a-mi cunoaşte vecinii temporari, constructorii unei opere trainice, oamenii şantierului. Cîţi oameni — tot atîtea motive în care putem descifra prezenţa lor pe şantier, dar, desigur, esenţialul constă în ideea că, aici, mai mult ca oriunde, braţele de muncă au o acută căutare, că, aici, pentru cel interesat să schimbe o situaţie perisabilă cu una perenă, se dobîndeşte rapid o calificare, că, în fine, aici, sistemul de remunerare tentează, atrage. Dacă însă viaţa unui om este clădită pe muncă, un destin uman înseamnă infinit mai mult. Şantierul este un nucleu de viaţă socială, trebuie să fie o şcoală a perfecţionării umane. Pe şantier, un tînăr se califică într-o meserie cu nume concret (zidar, betonist, dulgher) şi totodată trebuie să fie stimulat să se şlefuiască spiritual, societatea noastră avînd ambiţii mai mari decît aceea ca tînărul să devină un bun meseriaş: el e necesar să devină şi un bun cetăţean.

Recitesc ce am scris pînă aici şi-mi dau seama că n-am făcut decît să repet lucruri îndeobşte cunoscute. Şi totuşi nu-mi vine să le anulez, deoarece sînt nevoia să reamintesc că ceea ce are o valabilitate principială şi, în cea mai mare măsură, practică, cunoaşte şi excepţii. Iar excepţiile sînt mai puţin ştiute.

Cititor al rubricelor de fapte diverse, m-a frapat faptul de a fi constatat că un număr deloc neglijabil dintre cei ce încalcă regulile de comportare civilizată, făptuind fapte reprobabile, sînt tocmai tinerii cu un domiciliu instabil în oraş, angajaţii vremelnic ai unui şantier. Nu-s statistician, dar în acest caz, şi fără pretenţia de a exprima generalul prin particular, m-am hazardat să alcătuiesc un calcul din care reiese că mai bine de jumătate din cei ce devin „eroii" unor fapte antisociale, sînt lucrători pe şantiere de construcţii, oameni proveniţi din mediul rural şi avînd pe şantier o situaţie provizorie. Concluzia nu-i decît una singură: că pe aceste şantiere munca de educaţie se află şi ea într-o situaţie de provizorat. Vă întreb — fiindcă, iată, am ajuns şi la întrebarea cu care v-am ameninţat la început — oare, într-adevăr, să nu poată face şantierul nimic mai mult spre a-şi merita alături de titlul de onoare de constructor al unor edificii, şi pe acela de modelator al unor destine umane?"

La prima vedere, s-ar părea că n-avem de unde să-i cerem mai mult şantierului. Are o existenţă limitată. Lucrează cu foarte mulţi oameni angajaţi pe o perioadă scurtă de timp. Ca să închege ceea ce se cheamă un autentic colectiv, funcţionînd ca o formă superioară de şcoală a educaţiei civice, de tribună a opiniei publice, n-are efectiv vreme, numai naivii putînd pretinde că e suficient ca nişte oameni să muncească laolaltă şi în numele aceluiaş scop, pentru ca grupul lor, mai mare sau mai mic, să primească în mod automat numele de colectiv. La prima vedere, situaţia deci ne apare fără ieşire. Dar, din fericire, nu-i aşa. Chiar şi şantierul cu existenţa cea mai efemeră, lucrînd cu oamenii cei mai grăbiţi să-şi încaseze drepturile şi să se întoarcă acasă, are capacitatea de a-şi face simţită autoritatea morală, prin cadrele sale permanente, prin muncitorii, tehnicienii, inginerii săi nu doar cu o stabilitate teritorială, ci şi etică. O spun cu riscul (citiţi: bucuria) de a fi contrazis, că aproape nimeni nu se ocupă de ceea ce se întîmplă cu „sezonierii" şantierului, după orele lor de muncă — şi cum căminul sau gazda la care locuiesc aceştia sînt departe de a constitui un mediu familiar, atracţia circiumei, a vagabondajului (surse principale ale abaterilor de la normele de conduită socială) se face evidentă. Desigur, oraşul oferă numeroase posibilităţi de destindere civilizată — cinematografe, teatre, case de cultură, expoziţii — dar încă puţini dintre cei despre care vorbim au obişnuinţa frecventării unor asemenea localuri, ceilalţi trebuie îndemnaţi spre ele, ajutaţi să le găsească, să prindă gustul lor. Să nu fie oare în stare cadrele de bază, permanente, ale trusturilor de construcţii să-şi asume sarcina de ghizi, de îndrumători? Nu-mi vine să cred. Şi nu pentru că am eu ceva de Toma necredinciosul, ci pentru că am văzut (lucrînd eu însumi odinioară, pe şantiere, bătînd apoi cu pasul mii de kilometri pe teritoriul şantierelor) destui oameni care, asumîndu-şi această sarcină, constatau ei înşişi că pot făptui minuni. Aşadar, răspunsul la întrebare nu poate fi decît acesta: şantierul poate face mult mai mult, are cu cine face mai mult, pentru ca, alături de titlul de onoare de constructor al unor edificii, să-şi merite pe deplin şi pe acela de modelator al unor destine umane.

CORNEL GHIU, Braşov:

„Stimate tovarăşe,
vă scrie un om de 30 de ani, căsătorit şi care are un băieţel de 4 ani. Încerc o mare durere. În viaţa mea de familie s-a produs o ruptură, căminul meu este gata să se destrame. Am făcut o mare greşeală, am săvîrşit un act antisocial şi mi-am primit pedeapsa, fiind un timp privat de libertate. Dar iată că, întorcîndu-mă acasă, sînt din nou pedepsit. Mă pedepsesc socrii, cumnata mea şi alte rude de-ale soţiei. Ei au influenţat-o să se despartă de mine. Deşi ne înţelegeam bine, deşi soţia mea putea să-şi dea seama că am tras toate învăţămintele din greşeala săvîrşită şi că n-o voi mai repeta-o niciodată, lăsîndu-se influenţată de rude, m-a părăsit. Pe mine şi pe copil. Şi eu fac parte dintr-o familie care a rămas fără un părinte, de la vîrsta de un an sînt orfan de tată şi ştiu cît de greu mi-a fost să trăiesc. Mă gîndesc la Florin, la fiul nostru. Din ianuarie, de cînd soţia a plecat de acasă a rămas numai cu mine. Mă întreabă mereu: Mămica mea nu mai vine? Mi-e dor de ea, tăticule! Sau îmi spune: Eu de ce n-am o mămică aşa cum au ceilalţi copii? În fiecare zi mă plimb cu fiul meu şi cînd vede cîte o femeie care seamănă cu soţia mea, o ia de mînă şi mă roagă s-o iau acasă... Spuneţi-mi vă rog: Nu poate fi iertată greşeala unui om? De ce trebuie să sufere şi copilul nostru?"

VIORICA CIOBANU, elevă Liceul agricol „Ion Ionescu de la Brad", Roman:

„Cu toate că sînt abia în anul I, totuşi eu am material pentru alcătuirea unui roman în două volume. Mai mult nu insist asupra lui, vă rog doar să-mi daţi un sfat: să-l încep sau să-l las pentru mai tîrziu?"

Începe-l neîntîrziat, deşi era cazul să-l fi şi terminat pînă acum. Nimic mai simplu decît să scrii un roman în două volume, cînd ai o experienţă de viaţă ca a ta. De asemenea, foarte bine faci că nu insişti mai mult asupra romanului, adică, ai vrut să spui că nu-mi povesteşti nimic despre el. Numai cine n-a fost romancier nu ştie cît de uşor se fură ideile!

Nu ştiu mai mult decît ceea ce am citit în scrisoare. Adică ştiu prea puţin. Nu pot discuta decît în principiu. Şi, în principiu, ai dreptate. Nu poţi fi pedepsit de două ori pentru aceeaşi vină. Caut să gîndesc un pic asemenea soţiei dumitale şi mă ciocnesc de ilogică. Dacă te-a părăsit fiindcă n-are încredere că într-adevăr ai tras toate consecinţele din fapta reprobabilă comisă, atunci cum de-ţi lasă copilul ca să te ocupi de educaţia lui? Asta mi se pare că trebuie să clarificaţi în primul rînd.

ŞTEFAN GÎRBU, 21 de ani, tehnician, Bîrlad.

Mă întrebi de ce televiziunea a scos din program concursul „Între metronom şi cronometru, de ce a dispărut din programele radioului alt concurs, „Drumeţii veseli" şi de ce, în general, asemenea tip de concursuri sînt în scădere. Nu-s în măsură să-ţi răspund ce motive a îndemnat Radioteleviziunea să-ţi răpească — te citez — „una din marile plăceri". Te servesc cu un punct de vedere personal. În ce mă priveşte, nu fac parte din corul celor ce cîntă serenade sub balconul concursurilor de genul „Cine ştie, cîştigă". Nu-i prima oară cînd mă declar în dezacord cu ele şi, probabil, aceasta nu va fi ultima. Din pricina lor mi-am pierdut, atîta cît bănuiam că-l am, simţul umorului. În loc să mă tăvălesc de rîs, văzînd un afiş anunţînd un concurs „deschis tuturor iubitorilor de frumos" (sic!) care, la o paradă a modei doreau să fie chestionaţi în privinţa istoriei şliţului şi să-şi expună public cunoştinţele privind inventatorul pantalonilor cu manşetă ori al butonierei false, m-a trecut un fior rece pe şira spinării. Nu vreau să mă înţelegi greşit. Ideea de concurs este salutară şi cred sincer că unele din aceste concursuri îşi vădesc o utilitate fără reproş, ştiu cît de valoros este spiritul de emulaţie şi sînt gata să argumentez, dacă cineva mai simte nevoia, că spiritul competiţional se numără printre valoroasele fenomene etice şi civice, întreţinîndu-ne flacăra autodepăşirii, verificîndu-ne stadiul unei anumite pregătiri etc. Îmi scot pălăria în faţa concursurilor profesionale, în care şoferi, tractorişti, ţesătoare îşi demonstrează măiestria, premianţii dovedind fără drept de apel că au ajuns la o autentică virtuozitate în profesia lor. Aplaud, deşi nu chiar pînă la înroşirea palmelor, şi concursurile de felul olimpiadelor şcolare. Sînt utile prin caracterul lor selectiv, în condiţiile în care, la noi, testele de capacitate sînt, din păcate o pasăre rară. Dar ce vor să demonstreze concursurile care, aducînd un candidat în faţa unui microfon, a unor reflectoare şi a unor rude aflate în sală, i se adresează acestuia tot soiul de întrebări, de la anul, luna şi ziua naşterii lui Frederic cel şchiop şi pînă la oraşul, strada, numărul casei unde cutare compozitor a scris un concert pentru piculină şi două oboaie? Cei ce dau asemenea răspunsuri nu vor reuşi în vecii-vecilor să facă dovada unei temeinice culturi — se pare că, după unii autori, a fi cult mai înseamnă şi altceva decît a şti că, de pildă, Creangă, avea nici mai mult nici mai puţin de zece motani — ci doar că sînt posesorii unei bune memorii mecanice. Ei şi ce-i cu asta? Orice om cu puţină ambiţie şi cu foarte mult timp de pierdut poate, însuşindu-şi un abil sistem memotehnic, să reţină un număr apreciabil de date, termeni, expresii, titluri, nume ş.a.m.d. şi să le debiteze mai mult sau mai puţin emoţionat, mai mult sau mai puţin decis dacă să se oprească mai devreme sau mai tîrziu. Acesta este adevărul gol-goluţ, chiar dacă sînt numeroşi cei cărora nu le displace distracţia respectivă, dînd năvală să ocupe un loc de suporter în sălile de concurs, chiar dacă nu-s puţini nici cei ce se declară de acord să înveţe într-un timp record tot ce se poate şti despre practicarea baletului la eschimoşi, ori despre nuanţele de gri ale unui pictor care a traversat o perioadă albastră...

ALEXANDRU GHEORGHE, 21 de ani, Reşiţa:

„Vă supun o problemă ceva mai aparte: trăiesc într-un oraş unde numărul fetelor este sensibil mai mic decît al băieţilor. Nu cunosc explicaţia, însă am o soluţie. În Reşiţa există două şcoli profesionale cu specific industrial, şcoli care în fiecare an scot promoţii de ucenici. Aceştia sînt obligaţi prin contractul încheiat cu uzina să se stabilească în oraş, să lucreze adică în Reşiţa, deşi ei nu-s numai din Reşiţa, ci vin din aproape toată ţara. În acelaşi timp, nu există nici o şcoală profesională specifică fetelor. Dacă s-ar înfiinţa o asemenea şcoală, prin ea multe fete ar rămîne în oraş. Mie mi se pare o soluţie. Pentru că, să ştiţi, problema lipsei de fete în Reşiţa nu-i o glumă".

Convins şi eu că problema lipsei de fete în Reşiţa nu-i o glumă, public propunerea ta. Nu-mi dau seama dacă-i chiar o soluţie, dar ca propunere mi se pare judicioasă.

SEVER ALECU, 27 de ani, contabil, Suceava:

„...Se vorbeşte despre existenţa unei „profesii de părinte". Se vorbeşte, cu alte cuvinte, despre calitatea de părinte ca despre ceva sinonim cu o ocupaţie, cu o meserie. Dar cum te califici în această profesie? E o întrebare pe care v-o punem soţia mea şi cu mine, fiind părinţii unui copil pe care vrem să-l educăm cît mai profesional posibil, adică foarte bine. După părerea mea, aşa cum nu te naşti cu cunoştinţe de sudură sau de strungărie, şi pentru a ajunge sudor sau strungar trebuie să te califici, să înveţi sudura şi strungăria, tot aşa nu te naşti cu cunoştinţe despre educaţia copiilor şi trebuie şi în acest domeniu să te califici, să înveţi. Cum însă? Cu ajutorul cui? Cel dornic să îmbrăţişeze o meserie „clasică" urmează o şcoală profesională sau se califică la locul de muncă. Unde se face însă calificarea în meseria de părinte?".

Deocamdată această calificare se face numai la locul de muncă, adică... acasă. Mai citind o revistă ori o carte de popularizare a pedagogiei, mai ascultînd o emisiune pentru părinţi, dar, desigur, în primul rînd, ghidîndu-te după propriul tău bun simţ. Poate însă că ar fi utile şi nişte cursuri, eventual iniţiate de casele de cultură, pentru părinţii tineri. Sau poate că şi există atari cursuri, dar habar n-am eu de existenţa lor. Nu ştiu cît de mult pot ajuta. Ceea ce-i sigur este însă că rău n-au cum să facă.

GAVRILĂ IONAŞ, Teleorman.

Ţi-am citit scrisoarea cu o reală plăcere. Din pricina dimensiunilor ei, regret, n-o pot publica. Am reţinut însă din multele probleme pe care le ridici cea referitoare la „tinerii care nu-şi acceptă înfrîngerile", cu alte cuvinte nu ştiu să piardă într-o anumită situaţie din viaţă, fie că e vorba de un examen netrecut, de o profesie spre care s-au îndreptat în mod eronat, fie că e vorba de destrămarea nedorită a unei iubiri. A şti să depăşeşti un eşec e o ştiinţă care merită sa fie deprinsă. Toţi laurii, toată cinstea învingătorilor! Nimic mai omenesc, nimic mai etic decît să vrei să învingi. Ne întrecem cu alţii şi cu noi înşine în competiţii de o viaţă sau de o singură zi, flacăra voinţei ne-o întreţine perspectiva victoriei, clipa aceea fără egal care ne cheamă, ne surîde din depărtare şi, nu o dată, ne ameţeşte ca un vin prea tare. Aşa stînd lucrurile — şi aşa stau! — s-ar părea că printr-un contrast propus de logică, nimic n-ar fi mai puţin omenesc, nimic n-ar fi mai puţin etic, decît să fii silit să sorbi din cupa unei înfrîngeri. Dar nu, din fericire nu calcule abstracte de logică guvernează mişcarea noastră interioară. Sînt gata să folosesc aceleaşi expresii euforice şi în acest context care s-ar părea că le respinge: Toţi laurii, toată cinstea celor care ştiu să piardă! Demn! Bărbăteşte!

Pe sîmbăta viitoare!

cinema

ELIBERAREA (seriile IV—V): rulează la Patria (orele 9,30; 13; 16,30; 20).

BĂTRÎNII BANDIŢI: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

PROGRAM DE DESENE ANIMATE rulează la Capitol (ora 9,30).

COPIII CĂPITANULUI GRANT: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Grădina Festival (ora 20).

CÎND LEGENDELE MOR: rulează la Bucureşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21), Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Stadionul Dinamo (ora 20), Grădina Bucureşti (ora 20).

CIPRIAN PORUMBESCU: rulează la Capitol (orele 12,30; 16,15; 19,15), Modern (orele 9; 12,30; 16; 19,15), Grădina Capitol (ora 20), Grădina Modern (ora 20).

ULTIMUL CARTUŞ: avanpremieră: rulează la Scala (ora 20).

ROND DE NOAPTE: rulează la Scala (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15), Stadionul Dinamo (ora 20,15).

BARIERA: rulează la Cosmos (ora 20).

PE ARIPILE VÎNTULUI: rulează la Luceafărul (orele 10; 14,30; 19), Grădina Luceafărul (ora 20), Arenele Romane (ora 20).

CEAŢA: rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; — La ora 17,30 Gala filmului documentar românesc — 20,30), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

VERONICA: rulează la Doina (orele 9; 11; 13; 15; 18,30), Drumul Sării (orele 16; 18; 20).

FATA BĂTRÎNĂ: rulează la Griviţa (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

AMINTIRI BUCUREŞTENE: rulează la Timpuri Noi (orele 9—20,15 în continuare).

ACEA PISICĂ SĂLBATECĂ: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Gloria (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

NEAMUL ŞOIMĂREŞTILOR: rulează la Moşilor (orele 15,30; 19), Grădina Moşilor (ora 20).

pentru timpul liber

GRĂBIŢI APUSUL SOARELUI: rulează la Volga (orele 10; 13; 16; 19), Arta (orele 15,30; 19), Grădina Arta (ora 19,45).

COLIER PENTRU IUBITA MEA: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

MISTERUL DIN INSULA BALFE: rulează la Buzeşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Grădina Buzeşti (ora 20).

SUNETUL MUZICII: rulează la Floreasca (orele 15,30; 19).

DRUMURILE BĂRBAŢILOR: rulează la Înfrăţirea (orele 15,30; 18).

LA PATRU PAŞI DE INFINIT: rulează la Înfrăţirea (ora 23,15).

CE SE ÎNTÎMPLĂ DOCTORE?: rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Grădina Aurora (ora 19,45), Grădina Tomis (ora 20).

EOLOMEA: rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

PROCESUL ALB: rulează la Unirea (ora 20,15).

ŢARA SĂLBATICĂ: rulează la Dacia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Vitan (orele 15,30; 18; 20,30), Grădina Vitan (ora 20).

TECUMSEH: rulează la Giuleşti (orele 15,30; 18; 20,30), Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

NICI UN MOMENT DE PLICTISEALĂ: rulează la Bucegi (orele 15,30; 18; 20,30), Lira (orele 15,30; 18; 20,30), Grădina Bucegi (ora 20), Grădina Lira (ora 20).

RAPORTUL AGENTULUI 36: rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45).

CARTIERUL VESELIEI: rulează la Ferentari (ora 20).

ORGANIZAŢIA: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,15).

CLASA MUNCITOARE MERGE ÎN PARADIS: rulează la Miorita (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45), Grădina Select (ora 20).

ADIO, PETERSBURG: rulează la Pacea (orele 16; 18).

FACEREA LUMII: rulează la Pacea (ora 20).

COWBOY: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15), Rahova (orele 15,30; 18).

FRONTUL NOMAD: rulează la Cosmos (orele 16; 18).

PUTEREA ŞI ADEVĂRUL: rulează la Viitorul (orele 15,30; 19).

INIMĂ NEBUNĂ NEBUNĂ DE LEGAT (orele 10; 12; 14), STAN ŞI BRAN SCAPĂ DE NECAZURI (ora 20,30), FRA DIAVOLO (orele 16,30; 18,30), rulează la Cinemateca „Union".

tv

SÎMBĂTĂ, 26 MAI 1973

PROGRAMUL I

9,00 Curs de limba germană. 9,30 A fost o dată ca niciodată... „Secretul pantofiorului de aur" (I) — film artistic — producţie a studiourilor poloneze. 10,00 Telex. 10,05 Publicitate. 10,10 De vorbă cu gospodinele. 10,30 Selecţiuni din emisiunea „Seară pentru tineret". 11,20 Roman foileton: „Femeia în alb". Producţie a studiourilor de televiziune franceze. 12,35 Cărţi şi idei. 13,05 Telejurnal. 16,00 Telex. 16,05 Campionatele balcanice de volei: România — Bulgaria (feminin). Transmisiune directă de la Timişoara. 17,30 Emisiune în limba germană. 19,15 Publicitate. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor. 20,00 52 de iniţiative în 52 de săptămîni. Calitatea produselor — o problemă de demnitate şi patriotism — iniţiativă a colectivului Fabricii de postav Buhuşi. 20,15 Tele-enciclopedie. 20,55 Film serial „Mannix". 21,40 Avanpremieră. 21,45 Cîntece de pe Someş cu Maria Butaciu. 22,00 Telejurnal. 22,20 Pe platoul de distracţii — Gala lunii mai. 23,40 Campionatele balcanice de volei România — Bulgaria (masculin). Selecţiuni înregistrate de la Timişoara.

PROGRAMUL II

16,00 Agenda. 16,10 Armonii intime. 16,35 Azi şi mîine — emisiune de informare culturală la zi. 16,45 Avanpremiera. 16,55 Publicitate. 17,00 Cîntece şi jocuri populare. 17,30 Reporterii noştri peste hotare. 17,50 Film artistic: „Şansa" — producţie a studiourilor cinematografice cehoslovace.

DUMINICĂ, 27 MAI 1973

PROGRAMUL I

8,00 Gimnastica pentru toţi. 8,10 Pentru sănătatea dumneavoastră. 8,20 Cravatele roşii... din judeţul Bihor. 9,50 Viaţa satului. 11,00 Emisiune în limba maghiară. 12,30 De strajă Patriei. 13,00 Album duminical. 14,00 Fotbal: U.R.S.S. — Franţa — selecţiuni înregistrate de la Moscova. 16,30 Film serial pentru tineret: Tunelul timpului. Episodul VIII — „Răzbunarea lui Robin Hood". 17,30 Fotbal: România — R.D. Germană — preliminariile Campionatului Mondial — transmisiune directă de la Stadionul „23 August". 19,15 Avanpremieră. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. Săptămîna politică internă şi internaţională în imagini. 20,00 Reportaj filmat: Vizita Preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu în Italia şi San Marino. 20,45 Solişti îndrăgiţi de muzică populară. 21,00 Film artistic: „Taxiul" — producţie a studiourilor cinematografice poloneze. 22,30 Telejurnal. 22,40 Duminica sportivă: Fotbal — Cehoslovacia—Anglia. Selecţiuni înregistrate de la Praga.

PROGRAMUL II

11,00—13,00 Concertul Orchestrei Simfonice a Filarmonicii „George Enescu". 20,45 Caleidoscop cultural-artistic. Emisiune de informaţie şi actualitate literară, teatrală, cinematografică şi plastică. 21,00 Opera în studio. Logodnă la mînăstire. 21,50 Telex tehnico-ştiinţific. 22,10 Film serial Mannix — reluare.

teatre

SÎMBĂTĂ, 26 MAI 1973

Opera Română: ION VODĂ CEL CUMPLIT — ora 19,30; Teatrul de Operetă: SPUNE, INIMIOARĂ, SPUNE — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): DULCEA PASĂRE A TINEREŢII — ora 20; (Sala Studio): DESPRE UNELE LIPSURI, NEAJUNSURI ŞI DEFICIENŢE ÎN DOMENIUL DRAGOSTEI — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): O SCRISOARE PIERDUTĂ — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): ADIO CHARLIE — ora 19,30; (Sala Studio): BĂRBAŢI FĂRĂ NEVESTE — ora 20; Teatrul de Comedie: DISPARIŢIA LUI GALY GAY — ora 20; Teatrul Mic: DUPĂ CĂDERE — ora 19,30; Teatrul Giuleşti: COMEDIE CU OLTENI — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): REVISTA ARE CUVÎNTUL — ora 19,30; (Sala Victoria): TRĂSNITUL MEU DRAG — ora 19,30; Teatrul „Ion Vasilescu": DANSUL MAIMUŢELOR — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": HARAPNICUL FERMECAT — ora 16; Teatrul „Ţăndărică" (Sala Victoria): NINIGRA ŞI ALIGRU — ora 17; (Sala Academia): UN BĂIAT ISTEŢ ŞI UN REGE NĂTĂFLEŢ — ora 17; Ansamblul „Rapsodia Română" (la Sala Palatului): SPECTACOL FOLCLORIC EXTRAORDINAR — ora 19,30; Circul de Stat: ARENA '73 — Spectacol internaţional (matineu pentru elevi ora 16); 19,30.

România-film prezintă filmul pentru copii şi tineret

aventurile lui BABUŞCĂ

O producţie a Casei de Filme Cinci

Scenariul: Geta Doina Tarnavschi, Petre Luscalov; **ecranizare** după romanul „Ostrovul lupilor" de **PETRE LUSCALOV.** Un film de **Gheorghe Naghi**, în colaborare cu **Geta Doina Tarnavschi**; imaginea **Dan Platon**, muzica: **Dumitru Capoianu**, decoruri: **Guţă Ştirbu**, costume: **Oltea Ionescu**.
cu: **Gabriel Nacu, Horia Zugrăvescu, Amza Pellea, Emanoil Petruţ, Lazăr Vrabie, Ion Marinescu, Mircea Anghelescu, Paul Ioachim, Nucu Păunescu, Mihai Mereuţă, Constantin Rauţchi, Emil Hossu şi Gheorghe Naghi.**
Film realizat în studiourile Centrului de producţie Cinematografică „Bucureşti".

AGENDA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis președintelui Israelului, EPHRAIM KATZIR, următoarea telegramă:

Cu prilejul instalării Excelenței Voastre în înalta funcție de președinte al statului Israel, vă adresez sincere felicitări, precum și urări de pace și prosperitate poporului israelian.

PRIMIRI LA PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, vineri la amiază, pe prof. dr. Karl Heinz Sohn, secretar de stat la Ministerul Federal pentru Colaborare Economică din R. F. Germania, care se află în țara noastră la invitația Ministerului Comerțului Exterior.

În timpul întrevederii, desfășurată într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme privind dezvoltarea în continuare a relațiilor comerciale și de colaborare economică dintre România și R. F. Germania.

A fost prezent Erwin Wickert, ambasadorul R. F. Germania la București.

*

Vineri după-amiază, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe Abdol Azim Valian, ministrul cooperativelor și afacerilor rurale din Iran, care se află în țara noastră, la invitația Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor.

În timpul întrevederii, desfășurată într-o atmosferă cordială, au fost discutate probleme ale dezvoltării agriculturii și a localităților rurale, ale adîncirii cooperării și colaborării dintre România și Iran în domeniul agriculturii.

La convorbire a luat parte Angelo Miculescu, ministrul agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor.

A fost de față Sadegh Sadrieh, ambasadorul Iranului la București.

*

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit, vineri dimineața, pe Gabriel Hauge, președintele lui Manufacturers Hanover Trust Company din New York, și pe William Blake, prim-vicepreședinte, care fac o vizită în țara noastră.

La primire, desfășurată într-o ambianță de cordialitate, au participat Florea Dumitrescu, ministrul finanțelor, și Vasile Voloșeniuc, președintele Băncii Române de Comerț Exterior.

A fost prezent Robert Martens, însărcinatul cu afaceri ad-interim al S.U.A. la București.

În cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej au fost abordate probleme privind extinderea colaborării și cooperării reciproc avantajoase în domeniul economic și al relațiilor financiar-bancare.

PRIMIRE LA C.C. AL P.C.R.

Tovarășul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului Culturii și Educației Socialiste, a primit, vineri la amiază, delegația culturală din Republica Populară Democrată Coreeană, condusă de Li Mîân Sang, membru al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, membru al Biroului Permanent al Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene, vicepreședinte al Federației pentru literatură și artă, președintele Uniunii Compozitorilor, care face o vizită în țara noastră. În cadrul întîlnirii au fost discutate unele aspecte ale dezvoltării culturii în cele două țări, precum și ale schimburilor culturale româno-coreene.

—

Vineri, 25 mai, a sosit în țara noastră McKinley A. Deshield, secretarul general al partidului The True Whig Party din Liberia, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român face o vizită de prietenie în Republica Socialistă România.

La aeroportul Otopeni secretarul general al partidului The True Whig Party a fost întîmpinat de tovarășii Emil Drăgănescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R.

—

Tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit, vineri la amiază, delegația Uniunii Cooperativelor Agricole „Raiffeisen" din Austria, condusă de Karl Hofstetter, vicepreședinte al Uniunii, deputat, președinte al Comisiei vamale a Parlamentului, care a făcut o vizită în țara noastră la invitația Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Au fost abordate aspecte ale dezvoltării cooperării și colaborării dintre [illegible] și Austria în domeniul economic.

—

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, a primit, în cursul zilei de vineri, pe Gabriel Hauge, președintele lui Manufacturers Hanover Trust Company din New York, și pe William Blake, prim-vicepreședinte.

După întrevedere, Gheorghe Rădulescu a oferit oaspeților o masă în saloanele Hotelului Athénée Palace.

*

Cu ocazia prezenței la București a președintelui lui Manufacturers Hanover Trust Company din New York, vineri după-amiază s-a semnat convenția privind înființarea Băncii anglo-române cu sediul la Londra.

—

La amiază, Biroul Marii Adunări Naționale a oferit un dejun în onoarea delegației parlamentare indiene condusă de dr. G. S. Dhillon, președintele Camerei Reprezentanților a Parlamentului Republicii India.

Ștefan Voitec și dr. G. S. Dhillon au toastat în sănătatea președintelui Republicii India, Varahagiri Venkata Giri, a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, pentru continua dezvoltare a prieteniei și colaborării multilaterale dintre România și India.

„ZIUA AFRICII"

Ziua eliberării Africii, sărbătorită de toate forțele progresiste din lume, precum și aniversarea a 10 ani de la crearea Organizației Unității Africane, au fost marcate la București printr-o adunare organizată de Liga română de prietenie cu popoarele din Asia și Africa.

Despre importanța evenimentului a vorbit Dumitru Joița, prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București.

A fost apoi prezentat Sayed Abbas Chedid, directorul Centrului de informare al O.N.U. la București.

*

Cu același prilej, în centrele universitare din Cluj, Craiova, Galați, Iași, Timișoara, au avut loc adunări și conferințe, la care profesori și studenți români și africani au vorbit despre semnificația acestei zile.

Conferințele au fost urmate de filme documentare în care au fost redate aspecte din timpul vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu în unele țări din Africa, și de spectacole folclorice oferite de tineri africani care studiază în țara noastră.

—

Cu prilejul celei de-a 163-a aniversări a Revoluției din Mai, ambasadorul Argentinei la București, Juan Carlos Maresca Beltramino a oferit, vineri o recepție.

15 ani de la constituirea Asociației de prietenie sovieto-română

Aniversarea unui deceniu și jumătate de la constituirea Asociației de prietenie sovieto-română, a fost marcată vineri după-amiază în Capitală, printr-o adunare festivă organizată la Casa prieteniei româno-sovietice.

La adunare au participat tovarășii Maria Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Mihail Roșianu, membru al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului General ARLUS, academicienii Petre Constantinescu-Iași și Iorgu Iordan, vicepreședinți ai Consiliului general ARLUS, Dumitru Turcus, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., funcționari superiori din M.A.E., precum și V.I. Drozdenko, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

Constituirea în urmă cu 15 ani a Asociației de prietenie sovieto-română constituie un moment important în cronica prieteniei româno-sovietice, a spus în cuvîntul său Mihail Roșianu, reprezintă expresia vie a relațiilor tradiționale de prietenie, solidaritate și colaborare multilaterală statornicite între P.C.R. și P.C.U.S., între popoarele și țările noastre, relații bazate pe comunitatea orînduirii sociale, a ideologiei și țelurilor fundamentale, pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar.

Subliniind că România situează în mod statornic în centrul politicii sale externe prietenia și colaborarea cu toate statele socialiste, preocuparea neabătută pentru extinderea și adîncirea continuă a legăturilor româno-sovietice, vorbitorul a relevat perspectivele largi pentru dezvoltarea acestor relații deschise de întîlnirile și convorbirile dintre conducătorii de partid și de stat ai României și Uniunii Sovietice, precum și de Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, încheiat între cele două țări.

Dînd o înaltă apreciere relațiilor de prietenie frățească dintre popoarele și statele noastre socialiste, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V. I. Drozdenko, a spus: Noi sîntem mîndri că inspiratorii dezvoltării și perfecționării acestei prietenii sînt partidele noastre comuniste. Azi constatăm cu bucurie că Asociația de prietenie sovieto-română și Asociația română pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică (ARLUS) contribuie, prin activitatea lor multilaterală, la adîncirea și lărgirea relațiilor sovieto-române, la dezvoltarea contactelor între organizațiile obștești din cele două țări, aduc un aport util la întărirea prieteniei frățești dintre popoarele Uniunii Sovietice și României.

actualitatea PENTRU TINERET

ANIVERSĂRI

În Piața Unirii din Deva a avut loc un original spectacol de sunet și lumină intitulat „Cîntare României" care a reînviat momente semnificative din frămîntata revoluție pașoptistă. Celor cîteva mii de spectatori le-a fost prezentată apoi o selecție din cele mai frumoase versuri și cîntece revoluționare patriotice închinate acestui eveniment.

Un alt moment evocator a avut loc la Lupeni. Tinerii din oraș au depus coroane și jerbe de flori la Monumentul eroilor care, cu peste patru decenii în urmă au căzut în lupta împotriva asupririi. Utecistii au ascultat o evocare a tragicelor evenimente din 1929 făcută chiar de participanți la grevă, aflați încă în viață.

Cele două evocări se înscriu în sfera acțiunilor de educare patriotică inițiate de Comitetul județean Hunedoara al U.T.C., acțiuni la care se adaugă întîlnirea tineretului ce se va desfășura duminică la Costești, în vecinătatea cetăților dacice din munții Orăștiei, sub genericul „Vorbește istoria pămîntului românesc". **(AL. BĂLGRĂDEAN).**

*

La teatrul dramatic din Brașov, a avut loc vineri după-amiază o adunare festivă la care au luat parte un mare număr de oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile brașovene.

CADRAN

● Cu ocazia săpăturilor de la barajul microhidrocentralei Bascov — Pitești, au fost identificate, cu cîteva zile în urmă, resturi ale unei specii de elefant sudic, numit științific Archidiskodon Meridionalis. Unele dintre acestea, cum ar fi, mandibula cu molarii, oase ale membrelor, coaste, fragmente de craniu, etc. au fost bine conservate. De curînd ele au fost restaurate și și-au găsit un loc în galeriile Muzeului județean Argeș — Pitești.

În zona respectivă au fost descoperite și două tipuri de rinoceri. Aceste animale actualmente populau întreaga zonă județului Argeș, înainte de glaciațiuni, aproximativ cu un milion de ani în urmă. (GH. VASILE)

UNIVERSITARIA

La Institutul de petrol Ploiești, a fost organizată prima sesiune de comunicări a cercurilor științifice studențești, constituind începutul unei noi tradiții universitare. Sesiunea a însumat cele mai bune lucrări de cercetare științifică elaborate de studenții facultății de mașini și utilaj petrolier și forajul sondelor și exploatarea zăcămintelor de petrol și gaze. De asemenea, recent, s-a creat la I.P.P. și forma organizatorică pentru desfășurarea activității de cercetare prin înființarea centrului studențesc de cercetare și proiectare.

RĂMAS BUN, ȘCOALĂ!

Cîteva componente ale zilei de 25 mai, ultima zi de școală pentru promoția '73 a liceelor noastre. Pentru ei, aproape 100 000 de elevi, a sunat ieri ultimul clopoțel, același care i-a adunat timp de 12 ani pe băncile învățăturii. Vestind nu numai ceea ce s-a finalizat ci și începutul unei noi etape de viață, pentru fiecare băiat sau fată, în obișnuința cărora, de astăzi, uniforma va ține de trecut. De astăzi, pentru ei, a început Viitorul. Visat și dorit din anii copilăriei, la pregătirea căruia au contribuit cu entuziasmul, inteligența, talentul și conștiința lor; viitorul care începe sub auspiciile atît de generoase ale societății noastre, gata să ofere fiecărui tînăr multiple căi de împlinire profesională și umană.

I-am urmărit în această zi, atît de bogată în trăiri, am stat de vorbă cu ei. Și ori cît de mari le-au fost emoțiile despărțirii de școală, gîndurile de viitor au fost prezente, vii și parcă mai intense în atmosfera de bilanț pe care au trăit-o.

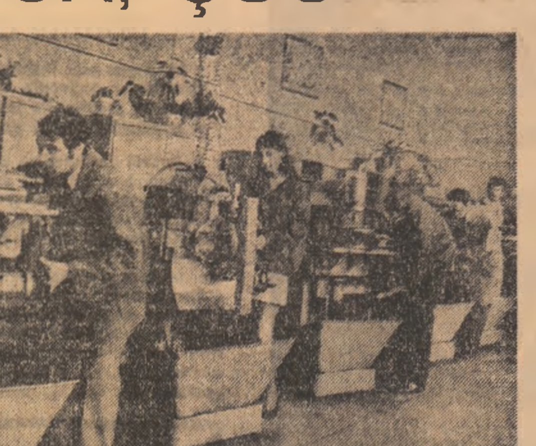

Înainte de „Marea despărțire" absolvenții Liceului industrial pentru construcții de mașini și-au finisat piesele aparținînd lucrării de diplomă.

...Liceul industrial de construcții de mașini nr. 1, din Capitală. Primele ore ale dimineții au purtat amprenta sobrietății unei zile obișnuite de școală. S-au ținut încă lecții la o clasă. Altă clasă se afla în atelier, finisînd piesele pentru lucrarea de diplomă. Pătrunși de însemnătatea noii lor calități de muncitori calificați în prelucrări prin așchiere, absolvenții au rezistat parcă efuziunilor sentimentale. Apoi însă zăgazurile au fost date de-o parte. „Trăim cu picioarele pe pămînt — încearcă o explicație Mircea Nita, șeful promoției. Ne așteaptă bacalaureatul, admiterea în învățămîntul superior, producția. Simțim răspunderea, care ne-a [illegible] Dar am fost atît de ocupați încît, parcă, ziua de azi ne-a ajuns din urmă pe nesimțite...".

...Într-un alt colț al orașului, la Liceul „Dr. Petru Groza" n-am găsit prezenți la primele ceasuri ale zilei toți absolvenții. Fetele susțineau probele finale la cursul de stenodactilografie, mulți băieți se pregăteau pentru un examen asemănător în meseriile în care i-a introdus școala, în orele de pregătire tehnico-productivă. Liceul a hotărît să alăture diplomei de bacalaureat și un certificat care să ateste inițierea lor în diverse profesiuni.

...Pentru toți absolvenții Liceului „Mihai Viteazul" a fost adus bătrînul drapel al școlii, datînd de peste 70 de ani. În fața căruia s-a rostit legămîntul de a duce mai departe prestigiul liceului. Între cei 300 de tineri care absolvă liceul se găsește și Adrian Severin, secretarul U.T.C. al liceului pînă în ultima lui clipă de elev. Și cînd ai un spate acoperit cu ani-învățătură, ani-efort, ani-dăruire, ieșirea în lume poate fi anticipată cu o izbîndă.

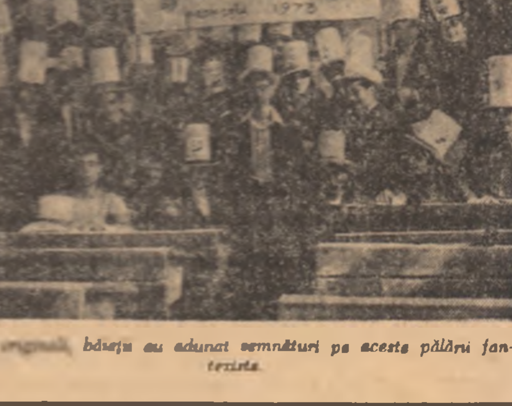

Mai originali, băieții au adunat semnături pe aceste pălării fanteziste.

...Liceul minier din Petroșani. Respectîndu-se tradiția, unul dintre absolvenți înmînează unui coleg din anul IV o simbolică cheie cu care să deschidă, în continuare, tainele succesului. Ascultam discuțiile purtate pe șoptite și remarcam frecventele referiri la viitoarele locuri de muncă. „În timpul școlii am făcut practică la mai multe exploatări din Valea Jiului — ni se destăinuie Pascu Zgircea. Oriunde voi fi repartizat mă voi simți ca acasă". Bogdan Laurian, unul din absolvenții cu cele mai bune rezultate, ne vorbea despre orizonturile care îi se deschid lui și colegilor săi: frecventarea Institutului de mine din Petroșani, care pregătește ingineri și subingineri.

...Adrian Arsene, absolvent al Liceului de construcții civile din Timișoara, socotește că înaintea diplomei de bacalaureat școala i-a dat atestatul certitudinii: „Am dreptul să ajung printre specialiști, urmînd studii superioare, dar mai am ca rezervă o calificare care îmi permite o deplină posibilitate de opțiune". Este în această certitudine un merit de seamă al școlii românești, pornită pe drumul creșterii eficienței învățămîntului liceal.

...A treia promoție a Liceului industrial de chimie din Făgăraș și-a luat rămas bun de la școală. Mulți absolvenți, asemenea Letiției Dumitran, au hotărît să intre imediat în producție, în marele combinat chimic din Făgăraș. Școala i-a pregătit, muncitorii tineri și vîrstnici din secții, lîngă care au făcut practica, i-au ajutat să pătrundă mai bine tainele meseriei. „Nu vom părăsi învățătura — declară numeroși absolvenți — ea se va împleti cu munca directă, ajutîndu-ne să devenim mai repede specialiștii de care are nevoie producția".

MARIETA VIDRAȘCU
și corespondenții „Scînteii tineretului"
Fotografii: VASILE RANGA

TURISM

LA SFÎRȘIT DE SĂPTĂMÎNĂ

Obiceiul ca la fiecare sfîrșit de săptămînă, oamenii muncii, tinerii în special, să plece pe traseele turistice ale țării, va fi respectat și în aceste zile. Pentru a afla ce acțiuni s-au organizat pentru acest sfîrșit de săptămînă (25—27 mai), ne-am adresat agențiilor de turism B.T.T. ale județului Brașov, precum și celei a municipiului București. Și iată ce am aflat:

● **JUDEȚUL BRAȘOV.** În acțiunile turistice organizate la sfîrșitul acestei săptămîni vor fi angrenați în total circa 1 400 tineri, dintre care 400 elevi. Din acest număr, marea majoritate (1 300), vor pleca într-o excursie de proporții, ce se va organiza mîine, la București. Tinerii vor vizita, în Capitală, Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România și Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa", iar după-amiază vor viziona meciul de fotbal România—R.D.G. Alte grupuri de excursioniști vor pleca în Nordul Moldovei, la Tușnad și Lacul Sf. Ana. Tinerii de la Fabrica de postav din Prejmer vor face o excursie de o zi la Sinaia, Doftana, București, vizitînd în Capitală Muzeul de istorie al orașului București și Muzeul de istorie al partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România. În sfîrșit, tot duminică, 41 tineri de la Uzina de tractoare Brașov vor face o excursie pe Valea Prahovei. Toate acțiunile menționate se înscriu în ciclul tematic „Tineri, să ne cunoaștem patria socialistă".

● **MUNICIPIUL BUCUREȘTI.** Spre litoral pleacă sîmbătă un tren special cu 500 de tineri care vor fi cazați la Mamaia, în timp ce un mare număr de turiști vor pleca spre cabanele Gura Diham, Babele, Gîrbova, Poiana Secuilor, Mălăiești, Peștera. Astfel, la Peștera vor pleca 43 tineri de la „Electronica" și „Proiect" București, la Gura Diham 65 de salariați de la UMAIA, iar alți 42 de tineri de la I.P.R.S. Băneasa vor merge spre Gîrbova. La Piatra Arsă se organizează o excursie cu salariați ai TAROM-ului, în timp ce Școala de comerț exterior și Grupul școlar electronic vor face o excursie la Predeal. La Poiana Secuilor vor ajunge tinerii de la Liceul „I. L. Caragiale", iar la Caraiman salariații spitalului „Sahia". În sfîrșit, la Mălăiești se organizează o excursie pentru tinerii de la Comitetul de Stat al Planificării. O serie de excursii cu autocarele se organizează pe traseele Muntele Roșu — Izvorul Mureșului — Bicaz — Brașov, la Hidrocentrala de pe Argeș, la Cîmpulung — Bran — Pitești, toate aceste acțiuni, încadrîndu-se în ciclul tematic „Tineri, să ne cunoaștem patria socialistă".

FLORIN GHEORGHIU

SPORT • SPORT • SPORT

● **Proba individuală feminină de floretă, din cadrul** concursului internațional de scrimă de la Sofia, a fost cîștigată de sportiva româncă Suzana Ardeleanu.

● Campionatele internaționale de tenis ale Franței au programat, pe terenurile de la Roland Garros, primele partide din turul II al probei de simplu bărbați. Campionul român Ilie Năstase l-a întîlnit pe cehoslovacul Jiri Hrebec, pe care l-a învins cu 6-2, 6-4.

● În cadrul Jocurilor Balcanice de volei echipa feminină a României a învins cu scorul de 3—0 (15—2, 15—0, 15—4) formația Turciei, iar cea masculină a întîlnit echipa Turciei, pe care a întrecut-o cu scorul de 3—0 (15—8, 15—8, 15—3).

Mîine, pe stadionul „23 August" — România-R.D. Germană în preliminariile C.M. de fotbal

GÎNDURI PENTRU O VICTORIE!

Naționala noastră de fotbal se află în fața unui nou examen dificil înscris în „acțiunea calificarea". Mîine, pe stadionul „23 August", din Capitală, începînd de la ora 17,30, întîlnește adversarul cel mai redutabil din grupă: echipa R.D. Germane. Trecînd cu succes de acest obstacol, drumul spre obiectivul final — calificarea în turneul final al C.M. ediția '74 — pare cel mai ușor, deși în materie de fotbal nu e bine să anticipezi cu prea multă siguranță.

La această oră preparativele, în ambele tabere, pentru această partidă decisivă s-au încheiat. În cadrul unei conferințe de presă, organizate cu cei doi antrenori, Georg Buschner și Valentin Stănescu, ieri, după amiază, la Stadionul „23 August" — după antrenamentul oaspeților — ni s-au comunicat formațiile. Iată-le în formula de ultimă oră:

ROMÂNIA: Răducanu — Sătmăreanu, Antonescu, Dinu, Deleanu — Dumitru, Dobrin, R. Nunweiller — Troi, Dumitrache, Marcu. Rezervele „tricolorilor": Haidu, Sameș, Tănăsescu, Anca, Mureșan, Tărălungă.

R. D. GERMANĂ: Blochwitz — Bransch, Ganzera, Sammer, Weise, Kurbjuweit — Lauck, Seguin, Kreische—Löwe, P. Ducke, Streich. Rezerve: Schneider, Zapf, Weise, Pommerenke, Sparwasser, Vogel.

La conferința de presă au fost puse puține întrebări, iar răspunsurile n-au indicat nimic din intențiile antrenorilor asupra tacticii și strategiei jocului. Dintre cei doi interlocutori, V. Stănescu părea mai volubil și mai sigur, în vreme ce omonimul său stătea în expectativă cam mult, era concis și curios, pe fața lui se citea o oarecare neliniște, o ușoară tristețe, expresii pe care le-am întîlnit ieri pe același chip, și la întîlnirea de la aeroport. **„De care jucători din echipa României vă este cel mai teamă?" „Toți jucătorii echipei dvs. trebuie foarte bine păziți!" Ați văzut meciul de la Tirana: care jucători v-au plăcut cel mai mult?" „Victoria de la Tirana a fost victoria unei echipe, nu a unor jucători!" „Ați venit pentru o victorie sau un meci nul?" „Ambele echipe doresc victoria, pentru că ambele vor calificarea și de victoria din acest meci depinde în cea mai mare măsură participarea la viitoarea ediție a C.M. de fotbal". „Ce credeți despre meci?" „Știu că va fi un meci foarte disputat, foarte spectaculos! Ambele echipe se află în cea mai bună formă sportivă din acest sezon!"**

Din întrebări, dar mai ales din răspunsuri, din modul cum i-am văzut pe oaspeți că se mișcă pe teren — pase din viteză, un-doi-uri, preluări și șuturi pe nepregătite — dincolo de subiectivitatea mărturisirilor antrenorului Buschner, a confraților ziariști, am înțeles că echipa oaspete se află în plenitudinea forțelor și că va fi aliniată cea mai bună formație. Meciul recent cu echipa Ungariei (2—1) a fost un test încurajator pentru Buschner. De fapt, în ultima vreme, după un turneu reușit în America de Sud, reprezentativa R.D. Germane înregistrează progrese semnificative și calificarea, la turneul final al C.M. — prima în istoria ei — este considerată o chestiune vitală pentru prestigiul soccerului, al sportului, în general, din țara prietenă.

Echipa noastră este bine cunoscută cititorilor noștri, iubitorilor fotbalului din țara noastră. Deși în palmaresul dintre cele două reprezentative situația este defavorabilă jucătorilor noștri (din 9 partide, oaspeții au dobîndit în 6 victoria) în arena internațională, în ultimii ani, echipa României a obținut rezultate mult superioare. Formația noastră vrea să-și confirme și cu acest prilej valoarea, să-și onoreze cum se cuvine „cartea de vizită". Jucătorii își dau cel mai bine seama de consacrarea și atestarea valorii pe care ți-o dă calificarea în turneul final al unui campionat mondial și de aceea nu credem că nu vor face totul pentru aceasta.

Adversarul de mîine se constituie într-un team atletic, care strălucește prin forță, putere de luptă, o mare capacitate de efort, prin ambiție și dăruire. Echipa noastră beneficiază de cel puțin două atribute în plus: un grad mai înalt de tehnicitate și o mare experiență internațională. Prima șansă este de partea ei. Din contactul avut cu tricolorii zilele acestea am avut confirmarea lor — clădită din seriozitatea, unitatea sufletească și sîrguința arătate în pregătire și din propriile lor declarații — că sînt deciși să-și pună în valoare toate armele, toată energia și ambiția pentru a apăra prestigiul și culorile sportive ale patriei noastre. O hotărîre care vine în întîmpinarea dorinței marii mase de iubitori ai sportului din țara noastră. Ei știu mai bine ca oricine că un meci cu o asemenea miză, de o mare uzură psihică și fizică, cere calm, luciditate, răbdare, echilibru, dar mai ales ambiție, spirit ofensiv și o totală încredere în forțele proprii și mai presus de orice în victorie.

Pentru împlinirea speranțelor și bucuriilor noastre, ale tuturor, să le urăm succes deplin, purtîndu-i spre victorie cu încurajările noastre neobosite: **„Hai România!"**

VASILE CĂBULEA

PROGRAM COMPETIȚIONAL

RUGBI: Etapa a XXII-a a diviziei naționale A programează duminică în Capitală următoarele partide: **Grivița roșie — Gloria**, teren Parcul copilului ora 9, **Sportul studențesc — Politehnica Iași** teren Tei, ora 9. În țară: **Universitatea Timișoara — Farul; C.S.M. Sibiu — Precizia Săcele; Știința Petroșeni — Dinamo; C.S.M. Suceava — Rulmentul Bîrlad.** Partidele de calificare în divizia A: **Constructorul București — Agronomia Cluj**, teren Tei, ora 10,30, **Chimia Năvodari — U.R.A. Tecuci**, teren Constructorul, ora 10,30. Semifinalele campionatului de juniori: **Grivița roșie — S. Sp. nr. 2**, teren Constructorul, ora 9, **Farul — C. Sp. Școlar**, teren Parcul copilului, ora 10,30.

HANDBAL: Duminică în campionatul republican feminin în Capitală: **Rapid — Voința Odorheiu**, teren Giulești ora 10,30, **Progresul — Textila Buhuși**, teren Progresul, ora 10,30. În țară: **Constructorul Timișoara — Mureșul Tg. Mureș; Rulmentul Brașov — I.E.F.S.; Univ. Timișoara — Univ. București.** În categoria masculină, azi în Capitală cuplajul de pe terenul Dinamo: **Universitatea — Dinamo Brașov**, ora 16,45; **Dinamo — Steaua**, ora 18; iar mîine, **Voința — Independența Sibiu**, teren Voința, ora 9. În țară: **Carom Gh. Gh. Dej și Minaur Baia Mare — „U" Cluj.**

BASCHET: Campionatele republicane de baschet iau sfîrșit cu disputarea ultimelor etape. La Tg. Mureș, în sala I.M.F. se întîlnesc echipele feminine. Azi: **Sănătatea — Voința; Crișul — Rapid, „U" Cluj — Univ. Timișoara; Constructorul — Voința Tg. Mureș; Politehnica — I.E.F.S.**, iar mîine: **Voința — Crișul; Politehnica — Sănătatea: Univ. Timișoara — Constructorul; Rapid — Voința Tg. Mureș; I.E.F.S. — „U" Cluj.** La Constanța, în Sala sporturilor se întîlnesc echipele masculine. Azi: **Voința — Steaua; I.E.F.S — Politehnica Cluj; Rapid — Acad. militară; „U" Cluj — Univ. Timișoara; Farul — Politehnica București; I.C.H.F. — Dinamo**, iar mîine: **Politehnica Cluj — Rapid; Steaua — „U" Cluj; Farul — I.C.H.F.; Univ. Timișoara — I.E.F.S.; Acad. militară — Politehnica București; Dinamo — Voința**

VOLEI: În sala Olimpia din Timișoara, au loc ultimele partide din cadrul jocurilor balcanice. De la ora 10: Iugoslavia — Turcia (f); Turcia — Grecia (m), ora 15; Albania — Iugoslavia (m); **România — Bulgaria** (f), meci televizat în direct la ora 16 și **România — Bulgaria** (m) — meci care va fi televizat (înregistrare) la ora 23,40.

ATLETISM: Astăzi după-amiază și mîine dimineață, pe stadionul Republicii din Capitală are loc concursul republican interjudețean pe echipe — zona VI. Concursuri similare mai au loc în orașele **Suceava, Brăila, Roman, Tg. Mureș, Ploiești, Arad, Hunedoara, Tulcea și Bistrița.**

CICLISM. În cadrul „Cupei F.R.C." pistarzi din țara noastră și o selecționată din Bulgaria se întrec azi, de la ora 16 și mîine de la ora 9 în clasicele probe de velodrom.

BOX: Azi, în sala sporturilor din Pitești, boxeri din lotul național se vor înfrunta cu cei mai buni boxeri din județul Argeș.

GABRIEL FLOREA

CONCURSUL PRONOSPORT (din 27 mai 1973)

România — R.D. Germană	1
Delta Tl. — C.S U. Galați	1
C.F.R. Pașcani — C.S. Tîrg.	1
Ceahlăul — Progresul Brăila	1
Gloria Bistrița — Olimpia Ord.	1
Electroputere—Minerul Anina	1
Metalurgistul — Olimpia S.M.	1,x,2
Arezzo — Catania	1,x
Brescia — Reggina	1
Genoa — Bari	1
Lecco — Varese	1,x
Novara — Ascoli	1,x
Reggiana — Perugia	1,x

EXIGENȚĂ

(Urmare din pag. 1)

forțe autentice. Pentru a se sustrage raportorii exigente, incompetentul apelează la conjuncturi chipurile ostile sieși, mimează drame și caută în jur o privire impresionabilă și dispusă la îngăduință. Dacă jocul său prinde, atunci capătă curaj și purcede la ofensivă. Pe cei slabi îi laudă, pe cei exigenți îi ocolește sau îi reclamă, inventînd presupuse disensiuni care ar dăuna, chipurile, atmosferei de colectiv.

Numai în fața unei exigențe viguroase și ferme lipsurile pălesc și se demască pe deplin. Constat însă că, nu o dată, unii pun preț mai mare pe forma de manifestare a exigenței decît pe conținutul ei real. Invocă pretinse articulații defectuoase ale formei pentru a deplasa atenția de la argumentul combativ și rezistent integrat în conținut. Îți ripostează la manieră și te evită la substanță. Dacă ai zis, de pildă, despre o lucrare submediocră, în care se jonglează haotic cu concepte neînțelese și se emit afirmații profund eronate, că este un masacru semiotic suigeneris, atunci îngăduitorul îți reproșează duritatea formulării și trece sub tăcere sensul ei profund exigent, neîngăduitor, bazat pe argumente și pe analiză atentă și minuțioasă. Distanțarea de reperele conținutului, în orice judecată de valoare, creează teren favorabil pentru speculația în cerc închis și barează căile spre progresul stărilor. Această deviere ajunge uneori să fie un fel de tactică pentru unii și, din păcate, să cunoască o răspîndire deloc neglijabilă. N-o pot accepta pentru că, oricît s-ar disimula și s-ar ascunde în jocul de cuvinte scrupulos și pretențios dăltuite, contravine spiritului de exigență matură și adîncă statornicit la noi în anii din urmă. Am dat și dăm lucruri de excelentă calitate, în tot mai multe domenii. Ne întrecem pe noi înșine în destule cazuri. Or, în asemenea condiții de valorificare mereu mai înaltă a resurselor materiale și umane de care dispunem, cred că nu este deloc deplasat să-ți declari, odată cu argumentul convingător, stupefacția în fața unor mostre anacronice de treabă făcută fără noimă și fără responsabilitate. Spiritul pamfletului solid și colorat potențează argumentul, îl reliefează și îl finalizează. Nu pot să mă despart de vechi, de eroare și de neștire, adoptînd invariabil o expresie comportamentală sobră și cernită. Marx spunea, pe drept cuvînt, că omenirea se desparte rîzînd de trecutul ei. Am dreptul să rîd în hohote de cel care, matur fiind, se agață singur de vechi și țipă că nu i se dă o mînă de ajutor, că este lăsat să se piardă. Mai ales atunci cînd, ignorînd măsura lucrurilor, neconștientizîndu-și propria-i incompetență, voiește să se urce pe nivele de atribuții profesionale superioare, care cer o solidă pregătire și un travaliu imens, plin de dăruire și de pasiune. Am dreptul să-l mușc puțin și să-i strecor o picătură care să-l usture. Am dreptul să revitalizez funcțiile curative ale ironiei, pe care le-am cam uitat de la un timp. După cum am datoria să-i întind mîna și să-l sprijin serios și cu reală omenie pe cel pe care îl văd, odată cu cei din jur, că se află în derivă trecătoare și închide în el potențe multiple, ce pot fi de folos noului, inovării, dacă se traduc în fapt.

Intre 15–22 iulie a.c. Tunisul va găzdui Festivalul panafrican al tineretului. Cu acest prilej au fost editate mai multe afişe dedicate evenimentului, dintre care reproducem unul.

de peste hotare

REUNIUNEA U. N. I. C. E. F.

Propunerile delegaţiei române primite cu deosebit interes

La Haga s-au încheiat, vineri, lucrările reuniunii europene a comitetelor naţionale U.N.I.C.E.F. Timp de 5 zile, reuniunea a dezbătut problemele intensificării acţiunii de ocrotire a copilului şi a educării tinerei generaţii.

În cadrul dezbaterilor, delegaţia română a subliniat sprijinul acordat de guvernul şi opinia publică din ţara noastră, promovării în rindurile tinerei generaţii a idealurilor de pace, prietenie, respect şi ajutor reciproc.

Participanţii la reuniune au primit cu deosebit interes propunerile delegaţiei române privind intensificarea colaborării dintre U.N.I.C.E.F. şi celelalte organisme ale O.N.U., precum şi o mai strînsă colaborare directă între comitetele naţionale U.N.I.C.E.F. Delegaţia română a propus, de asemenea, începerea acţiunii de elaborare a programului de perspectivă al U.N.I.C.E.F. pentru următorul deceniu.

Şeful delegaţiei române, Virgiliu Radulian, a fost ales membru al Comitetului consultativ permanent şi preşedinte al Biroului european U.N.I.C.E.F.

Un avertisment numit Mazamet

Imaginea pe care o reproducem mai jos e o secvenţă dintr-un original film realizat de televiziunea franceză şi care urmează să fie prezentat telespectatorilor din Franţa în seara zilei de 1 iunie. Imaginea aceasta ca şi întregul film vrea să sugereze, la realele şi tragicele dimensiuni, pericolele accidentelor de circulaţie rutieră. Filmul a fost realizat în localitatea Mazamet. De ce la Mazamet? Pentru că mica localitate numără 16 610 locuitori, adică exact numărul francezilor care şi-au pierdut viaţa în accidente de automobil în anul 1972.

Trebuie spus că absolut toţi locuitorii din Mazamet — de la mic la mare — au răspuns cu cea mai deplină bunăvoinţă apelului regizorilor de la televiziune şi au participat, ore întregi, la filmările care au avut ca obiect să imagineze, simbolic, un oraşel întreg transformat într-un imens cimitir în urma accidentelor de circulaţie. „Este într-adevăr o simplă coincidenţă că mica noastră localitate are tot atîtia locuitori cîţi oameni au pierit pe şoselele Franţei într-un singur an. Dar dacă din această coincidenţă se va naşte un film-avertisment care să zguduie şi să cheme la măsuri pentru evitarea unor asemenea hecatombe, atunci sîntem bucuroşi să fi făcut ceva foarte util". Cuvintele acestea ale primarului din Mazamet explică de ce echipa televiziunii a avut o sarcină uşoară şi a terminat filmarea unei pelicule (despre care se afirmă că este impresionantă) în numai patru ore.

P. N.

FIŞIER

La poalele Hindukuşilor

Afganistanul — ţara munţilor înalţi, cu văi pitoreşti şi defileuri stîncoase — sărbătoreşte 54 de ani de la cucerirea independenţei.

● Străveche şi plină de frămîntări este istoria poporului de la poalele munţilor Hindukuşi.

În lupta împotriva dominaţiei străine s-au creat premisele pentru constituirea în secolul XVIII-lea a statului feudal independent afgan. După două războaie sîngeroase cu Anglia (1838-1842 şi 1878-1880), Afganistanul a fost supus de aceasta. În 1919 are loc al treilea război afgan cu Anglia. Datorită vitejiei cu care a luptat poporul afgan, la 27 mai 1919 Anglia a fost nevoită să recunoască independenţa Afganistanului.

● În anii care s-au scurs de atunci, pămîntul acestei străvechi ţări a cunoscut prefaceri înnoitoare. O deosebită importanţă în transformările produse a avut-o punerea în aplicare a planurilor economice care prevăd, în funcţie de posibilităţile şi resursele ţării, dezvoltarea industriei naţionale, lărgirea producţiei bunurilor de consum şi, în mod deosebit, modernizarea agriculturii. Ca urmare, pe harta Afganistanului au apărut obiective economice noi. În nordul ţării, la Mazar-el Sharif, s-a ridicat o fabrică de îngrăşăminte; la Shibargan şi Kabul funcţionează o mare întreprindere de prefabricate, iar la Jalalabad s-a construit un baraj care furnizează electricitate regiunii şi asigură irigarea terenurilor înconjurătoare.

Ruinele localităţii medievale Balch, vechi centru al culturii şi artei afgane.

Dacă în urmă cu două decenii pămîntul afgan era străbătut doar de drumuri de caravane şi se afla într-o izolare aproape completă faţă de lumea exterioară, în prezent el a devenit un adevărat punct de legătură între regiunile Asiei de sud. O lungă şosea asfaltată (Herat—Djelalabad) străbate Afganistanul de la un capăt la altul; munţii Hindukuşi, care despart ţara în două, au fost străpunşi prin construirea unui drum la o înălţime de peste 3 000 metri. Paralel cu dezvoltarea industrială şi încurajarea ramurilor tradiţionale (producerea manuală a covoarelor, prelucrarea pieilor de caracul, conservarea fructelor uscate etc), guvernul afgan a acordat o grijă deosebită formării cadrelor necesare pentru economia naţională. A fost elaborat un „program al educaţiei", care prevede amplificarea reţelelor de şcoli în toată ţara, precum şi deschiderea unor institute tehnice şi superioare în principalele localităţi, în special la Kabul. Şcoli tehnice şi profesionale s-au deschis şi la Kandahar şi Khost.

● Proiectul celui de-al patrulea plan cincinal de dezvoltare economică, aprobat recent de parlamentul Afganistanului, prevede, între altele, investiţii şi cheltuieli sociale în valoare de aproape 46 miliarde afgani, cu 49 la sută mai mult decît în cincinalul precedent. Se prevede, de asemenea, o creştere cu 25 la sută a produsului naţional global şi o majorare, cu 12,5 la sută, a venitului naţional pe locuitor.

● Pe plan extern, Afganistanul promovează o politică de neangajare şi de coexistenţă paşnică cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea social-politică. Între Republica Socialistă România şi Afganistan s-au dezvoltat şi întărit, de-a lungul timpului, relaţii de prietenie şi colaborare reciproc avantajoasă. Mărturie a bunelor legături între cele două state şi popoare o constituie şi instruirea unor tineri afgani în institutele de învăţămînt superior din ţara noastră precum şi trimiterea de specialişti români în Afganistan pentru a contribui la programul de modernizare a industriei acestei ţări.

● Tineretul României socialiste, alături de întregul popor român, urmăreşte cu simpatie şi interes progresele obţinute de poporul afgan şi îi urează cu ocazia sărbătorii naţionale noi succese pe calea propăşirii economice şi sociale a patriei sale.

GH. Ş.

Consultările pregătitoare de la Helsinki

HELSINKI 25 — Trimisul special, Dumitru Tinu, transmite: Vineri, participanţii la reuniunea multilaterală de la Helsinki consacrată pregătirii conferinţei pentru securitate şi cooperare în Europa s-au întrunit în şedinţă plenară. Cu acest prilej, au fost prezentate rapoarte cu privire la activitatea grupurilor de lucru pentru chestiunile de procedură şi pentru problemele financiare.

Luînd cuvîntul, reprezentantul României, ambasadorul Valentin Lipatti, a propus ca problema locului unde se vor desfăşura cele trei faze ale conferinţei să fie examinată în grupul de lucru pentru chestiunile de procedură. Această propunere a fost larg sprijinită, pronunţîndu-se în favoarea ei reprezentanţii următoarelor ţări: Malta, Portugalia, Italia, U.R.S.S., R.F. Germania, Iugoslavia, Spania, R.D. Germană, Polonia, Franţa, Irlanda, Ungaria, Olanda, Luxemburg. Prin consens, s-a hotărît ca grupul de lucru respectiv să treacă la examinarea acestei probleme în zilele imediat următoare şi să raporteze apoi reuniunii plenare despre rezultatele activităţii sale.

În aceeaşi şedinţă s-a stabilit programul de activitate pentru perioada 25 mai—1 iunie, pornindu-se de la considerentul intensificării eforturilor în vederea finalizării documentelor corespunzătoare.

Viitoarea şedinţă plenară va avea loc la 1 iunie.

În cursul după-amiezii, a continuat activitatea în grupurile de lucru privind cooperarea economică şi tehnico-ştiinţifică, cooperarea culturală şi principiile ce vor trebui să guverneze relaţiile dintre statele participante.

Cancelarul Austriei despre dezangajarea militară în Europa

Cancelarul federal al Austriei, Bruno Kreisky, a enunţat, într-o cuvîntare rostită la Viena, problemele care — după părerea sa — ar trebui examinate de apropiata conferinţă general-europeană pentru securitate şi cooperare. Cancelarul austriac a citat, în primul rînd, aspectele dezangajării militare pe continent, referindu-se, în mod concret, la necesitatea retragerii trupelor aflate pe teritorii străine, condiţiile garantării securităţii politice a statelor.

Este important — a continuat cancelarul federal — ca pe ordinea de zi a conferinţei general-europene pentru securitate şi cooperare să figureze problemele cooperării între ţările continentului. Cancelarul austriac a subliniat că, pentru realizarea unor progrese pe calea îmbunătăţirii climatului european, este necesar să se manifeste încredere în relaţiile dintre state.

România la Salonul aeronauticii de la Paris

PARIS. — Vineri după-amiază, primul ministru al Franţei, Pierre Messmer, a inaugurat cel de-al 30-lea Salon internaţional al aeronauticii şi spaţiului de la aeroportul Le Bourget.

Printre cele 16 ţări care prezintă aparate de zbor se numără şi România. Industria aeronautică din ţara noastră expune, la acest Salon — considerat ca fiind cel mai important din lume — avioanele de concepţie românească IAR-826 şi IAR-824 şi planoarele IS-28 B şi IS-29 G. De asemenea, sînt expuse elicopterul IAR-316 B — „Alouette 3", realizat în cooperare cu Snias — Franţa, şi avionul bimotor BN-2 „Islander", construit în cooperare cu firme britanice.

La manifestările prilejuite de ampla expoziţie de la Paris, participă o delegaţie românească de specialişti, constructori şi reprezentanţi ai firmei Tehnoimport-export.

Din primele ore ale expoziţiei, aparatele româneşti, expuse în aria centrală a Salonului, s-au bucurat de un deosebit interes din partea vizitatorilor.

„Ziua tineretului" în Iugoslavia

Vineri, în Iugoslavia a fost sărbătorită „Ziua tineretului", sărbătoare cu dublă semnificaţie, deoarece, la 25 mai, se aniversează şi ziua de naştere a preşedintelui Iosip Broz Tito.

Ca în fiecare an, sărbătoarea a fost precedată de o largă activitate, în care a fost antrenat tot tineretul ţării, şi care a avut ca scop obţinerea de noi succese în muncă, la învăţătură, în sport, în activitatea culturală şi obştească.

Manifestările organizate în cinstea Zilei tineretului s-au încheiat cu marea serbare cultural-artistică de pe Stadionul Armatei Populare Iugoslave din Belgrad, desfăşurată în prezenţa preşedintelui Tito şi a altor conducători iugoslavi. Peste 9 000 de tineri şi tinere din întreaga ţară au prezentat un frumos program cultural-artistic şi sportiv. O ştafetă a tineretului, care a străbătut toată ţara, a înmînat preşedintelui Tito un mesaj de felicitări din partea tuturor locuitorilor ţării.

JUBILEUL O. U. A.

În capitala Etiopiei au continuat festivităţile prilejuite de cea de-a 10-a aniversare a Organizaţiei Unităţii Africane. În cadrul adunării inaugurale, au mai luat cuvîntul prinţul Moulay Abdallah — care a citit mesajul adresat de regele Hassan al II-lea al Marocului, preşedintele în exerciţiu al O.U.A. — şi secretarul general al O.U.A., Nzo Ekhangaki.

Adresîndu-se participanţilor, secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, a preconizat extinderea colaborării dintre O.N.U. şi O.U.A., în aşa fel, încît aceasta să cuprindă toate domeniile, şi, în special, domeniul dezvoltării politice şi economice. El s-a pronunţat pentru măsuri concertate, în scopul lichidării complete a tuturor formelor de discriminare de pe continent şi a menţionat că O.N.U. nu va renunţa la obligaţiile sale faţă de poporul Namibiei.

Instalarea noului preşedinte al Argentinei

În cadrul unei ceremonii solemne, care s-a desfăşurat la palatul Congresului Naţional din Buenos Aires, în prezenţa parlamentarilor aleşi în urma scrutinului de la 11 martie şi a şefilor celor peste 60 de delegaţii şi misiuni străine invitate să participe la actul investiturii, preşedintele Argentinei, Hector Campora şi vicepreşedintele ţării, Vicente Solano Lima, au depus jurămîntul cu prilejul instalării în noile funcţii.

La ceremoniile prilejuite de instalarea noului preşedinte al Argentinei a participat şi o delegaţie a Republicii Socialiste România, condusă de tovarăşul Miron Constantinescu, vicepreşedinte al Consiliului de Stat.

Preşedintele Hector Campora a prezentat, apoi, în faţa camerelor reunite ale Congresului Naţional, mesajul inaugural adresat naţiunii. După ce a trecut în revistă evenimentele care au urmat înlăturării de la putere, în 1955, a fostului preşedinte Juan Peron, fondatorul mişcării justiţialiste, Hector Campora a criticat orientarea şi politica guvernelor civile şi militare ulterioare, care au dus la „stagnare economică, dependenţă externă şi adoptarea unor măsuri dictatoriale, antipopulare". În toată această perioadă — a spus el — a crescut gradul de dependenţă al economiei naţionale faţă de interesele capitalurilor străine, ale oligarhiei autohtone şi ale monopolurilor internaţionale, situaţie ilustrată şi prin creşterea datoriei externe a ţării. Preşedintele a declarat că guvernul său va controla investiţiile străine şi autohtone, instituind, totodată, monopolul statului asupra exportului.

Referindu-se la rolul forţelor armate, preşedintele Campora a menţionat că acestea trebuie să fie subordonate guvernului, ele trebuind să vegheze la menţinerea păcii în baza ordinelor preşedintelui şi a prevederilor Constituţiei.

Abordînd coordonatele politicii externe, preşedintele Argentinei a declarat că ţara sa doreşte să întreţină relaţii diplomatice cu toate statele lumii, fără nici o deosebire. Guvernul meu, a afirmat el, se va situa permanent pe o poziţie de solidaritate cu ţările care luptă împotriva imperialismului, pentru eliberare, şi nu va sta niciodată alături de exploatatori. El a subliniat că noul guvern va trece la recunoaşterea imediată a Cubei, R. D. Vietnam şi R.P.D. Coreene. Argentina va apăra, de asemenea, teza ţărilor latino-americane cu privire la extinderea apelor lor teritoriale la limita de 200 de mile marine şi este pentru stabilirea suveranităţii argentiniene asupra Insulelor Malvine din sudul Atlanticului, în prezent colonie britanică cunoscută sub numele de Arhipelagul Falkland.

Preşedintele Hector Campora s-a declarat adept al întăririi relaţiilor dintre ţările în curs de dezvoltare, în special dintre cele aflate pe continentul latino-american. „Vom promova o politică externă amplă şi generoasă, o politică externă liberă" — a spus el.

La încheierea festivităţilor, delegaţiile străine, participante la ceremonia instalării, au fost prezentate noului preşedinte al Argentinei. Cu acest prilej, tovarăşul Miron Constantinescu, conducătorul delegaţiei române, a înmînat preşedintelui Hector Campora mesajul tovarăşului Nicolae Ceauşescu, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. Şeful statului argentinian a exprimat mulţumiri şi a transmis urări de fericire şi prosperitate preşedintelui Nicolae Ceauşescu şi poporului român.

Reorientări la Manila

● Un amendament contestat ● De ce se cere în Filipine renegocierea „relaţiilor speciale" cu S.U.A. ● „Rezervoarele de insecuritate" de la Clark Field şi Subic

„Revizuirea tratatelor militare şi economice cu Statele Unite trebuie să fie profundă şi cît se poate de urgentă. Considerăm că independenţa noastră ar fi lipsită de conţinut atîta timp cît nu reuşim să ne eliberăm pe deplin de influenţa şi controlul străin". Această declaraţie a preşedintelui Ferdinand Marcos reliefează cu claritate opţiunile cercurilor conducătoare de la Manila pentru o revizuire radicală a aşa numitelor „relaţii speciale filipinezo-americane", relaţii pe care ministrul de externe al Filipinelor le definea într-un recent interviu acordat cotidianului britanic **TIMES** ca „impregnate pînă la saturaţie de nuanţe coloniale".

A tunci, cînd, în 1946, după aproape patru secole de stăpînire spaniolă şi după cinci decenii de dominaţie americană, Filipinele se declarau independente, Washingtonul a impus includerea în „proclamaţia de independenţă" a unui amendament care stipulează că „drepturile de proprietate ale Statelor Unite şi ale Filipinelor vor fi prompt delimitate şi fixate şi toate drepturile de proprietate existente ale cetăţenilor sau societăţilor Statelor Unite vor fi recunoscute, respectate şi păzite în aceeaşi măsură ca drepturile de proprietate ale cetăţenilor Filipinelor". În contextul unor asemenea presiuni au fost încheiate în anii 1946—1947 aşa numitul acord Laurel-Langley (care asigură firmelor americane mari privilegii în exploatarea resurselor naturale din Filipine), un pact de apărare zisă „apărare reciprocă" şi un acord privind bazele militare (prin care S.U.A. au dobîndit concesionarea a 23 de terenuri în Filipine construind mari baze aeriene şi navale deservite actualmente de 48 000 de militari americani).

Evident, acest ansamblu de acorduri, cunoscut sub denumirea de „relaţii speciale filipinezo-americane", conferă în fapt Statelor Unite prerogative „speciale" care aduc o serioasă atingere suveranităţii şi intereselor naţionale ale Filipinelor. Controlul deţinut de monopolurile nord-americane asupra a circa 70 la sută din importul şi exportul filipinez, prezenţa pe teritoriul Filipinelor a unor mari baze militare americane (Clark Field, Subic, Sangley Point) — pe care influentul cotidian MANILA CHRONICLE le denumeşte plastic „rezervoare de pericol şi insecuritate" — constituie consecinţa directă a acestor „relaţii speciale". Apare firească opoziţia crescîndă pe care actualele raporturi filipinezo-americane o întîlnesc în rîndurile celor mai largi cercuri ale opiniei publice din Filipine.

Cererile de renunţare la pachetul de acorduri care ştirbesc suveranitatea ţării s-au făcut de altfel auzite încă din primii ani după perfectarea lor. Amplificarea mişcării de protest a dus la unele reconsiderări în sensul revendicărilor filipineze. Termenul de staţionare a bazelor americane, stabilit iniţial pe 99 de ani, a fost redus la 25 de ani. Dar obţinînd satisfacerea, parţială de altfel, a uneia din revendicările lor, filipinezii au continuat lupta pentru cucerirea deplinei suveranităţi naţionale. Repunerea în discuţie a acordurilor semnate în anii 1946—1947 cu S.U.A. s-a impus, mereu mai acut, ca o problemă de importanţă fundamentală. În ianuarie a.c. o comisie specială a Camerei filipineze a reprezentanţilor a dat publicităţii un raport în care subliniază necesitatea revizuirii în „modul cel mai operativ posibil" a acordurilor militare şi economice cu S.U.A. astfel încît „să se evacueze în cel mai scurt timp toate bazele şi instalaţiile militare americane din arhipelagul filipinez şi să fie asigurat controlul naţional asupra tuturor resurselor principale ale ţării".

Ministerul de externe filipinez anunţa zilele trecute că au fost constituite grupuri de lucru filipino-americane care urmează să pregătească începerea unor tratative exploratorii în chestiunea „renegocierii ansamblului relaţiilor dintre Filipine şi S.U.A." (tratative care ar putea debuta încă în luna iunie a.c.). Într-o declaraţie făcută în cadrul unei conferinţe de presă, ministerul filipinez al informaţiilor, Francisco Tatad, preciza că Manila doreşte „renegocierea nu a unor puncte sau acorduri, ci a întregului complex de acorduri militare, comerciale şi economice filipino-americane pentru punerea lor în concordanţă cu interesele naţionale ale Filipinelor".

Paralel cu cererile mereu mai insistente pentru renegocierea complexului „relaţiilor speciale cu S.U.A.", se fac simţite în capitala filipineză tendinţe spre o schimbare a orientării politice unilaterale promovate pînă nu demult. Şeful diplomaţiei filipineze, Carlos Romulo, sublinia într-un interviu: „Aproape un sfert de secol am neglijat relaţiile cu celelalte ţări din lume datorită unilateralei noastre angajări faţă de politica S.U.A. Este timpul să se efectueze o apropiere economică şi politică faţă de celelalte state, inclusiv cele socialiste".

Asemenea luări de atitudine şi reorientări la Manila sînt demne de a fi remarcate. Ele apar cu atît mai semnificative dacă le comparăm cu imobilismul care a caracterizat multă vreme poziţia internaţională a Filipinelor. Noile tendinţe ce se afirmă în Filipine constituie o expresie pregnantă a faptului că în viaţa internaţională contemporană se impun ca cerinţe obiective încetarea prezenţei militare străine ne teritoriile altor state, înlăturarea relaţiilor de subordonare, stabilirea între toate ţările lumii a unor raporturi noi, bazate pe respectarea independenţei şi suveranităţii, pe egalitate în drepturi — premisă indispensabilă a păcii şi securităţii.

EM. RUCĂR

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● VINERI A SOSIT LA PHENIAN delegaţia grupului român din Uniunea Interparlamentară, condusă de Corneliu Mănescu, preşedintele grupului, vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste, care face o vizită în R.P.D. Coreeană, la invitaţia grupului parlamentar din această ţară.

● PREŞEDINTELE ADUNĂRII POPORULUI A REPUBLICII ARABE EGIPT, Hafez Badawi, l-a primit pe Petru Burlacu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Cairo. În cursul întrevederii, s-a exprimat deplina satisfacţie faţă de dezvoltarea continuă ascendentă a relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre cele două ţări. Hafez Badawi a acceptat cu multă plăcere invitaţia Marii Adunări Naţionale ca o delegaţie a Adunării Poporului din Egipt să facă o vizită în ţara noastră.

Convorbirile privind normalizarea relaţiilor dintre Cehoslovacia şi R.F.G.

● LA BONN, au continuat, vineri, convorbirile dintre delegaţiile R.F. Germania şi R.S. Cehoslovace, privind normalizarea relaţiilor dintre cele două ţări. Delegaţiile sînt conduse de Paul Frank, secretar de stat la Ministerul vest-german al Afacerilor Externe, şi Jiri Goetz, ministru de externe adjunct al R.S.C.

● CU PRILEJUL CELEI de-a patra aniversări a revoluţiei de la 25 mai 1969, la Khartum a avut loc, vineri, un miting popular, la care au asistat preşedintele Gaafar Nimeiri şi alte oficialităţi sudaneze, precum şi delegaţiile de peste hotare şi membri ai corpului diplomatic. Din ţara noastră a asistat delegaţia Partidului Comunist Român, condusă de Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Lansarea primului echipaj al misiunii „Skylab"

La 11 zile după lansarea staţiei spaţiale „Skylab" — deci cu o întîrziere de 10 zile — vineri, la ora 15,00, ora Bucureştiului, a fost aprinsă la Cape Kennedy racheta Saturn-1B", care a propulsat pe o orbită circumterestră o cabină „Apollo" modificată, avînd la bord un echipaj uman alcătuit din astronauţii Charles Conrad, Joseph Kerwin şi Paul Weitz.

În eventualitatea reuşitei „zborului de salvare" efectuat de cei trei astronauţi, respectiv redresarea panourilor generatoare de energie şi scăderea temperaturii în interiorul staţiei (în prezent, de 49 grade Celsius), misiunea „Skylab" ar urma să destăşoare un complex program de cercetări medicale şi experienţe ştiinţifice. Specialiştii de la N.A.S.A. consideră că succesul acestei misiuni ar echivala cu începutul unei noi ere spaţiale, prin trecerea de la faza de explorări la aceea de exploatări spaţiale".

Atît la Cape Kennedy şi Houston, dar mai ales la bordul capsulei modificate „Apollo", se nutreşte o mare speranţă în izbînda misiunii.

COLUMBIA Constituirea comitetului naţional pentru apărarea bogăţiilor naturale

● În capitala Columbiei a fost constituit Comitetul naţional pentru apărarea bogăţiilor naturale, avînd ca obiectiv principal limitarea pătrunderii monopolurilor străine în economia ţării.

● CAMERA DEPUTAŢILOR A PARLAMENTULUI ITALIAN a acordat autorizaţia de urmărire penală împotriva deputatului Giorgio Almirante, secretar general al Mişcării Sociale Italiene (partid neofascist, fondat în 1946), informează agenţia A.N.S.A. Hotărîrea de ridicare a imunităţii parlamentare a lui Almirante a fost adoptată cu o majoritate de 484 voturi pentru şi 60 împotrivă.

● ÎN U.R.S.S. au fost stabilite echipajele de cosmonauţi pentru navele cosmice „Soiuz" — principală şi de rezervă — însărcinate cu pregătirea şi efectuarea, în anul 1975, a zborului comun al unei nave „Soiuz" (într-o variantă cu două locuri) şi al unei nave spaţiale americane de tip „Apollo".

Preşedintele Republicii Columbia, Misael Pastrana Borrero, l-a primit pe ambasadorul Republicii Socialiste România la Bogota, Octavian Bărbulescu, cu prilejul plecării sale definitive de la post.

În cadrul convorbirilor, au fost abordate o serie de probleme privind promovarea relaţiilor româno-columbiene. Preşedintele Columbiei a transmis un cordial mesaj de prietenie preşedintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceauşescu, şi urări de prosperitate poporului român.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".
Cititorii din străinătate pot face abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66, P.O.B. — 2001.